

Nr 3, 2003 årgång 40
50:- inkl moms

Sökaren

– tidskrift för livsfrågor –

DORIS ANKARBERG ÄR ETT MEDIUM SOM VISAR ATT DEN MATERIALISTISKA TOLKNINGEN AV VERKLIGHETEN ALLVARLIGT MÅSTE IFRÅGASÄTTAS. FOTO: ANTON SVEDBERG

Doris Ankarberg ritar Eva Sanners aura.

Hon ser en annan verklighet

Reportage Eva Sanner Foto Anton Svedberg

Ett medium ser det som andra inte ser. För Doris Ankarberg har detta blivit vardagsmat. Förmågan säger hon sig ha haft sen hon var liten.

Att en TV-redaktion vänder sig till ett medium hör väl inte till vanligheterna. Men Doris Ankarberg, 72, ett av Sveriges mest kända medier, gjorde nyligen en insats i TV5:s programserie "Förnimmelse av mord".

– Vi testade Doris i förväg, genom ett mordfall som var löst. Hon var den första av medierna som klarade uppgiften att säga vem mördaren var. Hur mycket hon tillförde programmen är omöjligt att säga innan de börjar sändas, eftersom tanken är att det som Doris säger om hur mördaren ser ut eller var han finns, ska göra att människor tipsar polisen, säger redaktören

för "Förnimmelse av mord", Caroline Giertz, till Sökarens reporter.

Nu blev det bara två program av tio för Doris. Inte för att programledningen inte var nöjd, utan för att hon mådde så dåligt av att besöka brottsplatserna. Den som ser mer än andra, gör det tydligen på gott och ont.

– Det var hemskt jobbigt att besöka mordplatserna och jag blev totalt slut efteråt och mådde fysiskt illa. Jag kände att jag faktiskt inte orkade göra de återstående programmen, säger Doris Ankarberg.

Egentligen heter hon Ankarberg-Olausson numera, sedan hon för 2,5 år

sedan gifte sig med konstnären Lennart Olausson. De två bor i en lägenhet i Bergshamra utanför Stockholm. Idag arbetar Doris mindre med klienter och oftare med föredrag och seminarier. De få som fortfarande kommer till henne för enskilda sessioner är oftast människor som har gått hos henne länge.

– De kommer när det händer något särskilt i deras liv, när de behöver fatta något viktigt beslut eller när någon anhörig har gått bort och de behöver stöd i sorgen. För många kan det lindra sorgen en hel del att de kan få kontakt med den avlidne, vilket ofta sker under sessionerna, säger Do-

ris.

Det är många forskare, terapeuter, konstnärer, skådespelare och musiker som besöker henne. Första gången en person kommer till Doris är det extra viktigt att det skapas ett förtroende. Då brukar hon beskriva företeelser ur deras liv, som de vet att hon inte känner till, för att de ska kunna slappna av och lita på henne också när de senare talar om saker som man kanske inte lika lätt kan kontrollera.

Kris ökade förmågan

Hon har alltid haft en speciell förmåga. Redan som barn var hon telepatisk och fick varsel om kommande händelser. I och med en personlig kris som varade i sju år, från 24 till 31 års ålder, tog hennes förmåga nya former. När hon låg inlagd på en psykiatrisk klinik i tre månader fick hon förmåga att se bilder kring människor, har hon berättat.

Att man skulle kunna utbilda sig till medium är Doris däremot skeptisk till.

– Det där är ju något som blir av sig självt. Vi kan vässa våra sinnen, vår intuitiva förmåga, och öppnar oss för den andliga dimensionen. Däremot är det viktigt att hela tiden utveckla sig själv. Det logiska och det andliga måste vara i balans.

I början av sin verksamhet som medium samarbetade Doris med Spirituallistiska föreningen i Stockholm. Så småningom blev hon sin egen för att nå ut till fler. Hennes förmåga ska finnas tillgänglig för alla, är hennes motto.

Framlidne Örjan Björkhem var religionspsykolog, forskare och författare till flera böcker om parapsykologi. Han genomförde flera experiment med Doris för att undersöka hennes förmåga och skrev en bok tillsammans med henne. Vid ett tillfälle fick hon se en bild på ett brudpar, människor som varken hon eller Örjan Björkhem kände. Hon berättade att paret åkt i en charabang, att en kvinna blir upprörd och att det inträffat en olycka. Hon frågar om paret kommer från Helsingborg, hör ordet autostrada och ser Kärran och hela vägen mot hamnen.

Det visade sig att det fanns en tragisk historia bakom bröllopsbilden. Brudparet åkte i en öppen Ford som kallades charabang. Efter festen åkte brudens mor vidare i en taxi, som krockade på autostradan. Olyckan kostade modern och två andra personer livet. Bröllopet firades i Helsingborg och paret är också bosatta i närheten av Kärran och hamnen.

Fokuserar på positiva saker

Sådana här historier finns det många fler om Doris. Örjan Björkhem ansåg att enda rimliga förklaringen till situationer som den ovan är att Doris har en paranormal förmåga. Han menade att hon kan berätta saker om människor utan att veta något i förväg. Hon kan se deras avlidna släktingar och ta emot meddelanden från dessa. Hon kan hålla i ett föremål och berätta vem som äger det och om händelser som är förknippade med föremålet. Och så vidare. Hur förvaltar man en sådan gåva?

– Det gäller att uttrycka sig exakt, för att beskriva känslan så precist som möjligt. Jag brukar också fokusera på det positiva och tänka på hur jag lägger orden om jag ser skuggor och blockeringar. Det jag säger ska hjälpa personen att komma vidare, det ska vara uppbyggligt, säger Doris.

Funkar det alltid?

– Ibland vet jag inte svaret på en fråga och då säger jag det. Det är oerhört viktigt att vara helt ärlig, annars kommer jag ingen vart med det jag gör.

Vi är med på ett av hennes seminarier, som hon håller på Akal Center i Stockholm. Här kan deltagarna komma fram till Doris och få sin aura skissad. Hon jobbar snabbt.

– Du kommer att skriva böcker, eller har redan gjort det, säger hon till mig.

– Men det är viktigt att det du skriver blir på det sätt som du själv vill, det är mycket viktigt. Du har ett ljus omkring dig och en andlighet. Det ser ut som om en ande finns i din närhet för att stödja dig, kan det vara din döde farfar?

Nästa kvinna får frågan:

– Jag ser en backe, har du haft det jobbigt på senaste tiden eller bor du vid en backe?

Det visar sig att personen är uppvuxen i Tärnabybacken och dessutom just har klättrat på Mont Blanc.

Och så vidare. Åhörarna blir imponerade, det går inte att bortse från att de som går fram bekräftar det som Doris säger. Ibland uttrycker hon sig allmänt, men ofta kommer exakta detaljer som man tycker skulle vara svåra att gissa sig till.

Hur lever ett medium? Måste man bete sig på ett visst sätt för att det ska fungera?

– Jag har varit vegetarian en stor del av mitt liv. För länge sedan hade jag också kurser i vegetarisk matlagning i TV. Idag äter jag fisk ibland.

Doris Ankarbergs och Örjan Björkhems bok: *Kontakt med andra världar?* (Zindermans 1992).

"Alla kan öva"

Till den som inte ser, men som längtar efter kontakt med en älskad person som dött ger hon rådet att inte vifta bort den starka längtan som ibland kan komma över en. Istället kan man betrakta den längtan som en närvaro.

– Säg istället: "O vad jag är glad att jag känner av dig". Fråga hur personen har det och vänta på ett svar, det kanske tar ett tag och kan komma när man minst anar det.

För Doris är det här som att ställa in radion på rätt frekvens. Hon tonar in sig och börjar sedan tala. Efteråt berättar hon att det skulle vara jobbigt om hon såg saker hela tiden.

– Jag sätter stort värde på det dagliga livet och har inga problem att stänga av när det behövs.

Men att det finns andra dimensioner är hon ständigt medveten om. Och att Gud finns.

– Jag känner så starkt att gudomen existerar, det är som en ström som ger vardagslivet glans. Men det viktigaste är att gudagnistan finns inom var och en av oss. Allt finns i skapelsen och bakom den Skaparen, fast vi inte ser det.

Hon anser att Jesus Kristus och Buddha är som extra starkt lysande solar på himlen. Hon går ofta i kyrkan, men nästan aldrig då det är gudstjänst.

I trettio år har hon arbetat som medium. Idag tycker hon att det är glädjande att människor blivit så mycket mer öppna och positiva till det hon gör.

– När jag läser Deepak Chopras och Gary Zukavs böcker så är det som om de sätter ord på det som jag har jobbat med i alla dessa år.

Men har hon själv någon nytta av sin paranormala förmåga?

– Nej, egentligen inte någon direkt nytta. Mer än att det naturligtvis är en nåd att få arbeta på det sätt som jag gör – det känns oerhört meningsfullt varje gång jag får vara med om att hjälpa någon annan på vägen.

Krönika

Brita Adkinson

Kära läsare!

För några dagar sedan var jag på middag hos mina vänner Jennifer och Bill. De bor i närheten av mitt hem i Maple Falls – nära Mount Baker i Washington State, USA. De äger och driver Blue Mountain Farm, Blå Bergets Gård, ett stort, välskött Retreat Center omgivet av högre cederskog, ängar och en vacker sjö. Kring middagsbordet satt också Rod Williams som nyligen startat Peaceful Mountain Retreat Center, Fridfulla Bergets Vilohem, här i Maple Falls, samt Alan Seid och Tricia King, ett ungt par som just håller på att starta ett utbildningscenter för ekologisk livsstil med namnet Bodhi Creek Farm, Bodhibäckens Gård, alldeles nära mitt hem, plus ytterligare några vänner.

Jag berättade att jag just bestämt mig för att fara till Mount Shasta – Shasta-berget – i Kalifornien i maj, för att delta i en internationell konferens på temat andlig utveckling och att motta ledning från andliga ledare på inre plan.

"Konferensen kallas The Wesak Celebration – Wesak-festen – och anordnas av dr Joshua David Stone och hans fru Wistancia Stone, nu för nionde året i rad," sa jag.

"Jaså", sa Donna Chimera, författare och affärskonsult från Montana. "Ja, det råder ju delade meningar om Joshua och Wistancia Stone", fortsatte hon. "En del anser att de är kontroversiella."

"Jag förstår", sa jag. "Då jag kollade upp deras hemsida, tyckte jag det hela hade en karaktär av ytlighet och överdrift. Jag tänkte att det här är nog inte för mig. Men någonting inom mig sa: Åk i alla fall."

"Du menar, åk, trots att organisatörerna kanske inte fullt förstår innebörden av det de organiserar? Det är trots allt en värdefull intention, att samla folk som arbetar med att utvidga människors medvetandenivå, till att gemensamt söka djupare inspiration och ledning. Och det är i varje fall unikt att flera tusen människor från hela världen samlas på Mount Shasta. Indianerna anser att Mount Shasta är en helig plats, en kraftpunkt där väsen från olika existensplan möts."

"Just det."

Men i morse då jag satte mig för att meditera, greps jag av irritation. Jag tänkte:

"Allt det här tjafset om att kanalisera budskap – det finns alldeles för många drömmare som går omkring i fantasier om uppståndna mästare och ärkeänglar som ger dem budskap. Jag vill inte bli en av dem. Jag vägrar låta mig dras in i den sortens självupptagna hysteri och bära mig åt som en idiot!"

Plötsligt hörde jag en röst inom mig som sa: "Nej, tappa inte greppet nu. Håll kvar kontakten!"

Det var som om någon talade till mig, inte med ord och ljud utan genom att sända tankar in i mitt medvetande. Tankarna kom

med klarhet och tydlighet, och jag visste att de inte var mina egna tankar, utan ett meddelande som var menat för mig. Det är så mina vägledare brukar kommunicera med mig.

Rösten, eller snarare flödet av tankar, fortsatte: "Just så går det till när ni människor vänder oss ryggen, och låter de dagliga sysslorna fylla era tankar så att ni utesluter all vetskap om vår existens.

Vi hörde hur du just sa till dig själv: Jag – en kanal – aldrig!

Men, Brita, du står dock i kontakt med oss, och du kan kanalisera de högre frekvenser av gudomlig energi, de energier som du kallar kärlek, ljus, fred och så vidare. Ni människor glömmar ständigt att ni är, av naturen, kanaler för högre krafter, högre frekvenser av energi. Ni vänder er bort från sanningen – att ni har skapats till Guds avbild. Ni har skapats att vara länkar, kraftstationer, transformatorer, genom vilka Guds kraft kanaliseras, till den materiella täthet som ni uppfattar som jorden. Ni har skapats att 'kanalisera', som ni beskriver processen, de gudomliga energierna, Chi, in i och genom era kroppsceller, in och genom era mentala och andra sinnesprocesser, så att gudskraften förankras in i den fysiska jordens allra minsta partiklar och enheter.

I stället för att spilla tid på att göra dig lustig över dem som hävdar att de är 'kanaler' för andlig inspiration, gör en helomvändning. Acceptera sanningen att alla människor har utrustats med förmåga att tjäna som kanal. Skriv ned dessa ord, och låt dem tala för sig själva, Brita. Utmana dig själv och dem som finns omkring dig, att vakna upp till ert ansvar – som ni åtog er då ni inkarnerade – och ge er i kast med er uppgift, ert rättmätiga arv, som har givits till mänskligheten sedan Moses tid. Upplyft er ovan överksamhetens hotande skugga, tyngden av negativa kollektiva vaneföreställningar, som håller så många av er fångna i rädslans grepp.

Upplyft er till den sanna glans och härlighet ni är menade att uppleva – såsom glädjens och ljusets budbärare! Kanalisera glädjens gudomliga extas in i alla nivåer av ert dagliga liv! Tack för att du nu lyssnar. Var lugn till sinnes. Vet att ni alla – alla – är omgivna av änglar och leds av änglar. Kom ihåg oss under alla omständigheter, och ta tillvara våra gåvor som vi sänder ut till er, på den oändliga kärlekens vågor.

Du kan gå nu. Vi håller mycket av dig."

Du som nu läser detta känner säkert igen dessa tankar. Får du också denna slags inspiration ibland? Har du också insett att du är en transformator för gudomlig kraft? Berätta för dem omkring dig!

Och låt oss använda den enorma kraft som bor inom oss: Ta en minut att visualisera dig själv som ett kraftcentrum för gudomlig kärlek. Se vågor av denna kärlek flöda ut från dig, ut till allt som lever på jorden, och till jorden själv. Fyll hela jorden med denna kärlek. Denna enkla gest kan förändra hela världen.

SÖKAREN
Adress Box 10
663 21 SKOGHALL
Telefon 054-51 89 00
Fax 054-51 89 02
E-post red@sokaren.se
Postgiro 70 60 47-8
Bankgiro 372-8128
Hemsida på Internet www.sokaren.se

Redaktör och ansvarig utgivare Sven Magnusson

Prenumeration Helår (6 nr) 250:-
Halvår 150:-

Annonser Ring för prislista

Tryckeri Wallin & Dalholm
Lund
ISSN 0038-0504

INNEHÅLL:

Eva Sanner:
Hon ser en annan verklighet 2

Brita Adkinson:
Krönika 4

Matej Slavik:
Paranormal encyklopedi på nätet 6

Åsa Freij:
"Margit Sahlin är död. Leve Margit Sahlin!" 8

Viveka Lindgren:
Fredrik Praesto 10

Kerstin Stina Carlsson:
Skiftet 12

Marja Savola:
Qigong- och tai chi-sjukan 16

Bokfloden 17

SM:
Ateism, skepsis 20

SM:
Guds vilja enligt Muhammed 22

Nils-Olof Jacobson:
Reinkarnationsexperiment 24

Nils-Olof Jacobson:
Den farliga reinkarnationen 26

Håkan Blomqvist:
Från ockultism till extremhöger 30

Åsa Freij:
Nyfiken på Anders Linder 38

Verklighetsbildens betydelse

Vi har väl alla en verklighetsbild som är utgångspunkten för våra tankar och ställningstaganden i livsfrågor. Några har en ateistisk-materialistisk-mekanistisk föreställning om världen. Andra har en religiös, kanske med utgångspunkt i Bibeln. Åter andra har en magisk världsbild, eller utgår från medier, mystiker eller speciella tänkare.

Det som stämmer med världsbilden accepteras vanligen lätt, utan kritisk reflektion, medan det som inte stämmer automatiskt avvisas.

Några har ingen slutgiltig världsbild, utan söker sig fram med intresse och öppenhet.

Man kan observera de skeptikerna. När det finns tydliga erfarenheter av något paranormalt/"övernaturligt" säger de att det inte går att dra några slutsatser, eftersom det inte rör sig om strikt vetenskapliga experiment. De skju-ter ifrån sig en rimlig slutsats, som skulle rubba deras cirklar, med påståendet att endast regelrätta experiment i skeptisk anda kan leda till kunskap. Detta är naturligtvis fel. Det går utmärkt att dra säkra slutsatser utifrån tydliga erfarenheter.

Skeptikerna kan undvika rationella slutsatser med påståendet att det inte finns någon teori som kan förklara det paranormala. Men det finns det. "Teorin" är helt enkelt att det vid sidan av materiella krafter finns icke-materiella, "andliga" krafter: *mind over matter*.

Skeptikernas ateistisk-mekanistiska syn på verkligheten fungerar som en hämsko på rationaliteten. Den sätter deras förnuft ur spel.

Ändå uppträder dessa personer ofta med ett slags vetenskaplig pondus i tron att de företräder vetenskap och rationalitet, men de vilseleder människorna.

På liknande sätt som "skeptikerna" har sin förankring i en viss världsbild, så har kristna sin grund i tro på Bibeln som Guds ord och Jesus som Guds son. De tror att allt vi behöver veta för vår livssyn finns i Bibeln och att Jesus har den fullkomliga läran om vad livet går ut på.

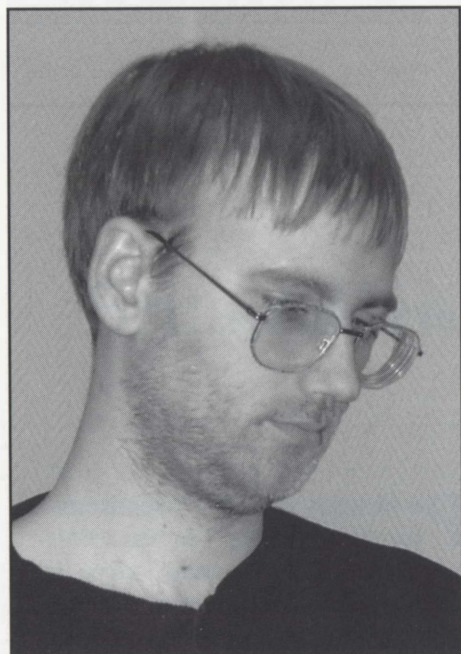
Den attityden utgör naturligtvis en spärr för vidareutveckling av religionen. Och det religiösa tänkandet får inte läsas fast. Inom alla mänskliga områden behövs utveckling. Tänk om konstruktionen av bilar, symaskiner, skor, osthyvlar osv en gång hade förklarats vara helig, given av Gud, så att all förändring skulle förbjudas! Detta vore orimligt, löjligt. Men just detta förhållnings-sätt godtas av många inom det religiösa området.

Jag menar att vetenskapens folk, och skeptikerna, måste överge sitt rigida förhållande av en viss världsbild och förhålla sig öppna till en radikalt annorlunda bild av verkligheten, och jag anser att religionens folk bör iaktta samma frihet i förhållande till sin tros traditionella grunder. I annat fall hämmas utvecklingen. Det är ju faktiskt så att vi inte vet så värst mycket om verkligheten. En korrekt världsbild kan skilja sig mycket från den bild som nutidens naturvetenskap skisserar, och från den världsbild som olika religioner förkunnar.

Nu säger de troende, inom vetenskapen och religionen, att de visst är öppna för nya tankar men att det idag inte finns skäl att revidera en väl grundade bild av verkligheten.

Jo, det finns det sannerligen!

SM

Jonas Liljegren, huvudredaktör för hemsidan <http://paranormal.se>

Paranormal encyklopedi på nätet

Text och foto: Matej Slavik

gillar att kategorisera och organisera saker. På sin hemsida beskriver han sig som en "drömmare och visionär med flera passioner och intressen". Förutom parapsykologi och paranormala fenomen är han intresserad av hur framtiden kommer att se ut och av alternativa rörelser.

På sin 13-årsdag fick han boken "In i det okända" i present, och den väckte hans intresse för parapsykologi. Han är övertygad om att paranormala fenomen existerar och anser att den som tar sig tid att sätta sig in i den parapsykologiska litteraturen kommer att nå samma slutsats. Han är själv aktiv inom Sällskapet för Parapsykologisk Forskning (SPF).

Under uppväxten närde Jonas även ett intresse för datorer, och kom redan under högstadietiden fram till att det bästa alternativet vore att satsa på en karriär som programmerare och ägna sig åt parapsykologin på fritiden. Teknologin och det paranormala kompletterar varandra i hans framtidsvision.

Jag tror att det går att lära sig om de här fenomenen, att man kan tämja dem på samma sätt som man tämjer elektriciteten. Jag har en parateknologisk framtidstro.

Jonas började så smått att spara texter som han själv och andra skrivit på dator, och byggde på så sätt upp ett register. Senare förde han över dessa texter till en webbsida. Han kom på vad han ville göra: att organisera all kunskap kring paranormala fenomen. Så började webbplatsen paranormal.se ta form...

Målsättningen, skriver Jonas på webbplatsen, "är att skapa ett uppslagsverk som länkar samman allt relaterat till paranormala fenomen". Här finns omfattande listor på medicinalväxter, gudar i romersk och grekisk mytologi såväl som tarotkort. Men även traditionella ämnesområden som sociologi, astronomi och fysik har sin givna plats.

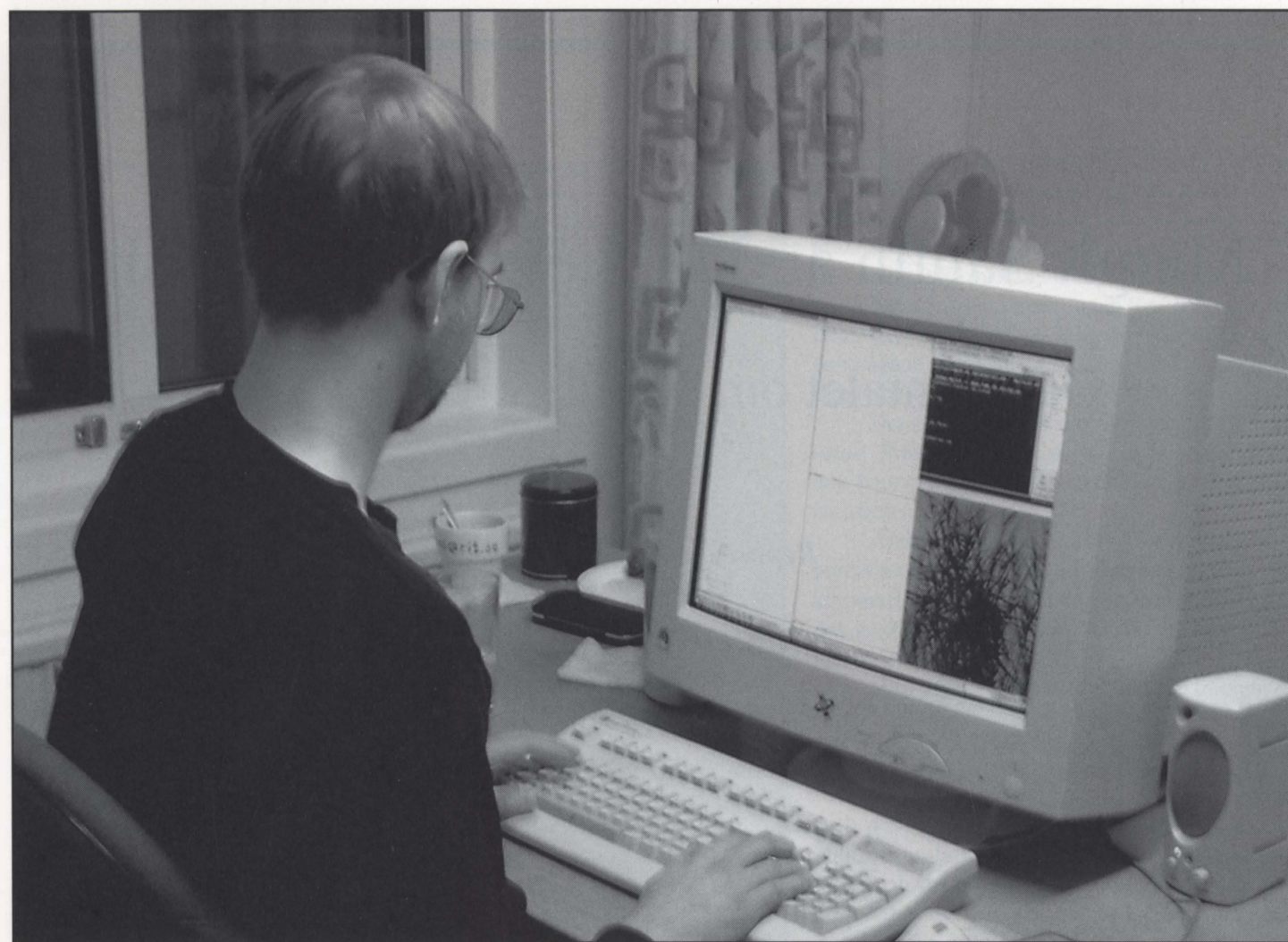
– Men även om webbplatsen är öppen för det mesta så har jag ju själv ett fokus vad gäller det jag vill lägga upp, säger Jonas. Mitt eget projekt har varit att belysa alla teorier om paranormala fenomen som har kommit fram i den parapsykologiska forskningslitteraturen.

Syftet med hypertextlexikonet är att genom själva sammanställningen öka kunskapen om de paranormala fenomenen. Förhoppningen är att det genom mötet mellan olika forskningsgrenar ska uppstå nya perspektiv som ger upphov till nya insikter. Vad gäller upplägget så är det tänkt att varje sida på webbplatsen förklarhetens skull enbart ska behandla ett ämne.

– Vad jag vill göra på uppslagsverket är att lägga in informationen men inte upprepa den, så jag delar upp en artikel i alla de ämnen som den behandlar. Alla delarna ska in på respektive sida, så att du under varje uppslagsord får text som bara handlar om just det uppslagsordet. Överallt där du stöter på ett ord som du inte känner till, så kan du bara klicka på det för att få reda på vad det handlar om.

Hur kan denna kunskapsbank komma till praktisk nytta? Jonas Liljegren beskriver tre möjligheter. För det första kan man genom ökad kunskap om fenomenens egenskaper förutsäga gynnsamma situationer för fenomenens uppträdande. För det andra kan man genom studiet av naturbegåvningar lära sig vilka egenskaper som är gynnsamma för att åstadkomma paranormala fenomen. Och för det tredje menar han att ockultismen och magin har teorier som, om de kombineras, kan bringa nya insikter i hur man praktiskt går till väga för att åstadkomma sådana fenomen.

En nyckelfunktion är interaktiviteten på webbplatsen. För att ta vara på all den kunskap och erfarenhet som webbplatsens besökare själva besitter, så har Jonas

Vid sin dator utför Jonas Liljegren sitt livs uppgift, att lägga ut allt paranormalt vetande på Internet.

Liljegren valt att utveckla paranormal.se som en öppen struktur.

– Det är en av filosofierna att alla ska kunna göra så mycket som möjligt, säger han. Det ska vara lätt att själv bidra med material.

Varje besökare som har registrerat sig som medlem på webbplatsen kan på ett enkelt sätt själv lägga till material eller ändra innehållet på webbsidorna. På detta sätt utvecklas webbplatsen mot allt större innehåll, men framför allt, och det är Jonas förhoppning, mot en allt högre kvalitet. Genom ett system med behörighetsnivåer för olika användare och en mindre krets administratörer, 17 stycken än så länge, kan innehållet fortlöpande kontrolleras.

– Något av det mest missförstådda är nivåsystemet, säger Jonas. Nivån på medlemmen handlar om hans tekniska kunskap, om logiken i systemet. Många människor tar illa vid sig därför att det tror att det är någon sorts elitistiskt tänkande bakom. De tror att det är en massa saker som de inte kan göra bara för att de inte har fått en viss nivå, men så är inte fallet. Alla texter är öppna. Det enda som inte är tillgängligt är möjligheten att ändra på texter om man inte är medlem, och är man

inte medlem så kan man heller inte söka bland de andra medlemmarnas intressen och presentationer.

Bristfälliga artiklar kan kompletteras, ändras eller bytas ut antingen av den som har ansvar för ämnet eller av någon intresserad medlem, medan tidigare versioner av texterna sparas. Här finns potentiellt en hel värld av redaktörer och experter att tillgå!

– Är det en ändring på en befintlig text så kommer den att behöva godkännas av en av administratörerna innan den publiceras. Är det ett nytt ämne eller en ny text så publiceras den med en gång, men den kommer fortfarande att kontrolleras i efterhand.

I anslutning till varje ämne kan man se vilka medlemmar som är intresserade av det och sedan läsa deras presentationer. Det finns till och med en funktion som gör att du kan se hur långt ifrån dig själv personen bor. Genom e-post och chattsida främjas sedan kontakten och utbytet mellan webbplatsens användare. I framtiden kommer varje ämne att ha en egen diskussionsgrupp.

– En av de största sakerna som saknas är just feedbacken – nyheter och texter

baserade på folks intressen, säger Jonas. Om någon går in och ändrar en text som du själv har skrivit så vill du ju gärna veta det. Det är en av de idéer som jag ska genomföra.

Jonas har de senaste åren arbetat som webbprogrammerare på ett företag i Göteborg, och detta arbete har givit honom tillfälle att utveckla sitt projekt med webbplatsen. Just nu är han i färd med att flytta till Stockholm och tänker i samband med det starta eget och börja jobba med webbplatsen på heltid. Därför infinner sig frågan hur projektet ska finansieras. Jonas hoppas att bidrag från medlemmar och organisationer som vill stödja webbplatsen blir den huvudsakliga inkomsten. Han tänker inte ta betalt för innehållet förrän mikrobetalningar har slagit igenom, och man kan få besökare att automatiskt betala exempelvis ett öre för varje sida som de laddar ned. Reklam på webbplatsen är han bestämt emot.

Webbplatsen växer hela tiden, och det verkar knappast finnas några gränser för hur mycket material den kan innehålla.

– Jag har plats för miljoner texter, tusentals miljoner texter, säger Jonas.

”Margit Sahlin är död. Leve Margit Sahlin!”

Och samtalet om ”Gud” fortsätter livfullt

Reportage Åsa Freij

Margit Sahlin är död. Men det är inte det som denna artikel skall handla om – utan om ett av hennes vitala program i S:ta Katharinastiftelsen, och det är nog så hon skulle velat ha det också.

Sökarens reporter deltog i en av de återkommande samtalsaftnarna på måndagar i stiftelsens lokaler på Sturegatan i Stockholm för ett par veckor sedan (då detta skrivs). Då satt hon där – i sin rullstol visserligen, med amputerade ben – men aktivt och intresserat deltagande och med skärpta inlägg – som alltid.

Häromdagen var jag där igen. Då satt hon där inte längre. Men det var som om ingen kunde fatta det.

Hennes ande vilade över församlingen – de orden passar bättre här än i många andra sammanhang, där de använts. Och det var ingen tryckt stämning – trots att där var ca 150 personer som alla saknade henne.

”The show must go on” faller det mig först in att skriva, schablonmässigt. Men det uttrycket har allt för mycket av uppgivenhet över sig. Här kändes det inte som om arrangören pressade sig till att genomföra det avsedda programmet för att man måste. Nej, det var nog ingen som kommit på någon sådan tanke som att ställa in ”ett samtal om Gud” p g a sorg. Programverksamheten flöt vidare som buren av Margit Sahlin, och hon liksom levde vidare av den.

Samtalet fortsätter som förut

Det var en händelse som såg ut som en tanke att programmet denna kväll handlade just om samtal om Gud. Närmare bestämt var titeln ”Har samtalet om Gud upphört?” Och svaret man kom fram till var: ”Nej det samtalet har inte upphört!” Det ska sägas med detsamma – för att ingen bekymrad undran skall drabba läsaren.

– Se bara på oss alla som sitter här, sa Madeleine Åhlstedt, direktor och samtalsledare. Och jag kan säga er att för tio år sedan hade här kanske varit ca 15 personer i stället för 150. Och det är Margits förtjänst mycket, men också bevis för att det finns ett levande intresse hos många människor som svarar upp mot initiativet, även om ställen för samtal om Gud är få – alltför få.

Och med samtal om Gud menar man i S:ta Katharinastiftelsen inte bokstavliga Gud och alls inte någon kristen gud bara utan allt om djupa livsfrågor, med stor öppenhet för allt

och alla i den vägen. Det var så hon var banbrytande också, Margit Sahlin, öppen för vidgade vyer, för djupare vetenskap, för andras tro – och för andras sätt att uttrycka något som i botten kanske är samma sanning och längtan.

Denna anda tog sig uttryck i att Sökaren var välkommen in utan ens att betala entré på 40 kr ”för att det är en bra tidning”.

På entrébordet stod bara ett enkelt foto av Margit Sahlin. Det var det enda som antydde att något av betydelse hade hänt.

– Så ljust! Sa någon och log – varmt men inte sorgset.

Samtalet med inbjudna gäster i panelen tog sin början som vanligt med några inledande ord av direktor Madeleine, dels om ämnet och dels om att hon och Margit och några andra vänner hade haft några fina sista dagar på Margits lantställe innan Margit blev hastigt dålig och kördes till sjukhus och avled strax efter i någon form av hjärtinfarkt.

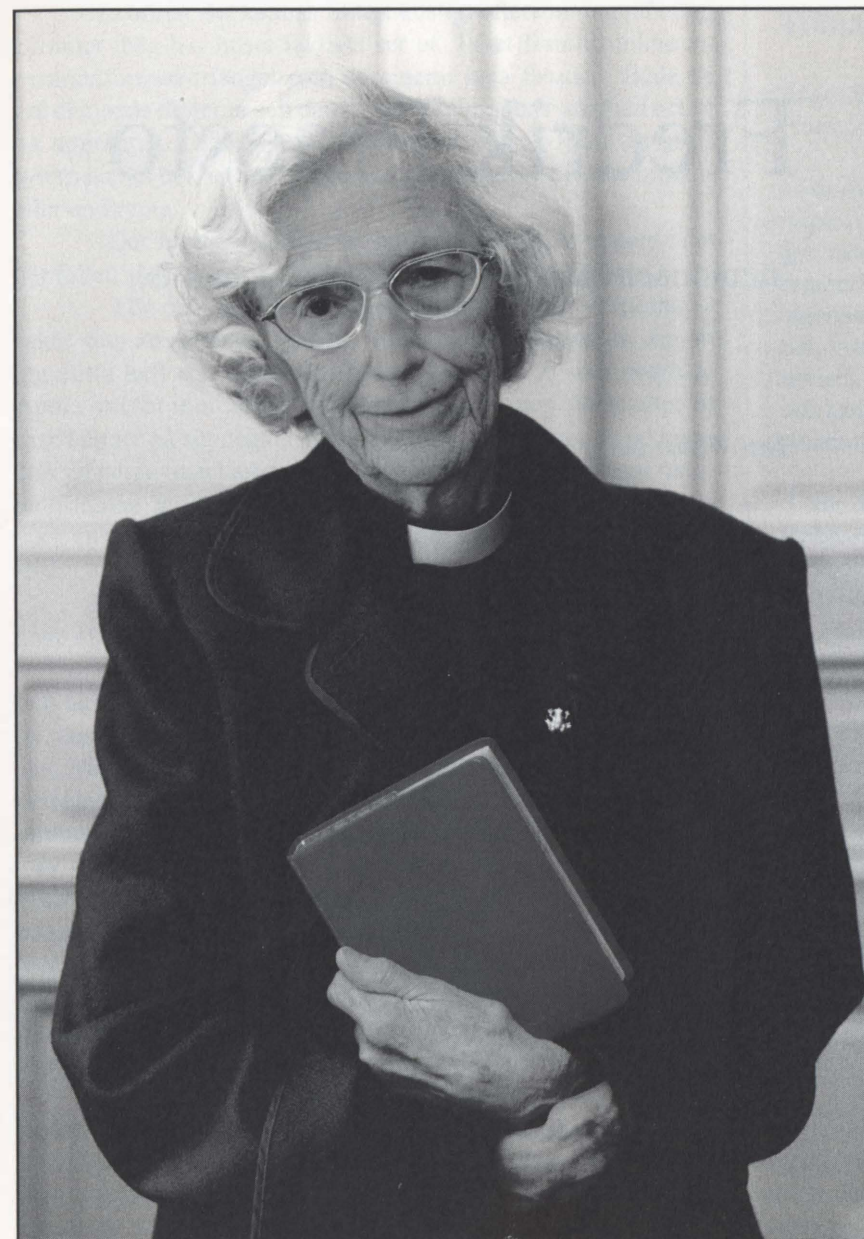
”Hon passar inte att vara död”

Naturligtvis kunde inte gästerna för kvällen, kulturjournalisten Maciej Zaremba och författaren m m Agneta Pleijel heller undvika att något beröra Margit Sahlins bortgång. Agneta fick tårar i ögonen och överlät till Maciej att börja. Jag tror att det var han som sa – i det han citerade någon kollega som skrivit den bästa sammanfattningen av hurdan Margit var: ”Hon passar inte att vara död”. Och Maciej Zaremba uttryckte sin uppskattning över hur uppskattande Margit själv varit mot andra människor och öppen för oliktankande.

Det citerades inte så mycket från Bibeln. Men några ord av den ovanligt kulturella och filosofiska öststatspresidenten Vaclav Havel återgavs. Han sade ha uttalat att ”det är inte krigen som är de värsta problemen i vår tid – det är att samtal om Gud har upphört”. Men det har de inte alltså, även om materialismen idag tycks vara förhärskande.

”Inga utmarker för kristna”

Det betonades att – med S:ta Katharinastiftelsen som undantag – det i kyrkliga kretsar är dåligt med kommunikationen med dem som har en annan livssyn. Många andra religioner är öppnare mot oliktankande än den svenska kyrkan, påpekades det från panelen. Man är mer nyfiken och vill höra hur andra tror, medan här blir det en stängd dörr, om man inte är kristen när man möter en

Margit Sahlin. Foto Folke Hellberg, Pressens Bild

kristen. Men om, kan det gå till så här:

– Är du kristen?

– Ja!

– Jaha... (Då vet man var man har varandra ungefär, och så kan samtalet fortsätta.)

De icke troende är inte bättre. Någon blir misstänksam mot en ny bekant som börjar prata om andliga ämnen. Denne får frågan i smått hånfull ton:

– Tror du på Gud?

– Ja. (Och så avstannar varje vidare konversation.)

Ja, vi har för litet ”utmarker”, sa Maciej och citerade igen någon annan, vars träffsäkerhet han själv hade förmågan att uppfatta och ta vara på.

Med utmarker menas det där som långsamt går över i något annat. Men i och utanför kyrkan har vi oftast bara antingen eller.

Det hade Agneta Pleijel fått bittert erfara då hon i 14-års-

åldern av sin konfirmationspräst förhörde om sin tro på Bibeln. Hon svarade att hon trodde men också att en del i Bibeln nog inte var riktigt ordagrant menat – ”menas nog på ett annat sätt”.

Det var ju ovanligt insiktsfullt sagt av en 14-åring. Men prästen visade ingen förståelse alls för lilla Agnetas fundering. Hon blev sårad och rädd och vågade sedan inte visa sitt faktiskt stora andliga intresse öppet förrän i 40-årsåldern.

Det var ett samtal om Gud när det är som sämst. Prästen närmade sig aldrig Agneta ens fast hon kom och satt i kyrkbänken flera gånger efter incidenten.

Ändå är det som om kristna emellan sig – precis som Agneta antydde – har en tyst överenskommelse att exempelvis det där med att Eva gjordes av Adams revben inte är riktigt bokstavligt menat.

Men det är ju inte så bra med den toleransen heller, när inget uttalas tydligt i stället.

Och Aristoteles citerades: ”Varje ämne måste behandlas med den exakthet som frågan kräver.”

Att fortsätta lyssna ”inåt”

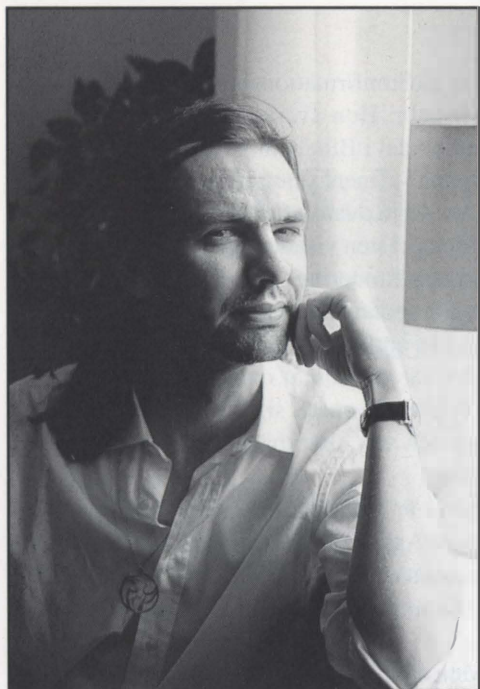
Ja, vad var det för ämne egentligen som skulle diskuteras under rubriken ”Har samtalet om Gud upphört?”

Det var väl inte riktigt Gud man menade, åtminstone inte bara, utan snarare livets mening i ett religiöst perspektiv. Gud är ju för många andligt inriktade människor något diffust, även om man, såsom Agneta Pleijel uttryckte det om sin egen ”tro”, att hon alltid känt att det ”liksom fanns någonting där”. Närmare kommer många av oss inte en upplevelse av Gud än denna goda känsla, denna inre svårförklarliga visshet om ett större sammanhang och en egen evig identitet i stället för den förgängliga kroppsliga. Så Aristoteles får ursäktas.

Samtalet om Gud handlade nog egentligen också om vår etik, om vikten av att samtala om etiska frågor, så att vi håller ärligheten och den goda viljan uppe och alltså handlar såsom vi tror att Gud vill, som Gud gett oss en inre visshet om, en ledning som vi kan följa eller ej – och inte får slarva med att lyssna till.

Kanske Gud är ett namn på det som finns på andra sidan av den inre känsla för rätt och fel som vi faktiskt alla – normalt sett – ändå har. Samvetet brukar man ju tala om. Och intuition. Man anar en källa.

Margit Sahlin var den första kvinnan som prästviges i Sverige, 1960. S:ta Katharinastiftelsen, som är hennes verk, är en mötesplats mellan kyrka och samhälle. Hon var stiftelsens direktor 1950 – 1970 och 1979 – 1993. 1970 – 1979 var hon kyrkoherde i Engelbrekts församling, Stockholm. 1978 utnämndes hon till hedersdoktor vid Uppsala universitet.

Fredrik Praesto har tidigare varit professionell magiker, men arbetar numera med att få människor att använda sin intuition.

Fredrik Praesto

”Intuitionen har alltid varit en del av mitt liv.”

Text Viveka Lindgren Foto Bela Unger

Framför honom ligger ett antal foton utspridda på bordet. Ett efter ett tar han upp dem och beskriver vad de föreställer. Det gör han enbart genom att dra fingarna över den blanka ytan.

Varje foto håller Fredrik Praesto upp och ner-vänt i handen, över ögonen har han en tät, heltäckande ögonbindel. Ändå tycks han på ett fullkomligt oförklarligt sätt ”se” vad som faktiskt finns på bilderna!

Som reporter har jag mött åtskilliga människor som sägs ha speciella gåvor utöver det vanliga – som att kunna se in i framtiden, utöva healing, ha kontakt med andar och skyddsänglar eller känna av ett föremåls historia. Men det är sällan som något tydligt övernaturligt har inträffat under dessa möten, och spådomarna eller de personliga andebudskapen som framförs verkar ofta kunna passa in på vem som helst. Det hela tycks ibland mer bero på en god psykologisk blick – och det som vi brukar kalla intuition.

Intuition är just vad min intervju med Fredrik Praesto ska handla om. Han har ett förflutet som professionell magiker men har övergått till att arbeta som rådgivare med intuition som specialitet. Han har hållit åtskilliga föredrag och skrivit böcker om denna användbara gåva, bl a ”Intuition. En bok om hur du utnyttjar dina dolda resurser” (Liber Ekonomi) och ”Intuitivt ledarskap” (Ekerlids förlag)

I böckerna beskriver Fredrik Praesto hur vi ständigt tar in miljoner intryck från omvärlden som vi inte är medvetna om. Men de kan ändå ge oss en plötsligt insikt om hur saker förhåller sig. Det handlar alltså om en helt naturlig förmåga som finns hos de flesta människor. Genom att upptäcka och använda sig av sin intuition kan man bland annat förutse kommande händelser, ”avläsa” andra redan vid första ögonkastet och fatta snabba och riktiga beslut i pressade situationer.

– Detta är inget mystiskt eller paranormalt utan en helt naturlig egenskap som alla kan utveckla. Bara man tränar och tror sig kunna lyckas, betonar Fredrik Praesto och får det att låta

som vilken kurs som helst i management eller positivt tänkande.

Men jag undrar vad det egentligen är för krafter som verkar när han senare beskriver de fyra bilder jag tagit med till intervjun. Jag har med flit valt lite udda motiv, för att han inte ska kunna gissa sig till dem.

Det första är en kontorsskräpa i glas i London, sedd underifrån. I nedersta kanten har en kvinnas ansikte kommit med, liksom i förbifarten. Hans fingrar trevar tveksamt över den nervända ytan:

– Detta är en ganska opersonlig och steril miljö, med strikta, kantiga former, säger han fundersamt. Det finns en enda person med, men jag vet inte om det är du själv. En kvinna är det i alla fall, säger han, och jag konstaterar till min förvåning att det mesta stämmer.

Med bild nummer 2 går det däremot trögt. Den är tagen på en tom lekplats mitt i en skånsk bokskog, sedd på en bits avstånd. Hela fotot domineras av en väldig illrosa plastelefant, som är en rutschbana. Han beskriver den lummiga grönskan men missar det viktiga, den skära elefanten.

Nästa bild lyckas han avläsa betydligt bättre – ett öppet fält där en person stirrar upp mot en mulen himmel (i väntan på en solförmörkelse). Men motivet är ganska diffust och lätt att få att stämma med de flesta beskrivningar. Är det trots allt bara tur det handlar om?

Den sista fotot föreställer ett dystert, tillslutet hus med tomma fönster, stängt och låst. Det är ett gammalt gästgiveri där det påstås spöka.

– Jag ser en pyramid, säger Fredrik Praesto, och jag börjar undra om inte de tidigare träffarna trots allt bara varit lyckade gissningar. Men jag håller tyst för att inte ge några ledtrådar om att han nu är helt fel ute.

Han fortsätter:

– Nej snarare är själva formen pyramidliknande, detta är något annat, inte en egentlig pyramid. Jag får en känsla av sluten-

het, av något gravlikt, lite som en krypta. Färgerna är gråsvarta, det är en dov, tryckande stämning över hela bilden.

Nu börjar det kännas riktigt kusligt eftersom jag plötsligt kommer ihåg hur huset faktiskt ser ut. Taket framtill bildar en pyramidformad triangel som dominerar hela fasaden. Både de grå dämpade färgerna och den dystra stämningen tycks han också ha uppfångat. Och på var sin sida om dörren finns en sorts symmetriska dekorationer som ger associationer till gravurnor – eller en krypta.

– Det är inte otänkbart att det handlar om klärvoajans i det här fallet, säger Fredrik Praesto om de märkliga resultaten.

– För mig är det egentligen inget konstigt att kunna se saker utan att använda ögonen. Det är en talang som jag tror att jag alltid haft och sedan finslipat under mina år som magiker. Andra ord för intuition är fingertoppskänsla, magkänsla eller att man känner på sig något. Intuitiva beslut utmärks av att de kommer plötsligt, man bara vet att något är rätt eller fel, utan att rationellt kunna förklara varför. På något sätt har intuitionen alltid varit en del av mitt liv. De flesta beslut jag tagit har varit intuitiva.

Det var tack vara sin intuition som Fredrik Praesto lämnade ett yrke han inte alls trivdes med.

– Jag började arbeta i byggbranschen precis som min far och farfar. När jag gick i grundskolan jobbade jag varje sommar på något bygge och gick sedan fyraårig teknisk linje på gymnasiet. Min första anställning som ingenjör var på en stor byggarbetsplats. Men en höstmorgon hände det som fick mig att vakna upp ur en tillvaro som egentligen var helt främmande för mig.

– Vi skulle gjuta en bro i centrala Stockholm. Men något gick fel. Formen rasade mitt under gjutningen och tonvis med betong störtade mot marken. Ingen skadades, men jag skulle egentligen ha stått precis under gjutformen och kontrollerat sättningarna i den. Jag hade skjutit på det i det längsta eftersom jag bara kände att jag inte ville befinna mig där av någon oklar anledning. Den känslan rådde mitt liv.

Fredrik Praesto beslöt sig för att lämna byggbranschen och i stället satsa på en karriär som professionell magiker. Trollkonster hade varit hans stora hobby ända sedan han som barn fick sin första trollerilåda.

– I många år gick det bra, jag uppträdde med min trollerishow runt om i världen. Men efter några år började jag tappa inspirationen. Alla dess trick kändes så mekaniska, jag saknade den riktiga magin.

– Då började jag införa paranormala inslag i mina scenshower, där jag letade upp gömda föremål eller läste tankarna hos någon i publiken. Då hade jag säkerligen stor hjälp av de nästan omärkliga ledtrådar jag fick, som de inblandades minspel, tonfall och gester som de själva inte varit medvetna om.

Fredrik Praesto menar att alla människor hela tiden ger ifrån sig mikroutryck som de inte själva vet om men som avslöjar deras känslor i det ögonblicket.

– Och de flesta bär förmodligen på s k övernaturliga förmågor som klärvoajans eller telepati utan att veta om det.

– Vi tror att vi vet hur tillvaron är beskaffad, men det gör vi formodligen inte alls, menar Fredrik Praesto.

– En grodas ögon uppfattar t ex bara vattnets skiftningar, olika insekter att äta och skuggor från hotande rovfåglar. Mer än så behöver grodan inte heller se av omgivningen för att överleva. Kanske är vår horisont på ett sätt lika begränsad som grodans, vi ser endast det vi har nytta av och det vi vill se. Ändå ser världen kanske ut på ett helt annat sätt.

Träna din intuition

Några tips om hur du tränar upp din intuition, enligt Fredrik Praesto:

* Försök gissa olika händelser i förväg – t ex vem är det som ringer, varifrån kommer ett brev du ännu inte öppnat, hur ser den okända person ut som du kanske ska träffa om några timmar? Tänk inte för länge utan gå på din första, spontana ingivelse. Lägg på minnet känslan du hade de gånger du hade rätt, även om det bara handlade om något helt vardagligt och trivialt. Då lär du dig att känna igen din intuitiva förmåga, och kan så småningom dra nytta av den i mer betydelsefulla situationer.

* När du ska fatta ett viktigt beslut, samla då först in alla tänkbara fakta under en tid. Men när det väl är dags för det avgörande valet, bestämd dig då snabbt för det som känns bäst istället för att grubbla fram och tillbaka på olika alternativ. Sådana direkta beslut brukar oftast vara de rätta, eftersom intuitionen alltid ser till helheten.

* Många har upplevt hur frågor fått svar i drömmen och att problemen tycks lösas när vi vaknar. Under sömnen kan intuitionen, alltså vår icke-medvetna intelligens, arbeta ostört medan vårt medvetna, rationella tänkande är bortkopplat. Ett sätt att lösa ett problem intuitivt är att fundera intensivt på det innan du somnar. Kanske får du svaret i form av en dröm. Skriv ner allt du minns av drömmen så fort du vaknar. Försök att tolka budskapet, som kan vara symboliskt, och troligen har du där lösningen på problemet.

* På liknande sätt kan du även i vaket tillstånd låta intuitionen verka. Du slutar att grubbla på ditt problem och ägnar dig åt något helt annat, som t ex att städa eller arbeta i trädgården. Ofta kan då det intuitiva tänkandet arbeta i det tysta och så småningom ge dig svaret.

* Ibland kan vi få känslan av att en människa inte är att lita på, att hon ljuger eller att något inte stämmer. Men vi vet inte varför vi får det intrycket. Det har inte bara att göra med att vi ogillar personens utseende. Vi har alla en förmåga att avläsa s k mikroutryck hos andra människor. Det är signaler, kroppsspråk, miner och tonfall som de inte själva är medvetna om. Dessa uttryck är så små att vi inte registrerar dem med våra vanliga sinnen. Även om någon ler mot oss, kan vi t ex känna att personen egentligen är arg, ledsen eller avståndstagande. Kanske genom en obetydlig darmsning på rosten, munvinkeln eller de lite för snabba ögonrörelserna.

Vi kan träna oss att bättre uppfatta och reagera på andras mikroutryck genom att exempelvis spela in vissa TV-program, tex ”Prat i kvadrat”. Där ska ju deltagarna försöka lura varandra med trovärdiga, men påhittade förklaringar. Studera sedan ingående deras ansikten när de är i närbild, men utan ljud. Försök att avgöra om de talar sanning eller inte genom att noggrant avläsa deras miner och uttryck. Spola tillbaka och kolla om du hade rätt!

Skiftet

En amerikan som heter Satyam Nadeen har skrivit en bok med titeln *From Seekers to Finders* och undertiteln *The Myth and Reality about Enlightenment*. Satyam Nadeen bor i närheten av San Francisco men reser numera världen runt som andlig vägvisare. Han har en märklig bakgrund, och den har han berättat om i sin första bok, *From Onions to Pearls*, men det finns även en sammanfattning i den ovan nämnda boken.

Satyam Nadeen kände sig som en andlig sökare redan när han var mycket ung. Tolv år gammal började han i en skola med avsikt att bli katolsk präst, och där stannade han tills han var 26 år. Men varken katolicismen eller den västerländska mystiken kunde erbjuda honom vad han längtade efter. Så han började intressera sig för österländsk andlighet med alla de traditionella övningarna som yoga och meditation. Han deltog också i många workshops och seminarier. Men inget av detta förde honom närmare ”det utlovade landet”, utan i stället tyckte han sig komma allt längre bort från ett självförverkligande. I sin nöd provade han till slut ett litet vitt piller innehållande ecstasy, och under några få timmar tyckte han sig ha uppnått den enhet, frid och total frånvaro av rädsla som han strävade efter. Men när pillret hade slutat verka, kändes hans längtan ännu värre.

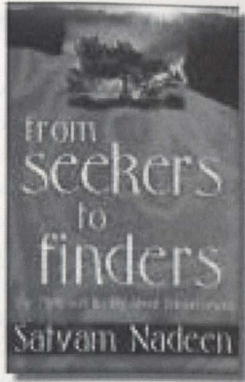
Trots detta såg han det som sin livsuppgift att förmedla pillret till så många människor som möjligt världen runt. När ecstasy blev illegalt i USA 1985, flyttades förmedlingen till Sydamerika med distribution till de länder i Europa där det fortfarande var lagligt. Ändå råkade en del ecstasy hamna i USA, och Satyam Nadeen hölls ansvarig för detta, ställdes inför rätta och dömdes till drygt sju års fängelse.

Att vara inspärrad var för Satyam Nadeen som den värsta mardröm, och han tyckte sig också uppleva en verklig ”själens mörka natt” (1).

Från tredje till fjärde dimensionen

Efter två år i fängelset upplevde Satyam Nadeen vad han kallar ett skifte från den tredje till den fjärde dimensionen. Med skiftet menar han det som vanligtvis kallas upplysning, och med tredje dimensionen avser han allt i den skapade verkligheten som uppfattas genom sinnets tolkning. Den fjärde dimensionen är vad som är bortom den tredje, och den uppfattas med intuitionen eller med ”hjärtat” och genom närvaron av det som Satyam Nadeen kallar det inre Vittnet, vilket är bortom känslореaktioner och helt enkelt observerar vad som händer med absolut neutralitet.

Allt vad Satyam Nadeen någonsin hade sökt efter och längtat efter öppnade sig nu i hans medvetande. Plötsligt bara vaknade han upp en dag och kom ihåg vem han var. Anledningen var en mening han läste i en bok: ”Medvetande är allt som finns och jag är Det!” Han upplevde denna mening som en SANNING bortom varje erfarenhet eller kunskap. Han visste att detta var sant på själens eller essensens eller kanske t.o.m på cellens nivå. Det var som om han hela sitt liv gått i sömnen och trott sig vara en varelse avskild från Gud och alla andra och plötsligt bara vaknade upp och kom ihåg att ”jag” (2) är Källan till allt som är.

I det ögonblicket börjar det som Satyam Nadeen kallar befrielsen, för i samma stund man kommer ihåg vem man är, dvs Källan, kan man börja processen att ändra alla gamla begrepp och betingningar man dragit på sig och som har gjort att man gått vid sidan om hela livet. Från att ha varit en förvirrad och ensam fånge i den tredje dimensionen kan man nu få ta del av den fjärde dimensionens totala frihet, glädje och frid. Nadeens första bok handlar om den nya verklighet en människa upplever som står med ena foten i den tredje dimensionen och den andra i den fjärde. Huvudingredienserna i en sådan upplevelse är förvåning över hur enkelt livet i den fjärde dimensionen i själva verket är och en stor munterhet över hur mystisk och komplicerad vi gjort det andliga sökandets resa.

Grundläggande element i Skiftet

I de forntida Vedaskrifterna och Bhagavad Gita talade man om ”Källan till allt som är” som Satchitananda, vilket betyder en evig verklighet (sat) i rent medvetande (chit) och i glädje (ananda). Källan pulserar fram och tillbaka på samma sätt som all energi gör och i detta fall mellan ett tillstånd av vila och den manifesterade världen. I vila är Källan fullständigt medveten och glädjefylld som en opersonlig energi, men genom att den är den oändligt expanderande omätligheten kunde den inte lära känna sig själv som en personlig energi. Därför begränsade den sig till ett mera ändligt objekt genom att skapa den yttre manifesterade världen. Det är den som Nadeen benämner den tredje dimensionen eller ”drömmen”. I denna ”dröm” är vi inte drömmaren utan det drömda. Källan är subjektet och vi är dess objekt. Eftersom Källan är pulserande energi, uppstår denna dröm under ett slags in- och utandning. Det manifesterade skapas på inandningen, och på utandningen går den tillbaka i vila och åstadkommer därmed total upplösning. Bhagavadgita säger att Guds in- och utandning var och en varar 311 trillioner 40 billioner år i jordisk tid och att denna andning fortsätter i all evighet.

Tid är relevant enbart i den tredje dimensionen.

En gång när vi åtminstone delvis kan förstå denna beskrivning av Källan, så har vi jämnat vägen för att en dag få en intuitiv blick av hågkomst och förståelse ända ner på essensens eller cellens minnesnivå och man inser att ”jag är Det”. Ordet Det antyder det som är outsägligt och obeskrivligt om den oändliga omätlighet som är vår egen sanna natur.

Källan har alltså en lång trevlig ”dröm” till vilken den skriver ett manuskript som innefattar varje levande väsen. Dessa väsen är alla unika och var och en har ett annorlunda manuskript att spela upp. Detta manuskript täcker varje möjligt scenario som finns t.ex. inom ramarna för mänskliga känslor. Ingenting lämnas utanför utan alla möjliga extrema känslöyttringar blir till fullo undersökta. Som Källan spelar ”jag” nu upp alla de möjliga rollerna. ”Jag” är också samtidigt närvarande som det neutrala Vittnet och underhåller mig själv samtidigt som ”jag” lär känna mig själv allt bättre.

Påståenden om verkligheten

Satyam Nadeen kommer sedan med en rad påståenden om verkligheten vilka vi själva kanhända vill bejaka om vi hamnat med den ena foten i den tredje dimensionen och med den andra i den fjärde.

Här några exempel.

1. Källan äger en oändlig visdom och har en förmåga att få den ovan beskrivna ”drömmen” att se helt verklig ut, vilket är orsak till att vi deltar utan ifrågasättanden.
2. Meningen med ditt liv är att vara ett redskap för Källan att uppleva alla mänskliga känslor.
3. Vad som än uppenbarar sig i denna värld är precis på det sätt som det är meningen att det ska vara. Ingenting behöver fixas! Ingenting är trasigt!
4. Det finns ingen andlig övning du kan göra för att åstadkomma ditt eget Skifte. Om och när det händer, händer det trots dig, aldrig på grund av dig.
5. Karma och reinkarnation är begrepp som hör hemma i den tredje dimensionen. De uppmuntrar föreställningen om ett separat själv som har ett fritt val att göra ont eller gott och bli belönad eller straffad för detta i nuvarande eller kommande liv.
6. Om ”medvetande är allt som finns och jag är Det”, så måste också alla andra vara samma medvetande. Så var finns då mina fiender?

Mera om Skiftet

Anledningen till att Satyam Nadeen valt att kalla andlig upplysning för Skiftet är att han anser att begreppen andlig upplysning och andligt uppvaknande är så belastade. Numera vet ingen riktigt vad man talar om, när man använder dem.

Enligt Satyam Nadeen är alltså själva kärnpunkten i Skiftet den dag när vi av nåd vaknar upp och inser att ”medvetande är allt som finns och jag är Det”. Det låter så enkelt, och det tycks som om det omöjliga kan vara så enkelt, för när allt kommer omkring har vi ju haft 5000 år med en rad andliga övningar för att nå upplysning. Men så enkelt är det. Just nu finns ett kraftfält närvarande i vår värld som tillåter detta urgamla minne att komma fram. Det har annars alltid hållits i bakgrunden av den oändliga intelligensen. Så det ögonblick du inser att du inte är den tredimensionella separata varelse, som du trott dig vara, så tar Skiftet över. Den del av Skiftet som kan komma plötsligt är själva hågkomsten. Den ena dagen kommer du inte ihåg, men den nästa gör du det. Det är emellertid bara ett litet första steg i hela processen. Det är bara början.

Mera om tredje och fjärde dimensionen

Tredje dimensionen har inrättats av den oändliga intelligensen så att det ska se ut som om sinnet är din enda intelligens vad än detta sinne presenterar. Det sätt varpå det dömer, delar upp allting i motsatser, ger dig illusionen av fri vilja, kontroll och val, och det sätt varpå det konstant betvivlar allt som din intuition säger dig – det är tredje dimensionen. Det finns inget du själv kan göra för att komma bort från den tredje dimensionen. Det finns ännu ingen uppfunnen övning som kan ta dig till Skiftet. Ingen upplyst mästare kan ta dig med dit. Skiftet till den fjärde dimensionen är en förändring av identiteten från sinnets dominans till närvaron av Vittnet som gör att du blir en observatör av livet just som det är. Här är du i ett uppmärksamhet medvetande som är fritt från val och betraktar vad som än händer i den tredje dimensionen. Samtidigt beter sig sinnet på samma sätt som tidigare, men du identifierar dig inte längre med det. Närvaron av Vittnet är otrolig därför att det framkallar ett djupt vetande som genomsådar sinnet. Det betyder inte att du inte kan känna samma saker som tidigare, men du identifierar dig inte med dem längre. Du bara konstaterar: ”Åh, vrede är närvarande, glädje är närvarande. Det är bara sinnet som gör sitt jobb precis som alla små sinnen ska.” Du identifierar dig alltså inte längre med sinnet. Detta är den fjärde dimensionens stora mirakel.

Det är egentligen inget nytt som Satyam Nadeen menar med det ovanstående, och för att visa det presenterar han som avslutning på sin bok några mycket gamla dikter ur Ashtavakra Gita som har sitt ursprung i Indien och skrevs av en anonym mästare före Buddhans tid. Originalspråket är sanskrit, men dikterna har översatts till engelska av Thomas Byron. Den första dikten heter *The Self* och har följande lydelse på engelska.

O Master,
Tell me how to find detachment, wisdom and freedom!

If you wish to be free, know you are the Self,
The witness of all these, the heart of awareness.

Set your body aside. Sit in your own awareness.

You will at once be happy, forever still, forever free.

Formless and free, beyond the reach of the senses,
The witness of all things.

So be happy!

Right or wrong, joy and sorrow,
They are not yours.

It is not really you,
Who acts or enjoys.

You are everywhere, forever free.

Forever and truly free,
The single witness of all things.

But if you see yourself as separate then you are bound.

Know you are one, pure awareness.

With the fire of this conviction,
Burn down the forest of ignorance.

Free yourself from sorrow, and be happy!

Översättning:
O, Mästare, berätta hur jag ska finna oberördhet, visdom och frihet!
Om du vill vara fri, vet att du är Självet,
Vittnet till allt, medvetandets kärna.
Skjut din kropp åt sidan, var i din egen medvetenhet.
Du kommer genast att känna dig lycklig, för alltid lugn, för alltid fri.
Utan form och fri, bortom sinnenas räckvidd,
Vittnet till allt som är.
Så var lycklig!
Rätt eller fel, glädje och sorg, det berör inte dig.
Det är i verkligheten inte du som handlar eller gläder dig.
Du är överallt, för alltid fri,
För alltid och i sanning fri, det enda vittnet till allt.
Men om du ser dig själv som särskild, då är du bunden.
Vet att du är en, ren medvetenhet.
Med den övertygelsens eld, bränn ner okunnighetens skog!
Befria dig från sorgen och var lycklig!

Fotnoter.
1. Själens mörka natt syftar på en lyrisk bok av Johannes av Korset, mystiker som levde på 1500-talet.
2. Eftersom alla varelser i den manifesta världen är delar av Källan, kan var och en av oss referera till Källan som ”jag” eller ”mig”, så vid de tillfällen jag använt citationstecken är det detta ”jag” som avses.

Hemsida: www.SatyamNadeen.com

Visdomsbladet

Skeptikern kommer att säga: "Det kan mycket väl vara sant att detta system av ekvationer är rimligt från logisk synpunkt, men det bevisar inte att det stämmer överens med naturen." Du har rätt, käre skeptiker, erfarenheten endast kan avgöra vad som är sanning.

Albert Einstein

Jag har ständigt bemödat mig att hålla sinnet öppet för att kunna lämna varje hypotes, hur mycket jag än tyckt om den /.../ så snart fakta har visats strida mot den.

Charles Darwin

En ny idé är ömtålig. Den kan tillintetgöras av ett hånleende eller en gäspning, den kan dödas av ett skämt eller en rynka i pannan hos rätt person.

Charles Brower

Den enda vetenskapliga sanning som jag är fullständigt övertygad om är att vi är djupt okunniga om naturen.

Lewis Thomas

Hela naturvetenskapen består av data som under någon tid varit oförklarliga.

B. O'Regan

Det är min misstanke att universum inte bara är egendomligare än vi föreställer oss, utan egendomligare än vi kan föreställa oss.

J. B. S. Haldane

En tidsepoks filosofiska tankar har blivit nästa epoks absurditeter, och gårdagens dumheter har blivit morgondagens visdom.

Sir William Osler

Jag kan leva med tvivel och osäkerhet och att inte veta. Jag tycker att det är mycket intressantare att leva utan att veta än att ha svar som kan vara felaktiga.

Richard Feynman

Från Internet.

Den amerikanska tidskriften *Science of Mind* har i nr 3, 2003 en artikel om lycka. Vi läser där bland annat ett uttalande av den franske filosofen Blaise Pascal att "alla, utan undantag, söker efter lyckan".

Där står också att lycka är ett "inside job", dvs det är något som vi skapar själva, i vårt eget medvetande. Lycka kommer inte till oss utifrån.

Den romerske kejsaren-filosofen Marcus Aurelius citeras: "Lyckan i ditt liv beror på hur dina tankar är." Och den amerikanske presidenten Abraham Lincoln: "De flesta människor är ungefär så lyckliga som de bestämmer sig för att vara."

I *Science of Mind* hittar vi ytterligare visdomsord:

Var je enskild varelse är full av Gud och är en bok om Gud.

Mäster Eckhart

Alltså, allting som finns berättar om Gud. Naturen är Guds kropp. Så kan man kanske se det. Fast, bilden av Gud gör då ett ganska blandat intryck...

Barn är som små droppar av Gud, som regnar ner över oss.

Maria Shamaya Clemente

Det är helt fantastiskt att naturen föder fram dessa i allmänhet så perfekta små varelser, som alla skall leva en människas liv och kan göra något fint av det. Deras medvetna inre torde vara samma substans som utgör grunden för allt liv, Gud, om man så vill kalla det. Alla är de delar av livets mirakel, och det kan fylla oss med ödmjuk förundran.

En nations välstånd beror på den kärlek som frambringas av människorna i nationen.

Ken Carey

I all respektabel religion framhålls kärleken som grundvalen för det goda samhället. Kärleken är den största mänskliga idén.

Lyckan är inte en station som man kommer fram till, utan ett sätt att resa.

M. Runbeck

Alltså, lycka är inte ett framtida mål, utan ett tillstånd att vara i.

Nationalism är en barnsjukdom. Den är mänsklighetens mässling.

Albert Einstein

Några ser nationalism som något fint – det är att vara stolt över sin nationella tillhörighet och verka för nationens bästa. Men nationalism har skapat mycket elände. Bättre är att tala om "fosterlandet mänsklighet". Men ännu större är att följa principen "vördnad för livet" och därmed verka för att allt levande skall ha hälsa och må bra.

Ett onyttigt liv är en tidig död.

Johann Wolfgang von Goethe

Att födas till en människas liv är en chans, ett privilegium. Att göra något som är bra för alltet är finare än att vara passiv (och sjunka ned framför TVn).

Det är genom vetenskapen vi bevisar, men genom intuitionen vi upptäcker.

Henri Poincaré

Med intuition kan vi tänka nytt. Men den vetenskapliga granskningen måste få sista ordet.

Vi förstår tankens kreativa kraft i våra liv.

Kathy Hearn

Det är med tanken vi skapar vårt öde. Tankar har kraft.

Eftersom de öppnar och belyser våra andliga traditioner, är mystiker våra största frigörare.

Carol Lee Flinders

Stora mystiker har känt att det är Ett Liv som flödar genom hela världsalltet.

Qigong- och tai chi-sjukan

Av Marja Savola

Liksom yogan har qigong och den närbesläktade övningen tai chi gjort sitt intåg i den svenska vardagen, och allt fler praktiserar dessa österländska metoder. Man tror att när nu kineserna håller på med "hälsogymnastik" i parkerna, så är det nog hälsosamt även för oss svenskar. Vad få vet är att man faktiskt kan bli sjuk av qigong- och tai chi-övningar, ja, så sjuk att man behöver psykiatrisk vård.

Qigongs rötter kan finnas så långt tillbaka i tiden som flera tusen år f. Kr., hävdar förespråkarna. Qigong och tai chi, som från början är kampsporter, har sin rot i schamanismen, och de tidigaste qigongliknande övningarna härstammar från schamanernas djurdanser.

Runt tiden för Kristi födelse gjorde buddhismen sitt intåg i Kina och fick stor utbredning. Qigong blandades då med den buddhistiska läran, och detta medförde en andlig fördjupning av qigong. Den lärdes bara ut i buddhisttemplen och målet för övningarna var "Buddhaskap", dvs att bli upplyst, uppnå nirvana, ett slags "utslocknande", och att bli befriad från återfödelsens hjul och det jordiska lidandet. Qigong blev en hemlig lära som endast lärdes ut till speciellt utvalda lärjungar. Först under 1900-talet blev qigongövningarna tillgängliga för en bredare allmänhet. Olika varianter av qigong utvecklades. Idag lär det finnas över 2000 olika stilar.

Under Mao Zedongs regim förbjöds qigong och många som höll på med de traditionella övningarna, vilka sägs kunna ge övernaturliga krafter, förföljdes och fängslades. En förenklad form, "folkgymnastiken", tilläts dock. Men sedan slutet av 70-talet har intresset för qigong ökat kraftigt och även spridits till väst. De tidigare så i hemlighet bevarade skrifterna har publicerats.

Qigong kan beskrivas som en traditionell form av psykoterapi och anses fungera som nycklar vilka öppnar dörrar till "universums större energi".¹ Inom den traditionella kinesiska medicinen menar man att människans kropp har meridianer, eller energikanaler, genom vilka qi-kraften flödar. Qi sägs vara en subtil icke-fysisk kraft, som är grunden för vår fysiska och psykiska hälsa. Gong betyder trägen, ihärdig övning eller koncentration.

Genom att ta in qi, eller livsenergi, i kroppen och balansera den ökar vår vitalitet och vår mentala hälsa, menar förespråkare för qigong. Övningarna anses leda till ökad koncentrationsförmåga och prestationsförmåga, förbättrad stresstålighet, förmåga till avslappning, förbättring av immunförsvaret m. m.

Qigong-övningarna saluförs som en ofarlig hälsogymnastik. Och människor upplever ofta i början av qigong- och tai chi-övningar en förbättring av sitt allmäntillstånd. Men snabbt kan detta välmående ändras till sjukdom och inre kaos.

Om nu qigong är så hälsosamt som sägs, så borde det kinesiska folket höra till de friskaste i världen, eftersom de haft tillgång till denna hälsometod i minst 2000 år, men så är inte fallet. Enligt Världshälsoorganisationen (WHO) dör cirka 5 miljoner människor i hjärtsjukdomar i Kina varje år. De psykiska sjukdomarna ökar lika mycket där som i övriga världen. Nästan 200.000 kineser begår självmord varje år.²

Nu har det utkommit en kritisk bok om qigong, en utvärdering på engelska, *Qigong: Chinese Medicine or Pseudoscience?*, författad av flera kinesiska vetenskapsmän och läkare.³ Den behandlar många av myterna om qigongs mirakulösa verkningar.

Ett kapitel i boken är en rapport från dr Zhang Tongling, som är professor i psykiatri vid Pekings Medicinska Universitet, om qigongrelaterade psykos, som hon har specialiserat sig på och behandlat i över 20 år. De som praktiserar qigong, kan drabbas av tvångsföreställningar, självbedrägerier, hallucinationer (syner, röster) och psykos, skriver dr Zhang.

I *Hong Kong Journal of Psychiatry*⁴ skriver dr Huaihai Shan från Shanghai⁵ att avvikande mentala beteenden orsakade av qigong blev uppmärksammade i Kina redan på 50-talet.

Nu kanske många qigongförespråkare hävdar att den här kritiken bara är negativ kinesisk propaganda. Men i USA finns Bob Flaws, som är qigonglärare, akupunktör och författare till flera böcker om kinesisk medicin. I en artikel "*Qigong disease: What it is & what to do about it*" skriver han att under hans tid som assistent på Lung Hua-sjukhuset i Shanghai 1982 kom det en stadig ström av patienter som fick diagnosen "qigong-sjukdom" eller "tai chi-sjukdom". Han menar att folk bör vara litet mer försiktiga med att praktisera qigong. Vad många västerlänningar inte förstår är att qigong inte är ett universalmedel för alla, utan kan ge negativa hälsoeffekter om övningarna utförs "fel", för ofta eller av "fel" person. Qigongövningar kan leda till psykiska och fysiska sjukdomar, enligt traditionell kinesisk medicin, vilket nu även har börjat visa sig här i väst.

Detta är en förkortad version. Hela artikeln, med symtom, fallbeskrivningar m. m., finns på hemsidan <http://www.kundalini-info.org/svensk/kundalini-berattelser.html>

1 Din inre energi (Zhixing Wang om qigong) Forum 1999.

2 Dr Gro Harlem Brundtland, Director-General WHO, tal i Peking 11 november 1999.

3 Qigong, Chinese Medicine or Pseudoscience? Lin Zixin (editor) Prometheus Books, Amherst, New York, 2000.

4 Culture-Bond Psychiatric Disorders associated with qigong practise in China, HH Shan. Hong Kong Journal of Psychiatry 2000;10 (3): 12-14.

5 Dr Huaihai Shan, Director, Department of Social and Cross Cultural Psychiatry, Shanghai.

Har du haft någon spökupplevelse eller varit med om något övernaturligt? Flera människor har i våra dagar varit med om en övernaturlig upplevelse och känt förnimmelse av ett spöke eller sett något som verkar mystiskt och som inte kan förklaras på ett naturligt sätt. Jag är folklivsforskare och samlar in berättelser och upplevelser av spöken. Har du eller någon närstående sett ett spöke eller varit med om en spökupplevelse? Har du varit med om något underligt som du inte riktigt kan förklara? Känner du till någon plats eller något hus, där det spökar? Känner du till någon berättelse om ett spöke? Bifoga gärna namn, var du bor, var och när du är född och vad du sysslar med. Vill du vara anonym men ändå kan tänka dig att bifoga något, går det förstås bra. Skicka ditt bidrag till per-anders.ostling@sofi.uu.se eller Per-Anders Östling, SOFI, Box 135, 751 04 Uppsala

Din nästa är du själv

Jag har läst om brott mot mänskligheten under nazismen och nyligen i Jugoslavien. Det är Jesús Alcalá som berättar i boken "Att långsamt lära sig övervinna lusten att förunkla" (Ordfront 1997). Brotten är fruktansvärda och jag tänker inte beskriva dem här. Hade man själv bevittnat dem, eller varit offer, då hade man blivit påverkad för livet, ens blick ut mot verkligheten hade varit en annan än den är.

Jag undrar nu hur man skall kunna motverka människans potentiella ondska. Religionerna har visat sig otillräckliga. (Kanske hade det gått lättare om tron på helvetesstraff fortfarande hade förkunnats med övertygelse.)

Men det finns en idé som kan vara av betydelse i sammanhanget och som kanske är en riktig verklighetsbeskrivning dessutom, nämligen att i botten av vårt andliga väsen är vi alla identiska, uttryck för samma världsgrund: Din nästa är du själv i annan form. Tar man den idén på allvar, blir det svårt att inte älska sin nästa. För hur skulle någon kunna misshandla och tortera en annan varelse, om han trodde att det i grund

och botten var sig själv som han gav sig på? (Även djurens mentala inre kan ses på samma sätt: som delar av samma världsgrund.)

Lever vi i dag i den gamla människans sista tid och samtidigt i början av en ny tid för mänskligheten? I alla händelser finns trots allt en potential för godhet hos människan. SM

För att...

Giraffers doft får en förklaring är rubriken på en TT-notis i SvD 16 februari. Giraffer sprider en märklig odör. Forskare har tagit reda på vilka ämnen som framkallar lukten. Det är framför allt indol och 3-metylindol. Kommentaren i notisen är: "Giraffen är begåvad med denna märkliga och intensiva luktblandning för att stöta bort insekter som fästingar och även förebygga bakterie- och svampinfektioner."

För att!! De orden pekar på en *av-sikt*, fastän vetenskapen uttryckligen har förklarat att avsikter inte finns i naturen. Det är mekaniska processer, slump och naturligt urval som har skapat allt i universum.

TT måste näpsas för spridande av flum!

Fast egentligen ser vi ju alla att avsikter finns i naturen. I massor. Vetenskapen får tydligen öppna korppluggarna bättre för att inte fortsätta att sprida sitt slumplum.

Pseudovetenskap?

Under nätsurfning kom jag in på en personlig hemsida med bland annat länkar till favoritsajter. Där nämndes Sökaren med tillägget att den lästes på bibliotek endast för att den visar vad som händer på det pseudovetenskapliga området.

Antagligen är det främst parapsykologin som här avses med falsk vetenskap.

Man skall observera att parapsykologerna har vanlig vetenskaplig utbildning och använder normala vetenskapliga metoder. Men så kallade skeptiker kan inte godta parapsykologernas resultat, eftersom dessa rubbar deras världsbild. Därför måste skeptikerna karakterisera parapsykologin som en falsk vetenskap.

Sorgligt, men sant. Parapsykologin är ett synnerligen viktigt forskningsområde, där bland annat medvetandets natur och förmågor studeras och den materialistiska världs bilden ifrågasätts.

SM

Inspirato

Inspirato, Luntmakargatan 52, Stockholm, har lokaler som hyrs ut till föredrag och kurser. Programöversikt finns på Internet: www.inspirato.se/calender.htm. En del av programmen kan vara av intresse för Sökarens läsare.

Livets hus

Livets hus, Center för holistisk kunskap & utveckling, har en new age-inriktning på sin kurs- och föredragsversamhet i Stockholm. Internet: www.livetshus.com. Lokal: Luntmakargatan 52.

Ananda

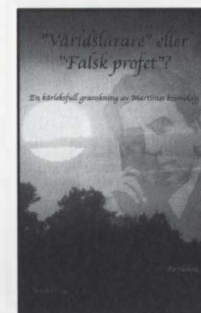
I Uppsala finns Ananda, förening för mänsklig utveckling, som bl a anordnar föredrag, såsom Det goda hälsobringande skrattet, En global etik och en andlig ekologi – några av Leonardo Boffs tankar, Fredsskölden från Nordamerika – indiansk visdom i våra liv, MusicAcupuncture – lyssna din väg till hälsa (Atrium, Folkets Hus). Samtalsgrupper. Internet: www.anandauppsala.com

Stjärnsund

Ett new age-center i Dalarna, Stjärnsund, håller kurser i ämnen som tai chi, meditation, reiki och kreativitet. Internet: www.stdi.w.se Fridhem, Stiftelsen Stjärnsund, Bruksallén 16, 770 71 Stjärnsund. Tel. 0225-800 01

Mundekulla kursgård

I Småland finns Mundekulla kursgård, "en plats för vila och inspiration". Ur programmet: Hälso dagar för kropp och själ, Livsförnyelsedagar, Örtplöckardag, Lyssna inåt, Musikfestival, En helg för män, En helg för kvinnor, Anna Bornstein föreläser om tre generationer samiska kvinnor. Mundekulla kursgård, 361 95 Långasjö. Tel. 0471-504 50. Internet: www.mundekulla.nu

Antingen – eller?

Pia Hellertz har skrivit en bok med titeln "Världslärare" eller "Falsk profet"? med undertiteln *En kärleksfull granskning av Martinus kosmologi*. Boken har 150 sidor, utgiven 2002 på Världsbild förlag.

Pia har i 25 år studerat den danske mystikern Martinus, som levde 1890-1981. Han har i sitt omfattande författarskap lagt fram en kosmologi eller världs bild. Den beskriver dels hur världsalltet är inrättat ur andlig, principiell synpunkt, dels hur vi bör leva för att vara i harmoni med denna struktur. Huvudverket är *Livets Bog* (den danska titeln behålls på alla språk); därtill finns flera större och ett tjugotal mindre arbeten. Martinus sammanfattar sin kosmologi under det nog så anspråksfulla namnet *Tredje Testamentet*. Han menar därmed att hans samlade verk är vad som i Bibeln kallas "Hjälparen, den Helige Ande", som är utlovad för att förklara de eviga livsfrågorna.

Syftet med Pias bok är att "kärleksfullt granska" dessa påståenden. De flesta kapitlen har varit eller avsågs att bli publicerade i den numera nedlagda tidskriften Ny Kultur, som ägnades Martinus arbete. Därför förekommer en del upprepningar mellan kapitlen.

Pia ger först en kort introduktion till Martinus världs bild, och går sedan igenom de grundläggande avsnitten. Hon jämför dem med Bibelns utsagor och granskar dem utifrån några uppställda kriterier på logik och sanningshalt. Ett kapitel frågar om Martinusrörelsen är en sekt, ett annat om man som feminist kan vara kosmologistuderande.

Överskriften till första kapitlet utropar "Jag vill inte tro, jag vill veta...!" Jag känner igen det; så kände jag själv när jag i 25-årsåldern kom i kontakt med Martinus världs bild. Här fanns ett tankesystem med en inre logik som föreföll kunna ge svar på de stora frågorna om livet och dess mening, om varför, vadan och varthän. Jag studerade kosmologin periodvis intensivt under cirka femton år, skrev artiklar och höll föredrag om den t.o.m. i USA.

Pia ger många citat från Martinus arbeten, diskuterar och analyserar, vrider och vänder på frågorna. Inte oväntat kommer hon fram till att Martinus verkligen är "Världsläraren" och att titeln Tredje Testamentet är berättigad. Jag har egentligen inget att invända mot hennes slutsatser, utifrån de utgångspunkter hon redovisar. Snarare tycker jag frågan är för enkelt ställd: Världslärare eller Falsk profet – som om det inte kan finnas fler alternativ. Martinus ger ett av många möjliga perspektiv på tillvaron, ett intellektuellt resonerande, inom sig logiskt sammanhängande. Kan vi därför säga att han har "rätt" och att andra perspektiv är "fel"? Det blir ändå till sist frågan hur var och en subjektivt upplever hans budskap. För mig blir den viktigaste frågan i vad mån studiet av det kan berika och belysa min vardagliga livsupplevelse. Det finns andra sätt att beskriva tillvaron som kan vara lika "sanna" som Martinus utan att hans synsätt därför är "falskt". Det är olika infallsvinklar på samma verklighet, som är mer komplicerad än vad vi kan föreställa oss.

Pias bok är kanske främst intressant för läsare som känner till Martinus, och som säkert kan stimuleras av hennes kärleksfulla granskning.

Nils-Olof Jacobson

Den dolda Guden

Per Bruus-Jensen är dansk författare. Under ett tiotal år omkring 1960 var han en av Martinus närmaste medarbetare. Han fick daglig undervisning av Martinus, vilket gav material till en rad böcker med djupgående diskussioner av Martinus världs bild. Flera av Pers böcker finns på svenska. I Sökaren 2/2002 skrev jag om hans bok *Sol & måne*, där Per berättar om Martinus som person. Boken innehåller också referat av fem långa samtal med Martinus.

Fyra av dessa fem samtal har nu inspirerat Per till en ny bok. Den heter *Mennesket og den skjulte GUD* med undertiteln *om mennesket i Gud og Gud i mennesket samt eksistensen af en evig verdensorden*. Boken har 256 sidor och är utgiven 2002 av förla-

get Nordisk Impuls, Brejningvej 34, 6971 Spjald, Danmark.

Boken utgår från det guds begrepp som är grundläggande i Martinus kosmologi. För Martinus är Gud det levande väsen vars fysiska kropp är det samlade världsalltet. Det innebär att Gud innehåller allt levande och "dött" i universum. Ett annat grundbegrepp i Martinus kosmologi är en utvecklingslära. Enligt den kommer alla levande väsen genom sin moraliska utveckling under en lång följd av fysiska liv förr eller senare till egen upplevelse av Gud, på samma sätt som Martinus upplevde Guds närvaro under sin kosmiska upplevelse i 30-årsåldern.

Per beskriver och diskuterar ingående dessa perspektiv, belysta med citat, fotografier och schematiska teckningar. Någon vana att läsa danska underlättar förståelsen i hög grad.

Boken vänder sig i första hand till läsare som brottas med Gud på samma sätt som pastor Gamst i en roman av Hans Kirk: "Pastor Gamst vandrede op og ned ad gulvet i sit studerevaerelse... Og hvor skjuler Gud sig, jeg stirrer efter ham dag og nat, men jeg kan ikke få øje på gare en flik af hans kjortel."

Eller kanske på en mer barnlig nivå: "Mor, bestemte Gud selv at han ville være Gud, dengang han var en lille dreng?"

Nils-Olof Jacobson

En tung bok om hälsan

Torsten Schönfeldt är ingenjör. Han var mångårig vän med Gösta Eklund, en pionjär inom Hälsofrämjandet och en gång i tiden initiativtagare till Tallmogården, Hälsofrämjandets "flaggskepp" under många år. För att infria ett löfte till Gösta ville Torsten göra en sammanställning över alternativ läkekonst. Resultatet av sju års arbete har blivit en bok på 712 sidor med titeln *Finn dina vägar till bättre hälsa* och undertiteln *En bok om helhetshälsans många komponenter*. Torsten har tryckt boken själv på Författares bokmaskin, första upplagan i bara 50 exemplar, och gett ut den 2002 på sitt eget förlag Narrator AB, Stohagsgatan

12 i Katrineholm, www.narrator.nu.

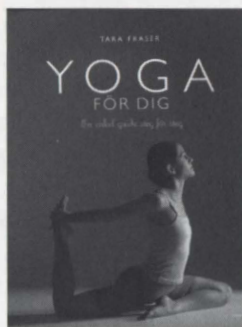
Det har blivit en vandring runt hela det alternativa eller komplementära terapifältet. Tonvikten ligger på kosttillskott och naturläkemedel främst vid cancer, men många andra behandlingsmetoder diskuteras också. Torsten är mycket kritisk till myndigheters maktfullkomlighet på terapiområdet, och han ifrågasätter allehanda vedertagna åsikter.

Torsten betonar att han är en lekman som försöker skriva begripligt för andra lekmän. Stilen är lättläst och tilltalet personligt. Han ger mest källhänvisningar till översiktsverk och publikationer som företräder alternativa behandlingsmetoder, och försöker sakligt värdera sina källor. Det finns gott om schematiska översikter över t. ex. läkeörter, vitaminer och mineraler, teckningar över akupunkturmeridianerna m.m. Det finns omkring 70 sidor register, ordlistor och litteratur.

Knappast någon anmälare kan ha tillräcklig detaljkunskap för att bedöma saktighet i alla bokens avsnitt. Jag tycker Torstens arbete är användbart som en första uppslagsbok i alternativ läkekonst. Det finns åtskilliga sådana utgivna på stora förlag, men de flesta är översatta från utländska original. Torstens bok har fördelen av ett svenskt perspektiv. T.ex. diskuteras THX utförligt, och dr Erik Enby får ca 15 sidor om sina omstridda fynd av mikrober i blodet.

Boken blir också ett dokument över Torstens sökande efter "helhetshälsans" källor, mest personligt i avsnittet om en nära anhörigs psykiska sjukdom. Hans intresse för existentiella och andliga frågor lyser igenom. Boken börjar med elementarpartiklar och slutar med kapitel om slumpen och livet efter döden, och sist Torstens dikter om livsfrågor. Ingen bok att sträckläsa, men värd att återvända till.

Nils-Olof Jacobson

En praktbok om yoga

Tara Frasers *Yoga för dig* (Forum, 144 sidor, i översättning av Heidi Hedrenius) är en stor och påkostad bok med många färg-

bilder och andra illustrationer. Boken vänder sig lika mycket till nybörjare som till mera erfarna yogautövare. Det finns enklare övningar och mera avancerade varianter på dessa.

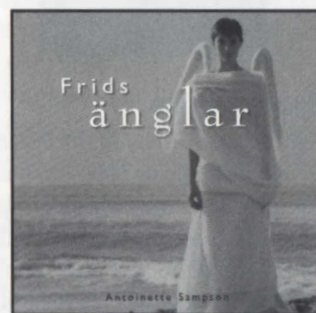
Gång på gång poängterar författaren att varje människa har sin yogaväg att vandra och att det viktigaste sättet att utforska yoga är att *träna* – ensam, tillsammans med en partner eller i en grupp.

I de yogaböcker från 70-talet som jag använde var alltid själva yogaställningarna (asanas) viktigast, även om det reflekterades redan då kring yogan som livsstil. Tara Fraser sätter in yogan i ett större perspektiv. Ett utförligt kapitel handlar om yogans filosofiska och historiska bakgrund. Kapitlet avslutas med en översikt över dagens olika typer av yoga. Ett annat kapitel handlar om kost och matvanor och här görs anknytning till ayurveda – den traditionella indiska läkekonsten. Olika andningsövningar, meditation och meditationstekniker får också egna avsnitt.

Författaren har även komponerat ihop olika asana-serier, t.ex. en energigivande morgonserie, en kvällsserie och en lätt serie. Nytt och spännande är kapitlet om yoga med en partner. Detta kan vara ett utmärkt sätt att öka motivationen, att uppmuntra och att stödja varandra både fysiskt och psykiskt.

Yogan har funnits i tusentals år. Alla kan utöva någon form av yoga, barn likaväl som äldre, sjuka och friska, män och kvinnor. Tara Frasers vackra bok "Yoga för dig" kan säkert ytterligare öka intresset för yoga och dess holistiska synsätt.

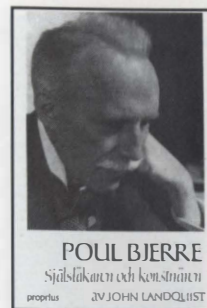
Eva Jagrell

Änglar omkring oss

I krönikan i detta nummer skriver Brita Adkinson bl a att en inre röst sa till henne att vi alla är omgivna av änglar och leds av änglar. På detta tema har det gjorts en bilderbok, *Frids änglar*, som Argument förlag gett ut i Sverige. Det är en älskvärd naiv bok med vackra fantasier om änglar omkring oss – kanske finns det någon verklighet därbakom.

SM

Poul Bjerre, själsläkaren och konstnären. Författare: John Landquist. Förlag: Propius.

År 1964 utgav Natur och Kultur John Landquists rikt illustrerade biografi över Poul Bjerre. 38 år senare kommer boken ut på förlaget Propius i faksimilupplaga. Vid omläsning av boken slås jag av att John Landquists fräscha och spänstiga prosa stått sig utmärkt väl mot tidens tand. Han var en av Sveriges främsta skribenter, professor i pedagogik och litteratur, deltog i Strindbergsfejden och var under lång tid Aftonbladets främsta recensent av såväl skön- som facklitteratur. Med andra ord, Landquist tål att läsas än i dag och föreliggande levnadsteckning skäms inte för sig.

Läkaren och skulptören Poul Bjerre, invandrade i andra led (som antyds av namnet kom föräldrarna från Danmark), tillhörde pionjärerna i Skandinavien när det gällde att införa djuppsykologin. Han blev känd långt över Sveriges gränser när han undersökte och rapporterade om *Fallet Karin*, tryckt 1905 och omtryckt i *Spökerier* 1947. Bokens innehåll återkom i ett underligt collageplagiat för några år sedan.

Redan i början av december 1933 varnade Bjerre i ett föredrag inför Svenska läkarsällskapet för psykopaten Adolf Hitler, vilken då varit vid makten i Tyskland under tio månader. Speciellt uppmärksammade Bjerre nazisternas "destruktiva tendenser" att styra vetenskapen och därmed inskränka yttrandefriheten. Bjerre tillade: "Att en människa kunnat skriva ett självbiografiskt verk på 700 sidor utan att där finns en enda rad som vittnar om en levande mänsklig känsla är en i världshistorien säregen prestation". Få tog Bjerres yttrande ad notam. Ännu i dag är det svårt att få gehör för varningsord gällande politiska tokstollar.

Rolf Ejvegård

"Människovärdet sjunker, då individen kapslar in sig och bildar ett skal eller en död mur mellan sig och världen. Vi upplever meningen med vårt liv först när vi känner oss som delaktiga i det hela." John Landquists referat av Poul Bjerres syn på meningen med livet.

Vad är rimlig kristen tro?

Har kyrkan en framtid? Om kyrkans förändring eller död. Författare: Stig Eklund och Tore Littmark. Förlag: Propius 2003.

Många intelligenta kristna har problem med kyrkans officiella tro. Därför finns det en strömning inom kristenheten av vilja att lämna delar av den traditionella förkunnelsen och förnya kyrkans lära.

Två personer med denna inriktning är Stig Eklund och Tore Littmark, båda pensionärer med betydande uppgifter inom Svenska kyrkan bakom sig.

Författarna tror att kyrkan håller på att spela ut sin roll och pekar bl a på att i många gudstjänster deltar endast 2-3 personer. (Man kan undra hur ofta det händer att prästen inte har någon alls att predika för.)

Eklund och Littmark tror "på Gud och hans uppenbarelse i Jesus Kristus". Men åtskilligt som tillhör den traditionella kristendomen är idag irrelevanta föreställningar, anser de. "Det finns inte längre plats för någon Adam och Eva, ingen lustgård, inget syndafall och ingen arvsynd." Skapelseberättelsen i Bibeln är inte trovärdig, anser de. "Skapelsen är en ständigt pågående process."

Och Gud vad är det för något? Författarna vänder sig till teologen Paul Tillich, vilken talar om "Gud som den närvarande. Gå in i djupet av dig själv. Där finner du Gud."

Mera Tillich: "Namnet på detta oändliga och outtömliga djup och grunden för allt liv är Gud. Det är denna väsens-

grund, som man menar med ordet Gud. Och om detta ord inte säger dig något, så omtolka det och tala om grunden och upprinnelsen till ditt liv, om det som ytterst sett betyder mest för det, om det som du på allvar omfattar reservationslöst. Men för att göra det måste man kanske glömma allt traditionellt, som man har lärt sig om Gud, måhända t o m själva ordet Gud. Ty om man vet att Gud betyder väsensgrunden, så vet man mycket om honom. Då kan man inte tänka och säga: livet har inte någon grund, livet är endast något ytligt, själva tillvaron är intet annat än tomhet och ytlighet. Om man kan säga så på allvar, är man ateist. Men i annat fall är man det inte. Den som vet något om grunden och det innersta i tillvaron, vet också något om Gud." Men Eklund och Littmark menar att ingen med bestämdhet vet vem Gud är. Gud är och förblir till sitt väsen okänd.

Om helvetesläran skriver de båda författarna: "Länge nog har berättelser om skärseld och helvete brukats som skrämselpropaganda i kyrkan. I den mån de ännu skulle förekomma kan det knappast leda till något annat än förvåning från vanliga nutidsmänniskors sida." Där slår man Bibelns Jesus på fingrarna.

Författarna anser att Bibeln inte är Guds ord men att Guds ord finns i Bibeln.

Intern kyrklig kritik av väsentliga delar av den kristna tron är rimlig. Frågan är vad som blir kvar, när *allt* som inte är trovärdigt har rensats bort.

SM

MEDIAL SIERSKA

Seriös med 25 års erfarenhet ser din framtid, ger vägledning & besvarar dina frågor
För gratis info skicka frank/adresserat svarskuvert: Framtid & Rådgivning
Box 59, 267 00 Bjuv
email:
framtidoradgivning@hotmail.com

Kärleksfullt om Qi Gong

En alldeles ovanligt estetisk bok är Kärleksfullt (Qi Gong Shaolin, 2002) av Qi Gong-läraren Carlos Luna. Liten till omfånget, röd och med en enkel smakfull formgivning av Ninni Johansson. Det är en sann glädje att hålla boken i sin hand.

Mycket naturligt och med hjälp av korta meningar och avskalade illustrationer leds vi in i olika övningar. Dessa övningar blandas med kloka ord och tankar i boken. Som de här: "Att reflektera är lika viktigt som att vara lysande. Kunskap som speglas mot annan kunskap ger ny kunskap".

Det finns en samtalston, en dialog med läsaren, som jag uppskattar, liksom en humoristisk underton. Bokens innehåll och upplägg präglas av ödmjukhet och tolerans. Grundtanken är läsarens välbefinnande och lugn. Carlos Luna talar om att vi ska tända vårt inre leende och jag tycker verkligen att han lyckats tända mitt. Min förhoppning är att fler ska hitta denna lilla pärla, perfekt som presentbok både till de som redan utövar Qi Gong och Tai Chi och sådana som aldrig provat på. Boken kan beställas på www.qigongshaolin.nu.

Eva Jagrell

Läs

Sven Magnussons intressanta bok

Perspektiv på New Age,

Stora tankar i vår tid

165:- (vid bet i förskott till pg 78083-3 ingen fraktkostnad)
Wrå Förlag, Wrå gård, 153 94 Hölö
Tel/Fax 08-55159065

TAROT
och spelkort

Del 1

av

Leena o Sonja

En mycket väl illustrerad och lättläst Tarotbok för nybörjare

Beställ direkt från förlaget

Woman's Art

0243-22 70 05

Pris: 250 kr inkl moms fraktfritt

Ateism, skepsis

Vår vän Håkan Blomqvist har blivit redaktör för Humanisten, som beskrivs som en tidskrift för kultur- och livsåskådningsdebatt. Men det är ateism och agnosticism som den står för. I Håkans debutnummer, 1, 2003, med temat tro och vetande, ägnas stor uppmärksamhet åt Ingemar Hedenius och Dan Larhammar.

Här några randanmärkningar.

Dan har en lång artikel om "neuroteologi", observationen att vissa religiösa upplevelser har en neurobiologisk motsvarighet hos den upplevande och hypotesen att de beror på händelser i hjärnan, inget annat.

I inledningen skriver Dan att det finns människor som "tror" på sådant som telepati, utanför-kroppen-upplevelser, "evigt liv" och reinkarnation, och han kommenterar att om detta vore sant, skulle det "förändra den världsbild som under flera århundraden omsorgsfullt byggts upp inom vetenskap och filosofi".

Det är förstås riktigt att om paranormala fenomen blev allmänt erkända fakta i den vetenskapliga världen, så skulle världsbilden få göras om. Därför är det lätt att förstå det motstånd som upptäckter inom exempelvis parapsykologin röner bland många vetenskapare. Man överger inte så lätt sina grundtankar om verkligheten.

Dan skriver också att det är en utbredd uppfattning att "världsalltet följer en plan bestämd i förväg av en övernaturlig kraft..." men att det finns "överväldigande observationer" som talar mot detta.

För min del vill jag inte tala om en "övernaturlig kraft", utan menar i stället att mycket talar för att medvetande, intelligens och skaparkraft är naturliga egenskaper hos världsgrunden, som är icke-materiell, mental.

Enligt Dans synsätt är medvetandet en biprodukt till materiella processer. Men det finns en annan mening, välkänd bl a inom filosofin, nämligen att världsgrunden är medvetande, och den uppfattningen har jag sett många goda skäl för. Världen kan knappast förklaras ateistiskt. Den själv-

organiserande förmåga som syns i universum kan inte rimligen förklaras annat än som uttryck för en i universum inneboende intelligens, och denna intelligens pekar på att världsalltet är icke-materiellt. Materiella företeelser är i själva verket "tankar" i det andliga kosmos.

På ett ställe skriver Dan att "de naturvetenskapliga metoderna har visat att samtliga religiöst baserade förklaringar till människans uppkomst var fel". Men enligt min mening är det alltså inte rimligt att förklara universum med bl a växter, djur och människor som följd av mekaniska processer, mutationer och naturligt urval. Det fordras något annat: en intelligens. Detaljer i världen kan förklaras kemiskt och fysiskt, men de väl fungerande helheter och helheter inom helheter som gör världen till vad den är, kan inte förklaras utan en intelligent faktor. Jag tycker att man skall undvika att kalla denna faktor Gud, eftersom det ordet ger religiösa associationer, som kan leda fel.

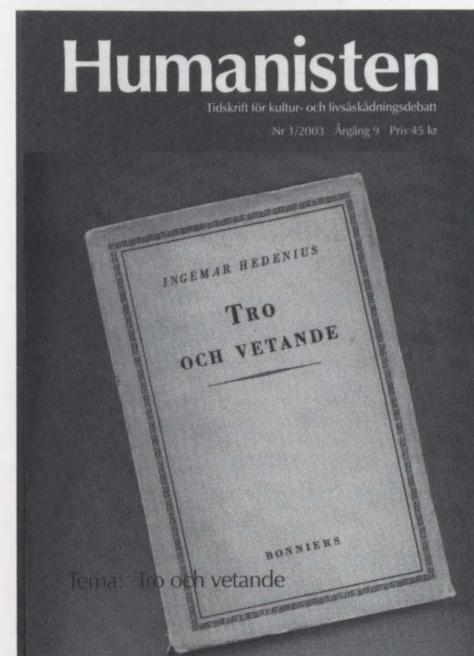
Dan nämner att många anser att de fått svar på böner och att detta tolkats som bevis för att det finns en högre makt. Att spontan, omedveten bön i en krissituation kan ge "svar" har jag själv upplevt vid ett flertal tillfällen. Men jag tror inte att det är Gud Fader som sitter i sin himmel, lyssnar och ger ett nådigt svar. Jag tänker mig i stället att det rör sig om andliga/psykiska krafter eller impulser som verkar, eftersom universum är så (vist) inrättat.

Dan skriver ideligen att hjärnan tolkar information utifrån. Det är väl ungefär som att säga att handen väljer att gripa om en hammare, eller rentav att hammaren beslutar att slå i en spik. Hjärnan är ju materiell. Materia kan inte tolka. Jag tycker att man skall säga att det är det levande medvetandet som tolkar med hjärnans hjälp.

"Att jaget är intimt förknippat med hjärnan och att mentala processer kräver en fungerande hjärna är förstås välbelagt sedan många decennier", skriver Dan också. Men detta är inte så säkert som det

"Många fenomen har beskrivits vilka har givits övernaturliga tolkningar och som bidragit till tron på religiösa väsen men som skulle kunna bero på naturliga, dvs fysiologiska, förändringar i hjärnan som i grunden uppstår i hjärnan själv utan påverkan utifrån av någon övernaturlig kraft."

Dan Larhammar

kan verka. Utanför-kroppen-upplevelser tyder på att medvetandet/sjelen kan existera utanför hjärnan. Så en viss skepsis till medvetandets absoluta beroende av hjärnan kan vara på sin plats.

Om utanför-kroppen-upplevelser påstår Dan att det finns "ytterst få väl dokumenterade förstahandsberättelser som beskriver unika observationer som inte skulle kunna göras med en kombination av vanliga sinnesintryck, minnen och hallucinationer. Det är tveksamt om någon enda fallbeskrivning är av så hög kvalitet att den skulle kunna anses bevisa ett så utomordentligt häpnadsväckande fenomen". Enligt min mening finns det åtskilliga trovärdiga berättelser om att människor i ett utanför-kroppen-tillstånd, när medvetandet varit till synes utsläckt, "uppträda" gjort unika iakttagelser som sedan bekräftats. Som skeptiker kan Dan och hans meningsfränder inte ta till sig dessa informationer.

På ett ställe säger Dan att existensen av telepati inte stöds av vetenskapliga studier. Min uppfattning är att telepati är vetenskapligt bevisat. Och samma säger nog det stora flertalet parapsykologer. Dessutom har jag flera egna upplevelser

där människor läst mina tankar, och det har inte varit helt vanliga tankar. Men jag har inte vid läsning av parapsykologisk litteratur samlat bevis, eftersom existensen av paranormala fenomen är så tydlig.

Dan: "Telekinesi, förmågan att med tankekraft förflytta föremål, har när det observerats under kontrollerade förhållanden såvitt jag vet alltid åstadkommits genom trick och alla påstådda sådana krafter har kunnat upprepas av illusionister." (Till telekinesi hör också förmågan att påverka föremål på det sätt som bl a Uri Geller har demonstrerat.) Om man utan förutfattad mening tar del av vetenskapliga, journalistiska och personliga rapporter, framgår det ganska tydligt att telekinesi är ett verkligt fenomen. Dan hänger sig åt önsketänkande.

Huvudtesen i Dans artikel, som tidigare varit publicerad i *Årsbok för Föreningen Lärare i Religionskunskap*, 2002, och kan läsas på hemsidan www.bmc.uu.se/~danl/neuroteologi.html, är att upplevelser av kontakt med "övernaturliga väsen" beror på händelser i hjärnan

och inte på existensen av dessa övernaturliga väsen. Så, om Jesus hälsar på en dag och säger några uppmuntrande ord, är det bara något som hjärnan hittar på för att glädja människan. Jag tycker att man skall vara försiktig med att tro på verkligheten av sådana upplevelser och på budskap som därvid kan ges, även om jag inte helt utesluter dem, men Dans förklaring övertygar inte mig. För det är väl inte konstigt om "övernaturliga" upplevelser har en motsvarighet i hjärnan och nervsystemet. Även iakttagelsen av exempelvis ett bord går ju genom hjärnan/medvetandet.

Dan skriver att forskare genom elektromagnetiska fält mot hjärnan kunnat skapa vissa övernaturliga upplevelser hos försökspersoner. Detta är intressant men man kan, såvitt jag vet, på liknande sätt även frambringa minnesbilder av verkliga ting.

Resonemanget tycker jag påminner om ett argument mot existensen av vissa paranormala fenomen: eftersom illusionister kan göra till synes samma saker som medier, rör det sig alltid bara om trollokster.

Alltså: att man med konstlade medel kan frambringa upplevelser av "övernaturliga" varelser betyder rimligen inte att sådana varelser inte skulle kunna existera.

Den skrivglade och skrivskicklige redaktören Håkan Blomqvist har själv flera artiklar i numret. På ett ställe skriver han: "Humanisterna är inte en ateistförening utan en förening för humanister där medlemmarna är ateister, agnostiker eller allmänt icke-religiösa/sekulära." Men jag tycker att föreningens linje öppet kan beskrivas som *en ateistisk/agnostisk humanism* – till skillnad från exempelvis kristen humanism.

I en artikel om Ingemar Hedenius skriver Håkan: "Nya religiösa sekter grundas så gott som dagligen utifrån någon mystikers uppenbarelser. För den religiösa sökaren uppstår den knepiga frågan att avgöra vem som har sanningen." Detta håller jag med om. Det finns många religioner, enligt en uppgift cirka 3000 stycken. Skulle någon av dessa vara sann? Inte lätt att hitta den i så fall. Men en egen livsåskådning kan vi alla ha.

Gunnar Ståldal, som för flera år sedan skrev litet i Sökaren, ger en del uppgifter om Viktor Rydberg, som var nya för

Ett kritiskt sunt förnuft utvecklas inte automatiskt hos oss människor. Först efter en medveten skolning, där man lär sig att metodiskt ifrågasätta, värdera och pröva olika påståenden kan vi tillägna oss en mer korrekt bild av verkligheten.

Staffan Gunnarson i Humanisten

mig. Jag har tänkt på honom som förespråkare för något slags kristendom. Men Gunnar Ståldal skriver bl a:

"När Viktor Rydberg hade publicerat sitt opus *Bibels lära om Kristus* (1862) fick han av en recensent förebråelser för att han låtit allmänheten ta del av hans tvivel: 'Att kasta brandfacklan in i din nästas hus anses för en avskyvärd gärning och den borgerliga lagen belägger den med det svåraste ansvar. Men ännu större ansvar, ännu förfärligare skuld drabbar den som söker upptända tvivlets förtärande brand i sin nästas själ. När den branden tager överhand då störtar den grund varpå hjärtats frid och glädje, varpå sedlighetens allvar och evighetens hopp vila.'"

Det var stiltigt formulerat, men ack så utvecklingsfientligt! All religion måste kunna granskas och värderas, det anser nog de flesta idag.

Gunnar Ståldal nämner Hedenius rekommendation att inte tro på något som det inte finns förnuftiga skäl att hålla för sant. Men det är inte alltid uppenbart vad som är

"förnuftigt". Så för min del säger jag att jag bara vill tro på det som det finns *tillräckliga skäl* att tro på.

Utifrån sin maxim, berättar Gunnar Ståldal, förkastade Hedenius den kristna läran att det finns en gud som både är allgod och allsmäktig och som dessutom dömer alla icke-troende till evig pina i helvetet. "En sådan gud kan inte existera. Är man god låter man inte någon pinas. Låter man någon pinas är man inte god."

Dagens kristna brukar ur den ursprungliga kristendomen utesluta det som de inte kan tro på men ändå se Jesus som Guds son och Bibeln som i någon mening Guds ord. Men då bör väl den troende vara medveten om att han frångår en del av det som Jesus predikade enligt Bibeln.

I en artikel av Ann-Mari Henschen-Dahlquist hyllas Ingemar Hedenius som "en av Sveriges stora intellektuella". För min del tycker jag att hans kristendomskritik är giltig, men det är lätt att med rationellt tänkande framgångsrikt angripa en religion som kristendomen, eftersom denna inte är rationellt uppbyggd och därför ligger försvarslös inför förståndsangrepp. Däremot tycker jag att Hedenius kritik av Guds-begreppet är svag.

(Jag gjorde för många år sedan en telefonintervju med Ingemar Hedenius, och jag fick återge ett avsnitt ur en av hans böcker. Han lo-

vade också att medverka i Sökaren. Han valde själv ämnet "Antisemitismen i Johannesevangeliet". Men så avled han, 1982. I ett brev till mig skrev han bl a: "Naturligtvis har jag ingenting emot att medarbeta i Sökaren, fastän en del av vad som står i tidskriften är mig fullkomligt främmande och en del även motbjudande".)

Håkans Humanisten kan säkert bli intressant. Självt är jag mest intresserad av en granskning av den kristna trons grundvalar, mindre av dess sociala funktion. Jag tycker att Ingemar Hedenius, Alvar Ellegårds, Andreas Edwiens, G. A. Wells, Bertrand Russells med fleras kristendoms-kritik är intressant och värdefull.

Jag tror för min del att kristendomen måste lämna vissa gamla doktriner och anta en del nya tankar, om den skall ha en framtid.

För den skull måste tron att Jesus är Guds enfödde son och Bibeln Guds ord överges.

SM

Islam – Guds vilja enligt Muhammed

Religiösa tankar har funnits sedan urminnes tider. Idag finns enligt uppgift omkring 3 000 religioner på den här pla- neten. En av de största är islam. Judendomen, kristendomen och islam är uppenbarelseligioner och besläktade. Judendomen är kristendomens moderreligion, och islam har växt fram ur kristendomen.

Islams grund är Koranen, ett bokverk som sägs innehålla de uppenbarelsen som profeten Muhammed fick från ärkeängeln Gabriel.

När man tar del av Muhammeds lära, ser man lätt likheterna med judendomen och kristendomen. Tro på en Gud som har skapat allt och kräver rättfärdighet av människorna förkunnas. Synen på goda gärningar är likartad. Paradis- och helvetesföreställningar finns. Djuren omfattas inte av kärleken, utan står utanför. Man tror på en domens dag, då människorna skall värderas och dömas.

De på Koranentroende, muslimerna, anser att islam är människans ursprungliga religion: tron på en enda Gud, ett liv efter detta, en räkenskapens dag och uppmaning till goda gärningar; islam är den kompletta och sanna religionen som Gud har skänkt människan och uppmanat henne att följa.

Islam förkunnar att av alla profeter som Gud har sänt till världens folk, är Muhammed den sista.

Eftersom Koranen är Guds absoluta budskap till människan, finns inom islam inget utrymme för förändringar eller utveckling av religionen. Islam är opåverkbar och kan i princip inte ta till sig nya värderingar.

Ge åt de fattiga! säger Bibeln. Ge av det du äger, säger Koranen, till de behövande, såsom faderlösa, tiggare och för att friköpa fångar och slavar.

Gud är barmhärtig och förlåtande, förkunnar Koranen liksom Bibeln (samtidigt som eviga straff sägs existera). Gud hör böner från dem som tror på honom och som lever ett rättskaffens liv.

Islamisk visdom:

”De som ger åt andra såväl i välfärdens dagar som i tider av brist och som lägger band på sin vrede och förlåter sina medmänniskor – Gud älskar dem som gör det goda och rätta.” 3:134

”De av er som åtnjuter en gynnad ställning och lever i välstånd får aldrig vägra hjälpa sina närmaste och de nödställda och dem som övergett onskans rike för Guds sak; har dessa begått fel skall de förlåta dem och glömma. Eller önskar ni inte att Gud skall ge er Sin förlåtelse? Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.” 24:22

”De som gör det goda och det rätta, skall få det högsta goda – och mer därtill. Inga skuggor, inga känslor av skam skall förmörka de-

ras ansikten på Uppståndelsens dag – deras arvedel är paradiset och där skall de förbli till evig tid.” 10:26

”Gud lägger inte på någon en tyngre börda än han kan bära.” 2:286

Ovanstående citat är hämtade från en hemsida på Internet: <http://www.algonet.se/~durrani.html> Där skriver P. Durrani bland annat också att de flesta religioner huvudsakligen predikar fred och samförstånd men att detta budskap inte når fram till många idag. Våld, krig och terror sker emellanåt i religionens namn. Ordet islam betyder bland annat fred. Men islam som religion förknippas med våld. Dettakan bero på okunskap om islam. Det är så att i de muslimska länderna finns en stor politisk turbulens. Fattigdom, sociala orättvisor, illegitima regimer, diktaturer och kulturkrockar är några faktorer som orsakar spänningar och konflikter. En del av dessa konflikter ikläds en religiös språkdräkt, som ligger nära till hand i samhällen som inte är lika sekulariserade som de västerländska.

Islam är en världsreligion och har som sådan många olika tolkningar och motsättningar. Synen på termen jihad är ett exempel på en ständig debatt muslimer emellan. De allra flesta menar att ordet betyder strävan och kamp, en strävan att påbjuda det goda och förhindra det dåliga. Men en del anser att ordets betydelse är heligt krig, och det är med den betydelsen som ordet främst blivit känt i väst. Men jihad kan uppfattas som en strävan att alltid göra gott. Det kan exempelvis vara att bistå en medmänniska. Och det kan vara att försöka leva efter de ridderliga dygderna tålmodighet, ödmjukhet och generositet. Och i islams mystik, sufismen, avser jihad den andliga kampen mot det lägre jaget, mot begär och egoism.

Islam tillåter att man försvarar sig vid militärt angrepp, och då kan också ordet jihad begagnas, men enligt den islamiska rätts- traditionen finns det stränga regler som kringgärdar krigföring. Kvinnor och barn, djur, träd och vattendrag, religiösa byggnader och deras föreståndare får inte komma till skada, och så fort fienden vill förhandla, skall man lägga ned vapnen.

Islam tillåter inte våld och oskyldigt lidande.

Så långt ett referat av P. Durrans synpunkter.

Liksom sina syskonreligioner har islam naturligtvis haft en positiv betydelse för människan i hennes utveckling. Muhammeds tankar innebar säkert på sin tid en höjning av människans livskänsla och etiska värderingar, ett viktigt steg uppför utvecklingstrappan. Men värderingen att Muhammed är Guds sista sändebud och att Koranen innehåller Guds fullständiga budskap till människan sätter käppar i hjulet för en vidareutveckling av tankar och etiska värderingar.

SM

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

= Muhammed är Guds budbärare (Kor. 48:29)

QIGONGTAIJI-RESA TILL KINA

Res med Carlos Luna till MITTENS RIKE!

Upplev Kina och träna Qigong i underbara Taishan – det främsta berget bland de fem berömda bergen.

I samarbete med Skandinavians Tai-Center arrangerar vi denna spännande resa till Peking och Taishan. Carlos har trettio års erfarenhet av Qigong och arbetar idag som Qigonginstruktör. I Taishan blir det totalt fyra timmars träning varje dag tillsammans med Carlos och en lokal Taiji-mästare. Detta är ett unikt tillfälle att få uppleva det inre Kina, det unika och natursköna bergsområdet och samtidigt kombinera detta med en kurs i Qigong och Taiji. Kursen vänder sig till både nybörjare och erfarna. Inget krav på att du har någon tidigare erfarenhet.

Dag 1	Avresa från Stockholm. Beräknad flygtid ca 9 timmar.
Dag 2	Ankomst till Peking . Transfer till hotellet. Vi åker på en stadsrundtur och besöker världens största torg, Himmelska Fridens Torg . Vi åker ut till Himmelens Tempel , en gång Kinas viktigaste helgedom, dit kejsaren kom en gång om året för att förrätta religiösa ceremonier. Kvällen är fri.
Dag 3	Heldagsutflykt till den drygt 600 mil långa och 2000 år gamla Kinesiska Muren . Att vandra på världens längsta byggnadsverk är en höjdpunkt under Kinaresan! Efter lunch besöker vi Ming-gravarna där 13 Ming-kejsare ligger begravda. Vi vandrar längs den Heliga Vägen , som kantas av stendjur, och når Ding Lings grav som är den av gravarna som grävts ut.
Dag 4	Vi besöker den Förbjudna Staden , som under mer än 500 år var kejsarnas residens. På kvällen går vi ombord på vårt tåg till Taishan.
Dag 5	Ankomst till Taishan på morgonen. Taishan ligger i den östra delen av Kina och kallas också Östra berget. Berget är känt i Kina inte bara för sin vackra natur, utan också för sina historiska händelser. Kejsarnas trontillträden hölls här, en tradition som började så tidigt som i Qin-dynastin för ca 2200 år sedan.
Dag 6	Vi börjar dagen med att besöka Dai Tempel , dit kejsarna kom för att offra till berget. Sedan följer en spännande expedition uppför Taishan-berget . Inskriptioner, tempel, paviljonger, över allt hör vi historiens vingslag.
Dag 7	I dag har vi chans att uppleva vardagen som en äkta kines genom att besöka en by. Vi hälsar också på hemma hos en familj och äter lunch ihop med dem. På eftermiddagen besöker vi ett barndaghem .
Dag 8	Med ett besök på en wushuskola ser vi hur kineser tränar kampsport och har en chans att ha ett utbyte med dem.
Dag 9 till 12	Dessa dagar ägnas helt åt qigong och taijiquan.
Dag 13	Dagen är ledig. På kvällen stiger vi på nattåget till Peking.
Dag 14	Ankomst till Peking på morgonen. Dagen är fri för egna strövtåg och sista-minuten-shopping. På kvällen samlas vi till en avskedsmiddag med bl a den berömda Pekinganka .
Dag 15	Efter frukost blir det transfer till flygplatsen. Ankomst Stockholm samma dag.

Resor:

25 juli till 8 augusti

8 augusti till 23 augusti

Resans pris:

14.850:-

Enkelrumstillägg:

2.390:-

Ingår i priset:

Flyg: Stockholm – Peking tor från Stockholm

Samtliga hotellnätter, del i dubbel

Hotell i Peking – Jinlang Hotel

Hotell i Tai An – Swan Goose Mountain Villa Hotel

Helpension i Peking. Frukost i Tai An

Samtliga utflykter, inträden och transporter

Samtliga undervisningstimmar

Svensktalande guide

Reseledare: Carlos Luna

Kan även beställas:

Enkelrumstillägg

Anslutningsflyg från/till hela Skandinavien

Reseförsäkring

Avbeställningsskydd

Resan arrangeras av:

CHINA TRAVEL

Västerlånggatan 27, 111 29 Stockholm, 08-702 22 80

info@china-travel.se

www.china-travel.se

Skandinavians Tai-Center

Lotsgatan 7, 185 32 Waxholm, 08-54130123

taicenter@qigongshaolin.nu

www.qigongshaolin.nu

VI KAN ARRANGERA ER RESA EFTER ÖNSKEMÅL – KONTAKTA OSS!

Inte lätt att vara kristen präst

I vår tid diskuterar en del troende de mirakler som kristendomen förkunnar. I en TT-intervju uttalar sig ärkebiskop K. G. Hammar om sin syn på underverk.

Om jungfrufödelsen säger han att det viktigaste är vad talet om denna övernaturliga födelse *betyder*. Man behöver inte betrakta den som en biologisk avvikelse, utan kan se den som ett sätt att berätta att det är något särskilt med Jesus. Han tillägger att Jesus inte är den ende som har påståtts blivit till genom jungfrufödelse.

Och Guds son är en titel som i antiken gavs åt fler än Jesus. Den är inte unik. De troende ville markera att människor ”känt en stark närvaro av Gud runt honom”.

Om Jesu mirakler säger ärkebiskopen att det är en öppen fråga hur de skall betraktas. Han menar att det inte är viktigt om Jesus gjorde underverk eller inte. ”Det avgörande är vars och ens personliga relation till honom.” ”I Bibeln är miraklerna ett slags

sätt att beskriva vem Jesus är, att han har med Gud att göra.”

K. G. Hammar anser att Bibelns berättelser om Jesus till viss del är poesi och symbolik och inte skall betraktas som bokstavlig sanning.

Han säger i intervjun inget om Jesu död och uppståndelse, som är den grund kristendomen vilar på. Kanske ser han det också som poesi?

För en utomstående kan det verka som om kristendomen håller på att falla sönder.

För min del tror jag nog att de som berättat om Jesus – i Bibelns fyra kanoniska evangelier och i apokryfiska evangelier (som inte ingår i Bibeln) – har menat precis vad de skrivit. Antingen tror man på det eller också gör man det inte. ”Tolkningar” är ett sätt att trots allt på något sätt tro på det som man i själva verket inte tror på.

SM

Nils-Olof Jacobson

Reinkarnationsexperiment

För några år sedan gjorde jag hypnosexperiment av samma slag som Morey Bernstein berättar om i sin våldsamt omdiskuterade bestseller *The Search for Bridey Murphy*. (Sökande i det fördolda, Saxon & Lindströms 1956.) Kanske en kortfattad redogörelse för mina experiment samt några reflexioner kring dem kan vara av intresse för SÖKARENS läsare.

Försökspersonen (fp) som inte trodde på reinkarnation, var en kvinnlig matematikstuderande, 23 år, mångsidigt intresserad men utan speciellt intresse för parapsykologi. Hon var ett mycket gott försöksobjekt och nådde efter tre seanser somnambul trans, som är den djupaste graden av hypnotiskt tillstånd. Sedan hon försatts i trans, gavs hon suggestioner att flytta sitt medvetande tillbaka till olika tidigare åldrar i sitt nuvarande liv, och hon reagerade snabbt och lätt och gav detaljerade svar på mina frågor om saker som hon i normalt, vaket tillstånd inte har något som helst minne av.

Det är karaktäristiskt för denna s.k. regression under hypnos att man kan "skära av" minnet vid den tidpunkt till vilken fp:s medvetande återförs. Fp har vid denna "återupplevande" regression ingen uppfattning om vad som har hänt efter tidpunkten i fråga men kan minnas vad som hänt strax före som om det vore i går eller i dag. Det innebär att hela den hypnotiska situationen är upphävd – från fp:s synpunkt sett. Om man vid försök av denna typ återför fp till femårsåldern, börjar fp i typiska fall att tala med barns tonfall och ordval. Det finns också ett annat slag av regression, den tillbakablickande, då fp visserligen inte har något direkt minne av vad som hänt efter den tidpunkt till vilken hon återförs, men ändå är medveten om att hon ser tillbaka på något förflutet. Om

När nu Sökaren ges ut i sitt 40:e år, kan det vara intressant att se litet tillbaka. Vår medarbetare Nils-Olof Jacobson debuterade redan i nr 2, 1964 med vidstående rapport om ett reinkarnationsexperiment.

försöksledaren (fl) frågar: "Känner du mig?" svarar fp jakande och kan ange fl:s namn, medan vid försök av den förra typen nämnda fråga besvaras nekande, eller också identifierar fp fl med någon i sin omgivning på den tid, till vilken fp återförs.

I det följande återges efter en bandupptagning delar av ett samtal med min fp. Denna hade inte fått några upplysningar om vad experimenten skulle gå ut på. Efter några inledande försök gavs fp suggestionen att gå tillbaka till sitt närmast föregående liv.

Fl: Var är du? – Fp: jag är i ett stort hus. – Hur gammal är du? – 25. – Vad gör du om dagarna? – Jag gör ingenting! – Vad gör dina föräldrar? – Dom gör inte mycket, dom heller. – Har de mycket pengar? – Ja. – Hur har de fått de pengarna? – Jo, vi har en stor gård. – Var ligger gården? – Den ligger vid någon sjö. – Vet du vad sjön heter? – Nej. – Vet du vad gården heter? – Nej. – Vad heter du själv? – Margareta. – Och mer? (Tystnad.) – Din mamma? – Kristina. – Har du några syskon? – Jag har en bror också, som heter Erik. – Hur gammal är han? – 27.

Det blir en skildring av livet så som hon upplever det som enda dottern på en stor gård med rika föräldrar och inte mycket att göra. Hon spelar litet piano, läser litet, broderar och drömmer om framtiden. Under denna seans ger fp klara och snabba svar på de flesta frågor, men så snart som jag frågar henne om någonting som skulle kunna närmare bestämma var i tiden och rummet hon befinner sig, så-

som ortnamn m.m., så vet hon ingenting.

Viden följande seans, ca fjorton dagar senare, ger fp också klara och snabba svar men vet fortfarande inga namn eller årtal. Hon har en informator som heter Nils, och de båda tycks vara smått förälskade. Hon ger ytterligare skildringar av vardagslivet på gården, beskriver stan och kyrkan.

Över en månad senare gjordes ännu ett experiment. Fp fördes nu tillbaka till åldern 40 år i närmast föregående liv. Hon svarar nu litet mer utförligt. Hon är gift – med Nils – sedan 12 år tillbaka och har fyra barn, 10, 8, 6 och 5 år. Nils arbetar på något kontor, och de bor i en fyrrumslägenhet på S:t Paulsgatan i Stockholm.

Fl: Vilken årstid är det nu? – Fp: Det är höst. – Vilken månad? – Oktober. – Vilken dag? – Det är nånstans i mitten, den 14:de kanske. – Vilket år är det? – 1830. – Hur träffade du Nils? – Jo, han kom ju till oss, skulle vara min lärare, ja, det var han ju också. – Vad hände sen? – Ja sen så ville vi gifta oss och det fick vi inte för mamma och pappa. Men så dog dom båda och då gifte vi oss. – Vad heter Nils i efternamn? Och du? – Ja, vad heter vi – vi heter Berggren.

Fp ges suggestionen att gå vidare till 60 års ålder. Hon sitter nu helt tyst och reagerar inte alls trots upprepade suggestioner. Då ges hon i stället suggestionen att gå till det sista året i sitt liv. "Klarsignal" kommer nu inom några ögonblick. Hon är nu 55 år, ligger sjuk och bor kvar på samma ställe. Det yngsta barnet, Malin, är kvar hemma, de andra studerar i Tysk-

land.

– När gav de (barnen) sig i väg? – Ja, det är ju olika. Magnus åkte väl ... det är väl sju år sen han åkte första gången, fast så har han åkt igen, sen har han varit hemma ett par år emellan, och sen har dom åkt när dom var 18 allihop. – Hur går det för Malin? – Ja, hon ska gifta sig. – Vem ska hon gifta sig med? – Ja, det är nån juvel hon har hittat på nåt ställe. – Känner du honom inte? – Jo ... har väl sett 'en några gånger, hon har väl haft hem 'en. – Vad är han till yrket? – Nja, han har uniform på sig, är väl nån krigare av nåt slag. – Hur länge har hon känt honom? – Ja, det är nog inte så länge. Ett halvår kanske. – Tror du hon klarar av äktenskapet? – Jo, det tror jag nog ... fast hon får väl tjuvra Peter kanske. – Hur sa? – Ja, jag tycker han verkar vidlyftig. – Känner du mig? – Hm, inte särskilt ... har visst sett dig nån gång. – Var det längesedan sist? – Nja, vad kan det vara ... 10, 15, 20 år sedan. – Vet du inte vem jag är? – Nej. – Tror du jag är nån av Nils bekanta? – Nej, det tror jag inte, det är du väl för ung för. – Hur gammal är jag? – Ja, 20 år, litet mer ... du kunde vara en av Magnus bekanta kanske.

Av utrymmesskäl har endast återgetts mycket korta brottstycken av intervjuerna.

Det är inte möjligt att nu göra någon fullständig analys av resultatet. Jag skall bara peka på några väsentliga punkter.

Det skall framhållas starkt att man vid sådana här försök måste vara på sin vakt mot önsketänkande. Det måste finnas ett oerhört gott bevismaterial innan man ställer upp någon teori om ett samband mellan fenomen av denna typ och existensen av reinkarnation.

Fp presterar en konsekvent och logisk berättelse, hon motsäger sig sällan, men hennes berättelse blandas ständigt med namn och förhållanden från hennes nuvarande liv. Som exempel kan nämnas att en släkting till henne bott på S:t Paulsgatan (dock i en enrummare) och att fp besökt henne där flera gånger. Flera namn som dyker upp på olika ställen, kan fp, sedan försöksserien avslutats och hon informerats om vad som förekommit, själv härleda till personer i sin bekantskapskrets. Men ålders- och personuppgifter stämmer alltid, kanske på ett undantag när, överens mellan de olika seanserna.

Det finns två alternativa tolkningar

av fenomenet. 1) Alltsammans är rena fantasiprodukter hos fp utan något som helst samband med en eventuell, tidigare inkarnation. 2) Det som sagts, har något samband med upplevelser under ett tidigare liv.

För min egen del kan jag inte föreslå en tolkning enligt alternativ 2. Det finns alltför mycket i transtalet som klart och otvetydigt kommer från fp:s nuvarande medvetande och minne. Och eftersom hennes nuvarande dagsmedvetande sätter spår än här, än där, måste man fråga sig om det alls har varit bortkopplat under seanserna. Det synes mig sannolikt att fp på tidigare liv svarar med en fantasiprodukt så som hon under hypnosen bildar sig en föreställning om det tidigare livet. Och när fantasin inte räcker till, fyller hon i med minnen från sitt nuvarande liv. Allt för att behaga den nyfikne hypnotisören.

Jag erkänner att jag inte kan se någon definitiv förklaring på det här skildrade psykiska fenomenet. När tillfälle bjuds, vill jag emellertid fortsätta med flera fp under skärpta betingelser. Försök av detta slag kan otvivelaktigt lära oss mycket om det mänskliga psyket och dess sätt att fungera. Om de också kan lära oss något om reinkarnationen, återstår att se.

LITTERATUR:

John Björkhem:

De hypnotiska hallucinationerna, Litteraturförlaget 1943; Det ockulta problemet, Lindblads 1956.

Poul Thorsen:

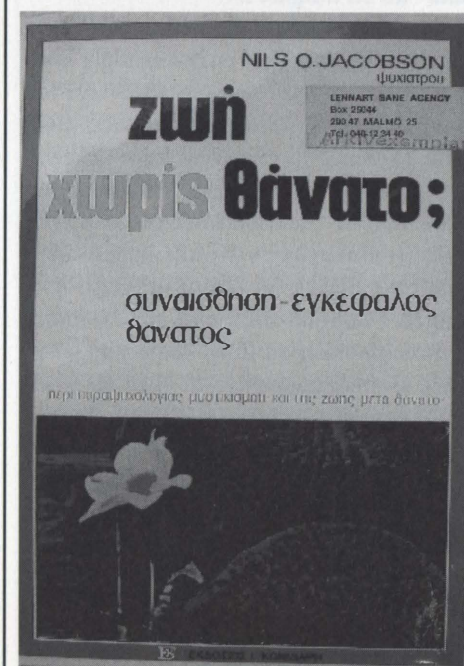
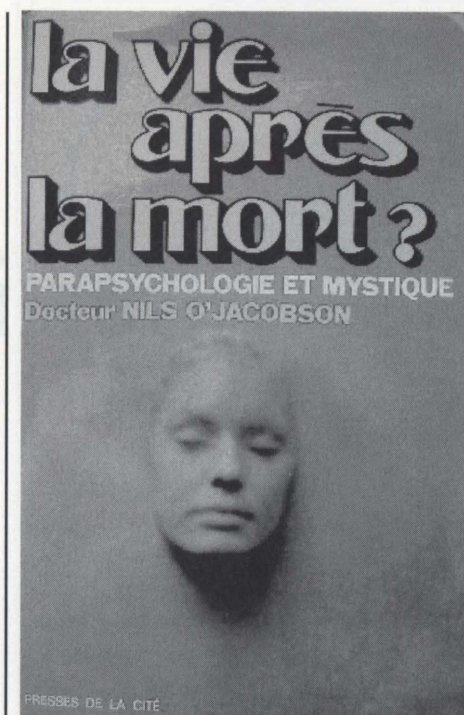
Människans okända krafter, Litteraturförlaget 1950.

M. V. Kline m fl:

A Scientific Report on "the Search for Bridey Murphy", Julian Press, New York 1956. (En mycket kritisk granskning av fallet Bridey Murphy – om reinkarnations-teorin, om bruk och missbruk av hypnos.)

Ian Stevenson:

The Evidence for Survival from Claimed Memories of Former Incarnations, 1961. (En välskriven, intelligent och lättläst essä om tolkningen av Shanti Devi och liknande fall, skriven av en psykiater. Rekommenderas!)

Nils-Olof Jacobsons bok *Liv efter döden?* utgavs 1971 och översattes till ett dussintal språk. Här är omslagen till en fransk och en grekisk utgåva.

Kommentar:

Nils-Olof Jacobson gjorde i stadsarkivet i Stockholm en del efterforskningar rörande Margareta och Nils, eftersom han under seanserna fick fram så många data att det borde ha varit möjligt att identifiera dem om de hade existerat i sinnevärlden. Något positivt resultat uppnåddes inte.

Nils-Olof Jacobson

Den farliga reinkarnationen

Under snart tio år har jag studerat svenska fall av minnen som tyder på tidigare liv. Det gäller i första hand spontana fall, d.v.s. där en person upplever "minnen" utan någon särskild påverkan utifrån, men i något fall har "minnena" kommit under hypnos där personen har "förts tillbaka" till ett tidigare liv.

Mitt intresse för denna forskning väcktes 1961, när jag i en bokhandel i London hittade en liten skrift av professor Ian Stevenson. Det var en uppsats med titeln "The Evidence for Survival from Claimed Memories of Former Incarnations". Jag skrev till prof. Stevenson och besökte 1967 hans institution vid universitetet i Charlottesville, USA. Där kom jag första gången i kontakt med den seriösa parapsykologin, och en lång kedja händelser ledde så småningom till att "Liv efter döden?" kom ut på våren 1971.

Man kan ha många olika bevekelsegrunder för att syssla med parapsykologi. Man kan vilja bevisa att den är falsk, eller motsatsen, att den är sann. Man kan söka en livsåskådning för sig själv. Eller det kan vara just den livsåskådning man redan har som gör att man ägnar sig åt parapsykologi. Man kan ha för sig att man genom att lägga fram väl undersökta, ovedersägliga parapsykiska erfarenheter och experiment ska kunna göra det sannolikt för människor att det finns en andlig verklighet utöver den fysiska. Något sådant var det kanske fråga om i mitt fall.

Jag började arbetet med stor entusiasm. Jag hoppades på "det perfekta fallet", som skulle kunna bevisa att man överlever döden, eller att åtminstone någon människa har överlevt döden. Jag fick kontakt med ett antal människor som hade vad som föreföll kunna vara minnen av tidigare liv, och frågade givetvis noga ut dem muntligen och skriftligen. Deras minnen från ett liv ganska nyligen verkade ofta rimliga och tro-

värdiga, men det var sällan eller aldrig något som kunde verifieras. (I "Liv efter döden?", kap. 13, finns några typiska sådana fall.) Men några av mina kontakter avslöjade så småningom att de hade minnen av ännu tidigare liv. Somliga kunde minnas, mer eller mindre fragmentärt, bilder från en lång rad liv – långt tillbaka i århundradena, ja ända bort i forntiden, liv på andra planeter i fjärran solsystem, liv som djur. Några fick kontakt med varandra och kände igen sig själva i varandras minnen – de hade alltså haft personlig kontakt, då för längesen. Påfallande ofta var det i dessa fall också kända historiska namn som dök upp bland de tidigare identiteterna. Givetvis – om reinkarnation finns, så återföds rimligen också Shakespeare, Karl XII och Beethoven. Men när alltför många världshistoriska figurer börjar dyka upp bland minnena, och när en och samma person kan minnas sig ha varit en hel rad sådana, då blir man betänksam. Ännu mer skeptisk blir man inför "minnen" att ha varit Jesus eller ängeln Lucifer.

I några fall tycktes en sorts automatik utveckla sig. En person har vad som kan vara minnen av ett tidigare liv, oftast bara några isolerade bilder. Hans intresse väcks av någon orsak, och han börjar syssla mer och mer med dessa minnen. Han kanske läser i en veckotidning om reinkarnation, han skriver till någon forskare som ställer frågor som föranleder ytterligare funderingar. Fler och fler minnen dyker upp i medvetandet, först från det senaste livet, sedan från tidigare, i en allt längre kedja som kan sluta i det gamla Egypten eller i ett fjärran planetsystem. Så långt är allt gott och väl. Men sysslandet med minnena kan bli en besatthet, en verksamhet som upptar allt större del av hans vakna tid. Intresset ger också material för drömmar – drömmar med sållsamma, underbara eller skrämmande bilder, som givetvis upplevs som ytterligare min-

I nr 6, 1973 återkom Nils-Olof Jacobson med reflexioner kring reinkarnationstemat.

nen, som bevisar att de tidigare är riktiga. Eftersom jag är bunden av tystnadslöften kan jag inte ge några exempel från enskilda personer i Sverige. Men ett typiskt exempel kan ges:

En dag i april i år ringde på min dörrklocka en man i 50-årsåldern från ett av länderna kring Medelhavet. Jag blev aldrig helt klar över varför han hade kommit till Sverige nu, men han hade läst om "Liv efter döden?" i en tidning i sitt land, och i artikeln presenterades jag som spiritualist. Eftersom han själv är spiritualist sedan några år beslöt han sig för att söka upp mig och reste till Lund utan att på något sätt kontakta mig först. Jag fick närmast intryck att han hade hade kommit hela vägen mest för denna sak. Med de några hundra svenska ord han kunde berättade han, under stark spänning och nervöst rökande:

1965 arbetade han i Stockholm som diskare. På sommaren råkade han ut för några egendomliga händelser, som ledde till att han besökte ett tält någonstans i stan, där en man och en kvinna sjöng till gitarr. Han kände inte till sångerna. Sedan hände annat som gjorde att han kände sig förföljd, och efter några veckor flydde han hem till sitt land och fick arbete där. Ett par år senare såg han där filmen "Sound of Music"; under mellantiden han tydligen kommit i kontakt med spitalismen. Filmen blev en upplevelse för honom, och han har sedan sett om den många gånger. Dels kände han igen några av sångerna i filmen – det var de som hade sjungits i tältet i Stockholm. Men framför allt kände han igen Julie Andrews. Han visste med absolut säkerhet att han hade träf-

fat henne, men kunde inte förstå var. Han funderade och grubblade, och så småningom kom förklaringen: han började minnas. Först dunkelt, men sedan allt klarare mindes han att han själv och Julie Andrews hade levat ett tidigare liv tillsammans, på planeten Venus. Men han insåg att hon kanske inte hade några minnen av det, och eftersom han inte trodde att hon skulle bry sig om ett brev från honom, en helt okänd man, så ville han ha min hjälp, som känd forskare och författare, att skriva till henne om saken. Han hade också ett bevis på att hon skulle ha varit honom närstående i ett tidigare liv: På sin ena arm hade han en liten hudförändring av ganska vanligt slag. Beviset skulle vara att hon har en liknande förändring någonstans på kroppen.

Jag kunde ju inte på något sätt bevisa att han har fel. Men bevisbördan åvilade rimligen honom. Jag kunde bara säga som min mening att han var offer för en illusion, en vanföreställning.

Fallet är inte så ovanligt som man skulle kunna tro. Den stackars mannen är ett exempel på en ganska vanlig psykisk mekanism: Man ser eller hör något och får känslan eller förvisningen att detta har jag upplevt förut, detta känner jag igen. Man funderar, kan inte placera minnet någonstans. Det allra vanligaste är väl just att möta en person som man tycker sig ha sett tidigare. Ibland kan det visa sig att man också har träffats och t.o.m. blivit presenterade. Men ibland kan man inte finna något tillfälle i det fysiska livet när man har träffat honom. Kanske man har sett honom i TV, på en film, på ett foto – eller i en dröm?

Om man då mycket starkt upplever behovet att identifiera minnet, och om man har hört talas om reinkarnation eller tror på den, så ligger tanken nära till hands: eftersom jag inte minns det i det här livet, så måste det ju ha varit i ett tidigare liv. Omedvetna psykiska mekanismer börjar arbeta, och "minnen" av ett tidigare liv dyker mycket riktigt upp i medvetandet. Ju mer otillfreds man är med det här livet, ju mindre man har fått sina förväntningar på det uppfylla, desto större är då risken att önsketänkande kommer till – fortfarande helt omedvetet – och konstruerar ett mer spännande sammanhang i det tidigare livet. Olika impulser, drömmar, tankar, föreställningar kommer. Ens omedvetna sinne väljer ut vad som passar in i "mönstret" (d.v.s. det mönster som man just håller på att skapa) och utesluter resten. Så småningom börjar mönstret klarna – man "minns" plötsligt stora avsnitt eller stora sammanhang i det tidigare livet. En identitet dyker upp

(kanske en känd historisk person), en tids-epok, en plats, ett fjärran planetsystem. Man får se en bok som handlar om just denna person och tar det givetvis som bevis att "minnena" är riktiga. Man reser till platsen och känner igen sig: javisst, här var det ju, så här var det. Man blir mer och mer fascinerad av minnena. Sysslandet med dem erbjuder en flyktmöjlighet från den nuvarande lite gråa och trista verkligheten. Intresset för minnena kan bli så intensivt att man mer och mer identifierar sig med den tidigare personligheten i stället för med sin nuvarande, så att man inte alls fungerar i den här verkligheten längre. För omgivningen framträder man som psykiskt sjuk, och i värsta fall pågår processen allt intensivare ända tills man tas in på sjukhus och får sitt överhettade nervsystem nerkylt av mediciner.

Jag vill betona att detta givetvis inte gäller alla människor som har minnen av tidigare liv. Tvärtom, det gäller inte ens de flesta jag har haft kontakt med. Många av dessa människor har haft en mycket balanserad syn på sina minnen och har klart kunnat skilja mellan minnena å ena sidan, fantasi och önsketänkande å andra sidan. Som regel gäller det här enstaka minnesbilder från det förmodligen senaste livet, eller i varje fall ett av de senaste. Individen kan av dessa minnen få en fast förvisning om personlig odödlighet, men han låter sig nöja med det och känner inget behov att till varje pris fastställa identitet eller exakt tid och plats för det tidigare livet.

Vad jag här har skrivit gäller inte heller de fall där den som minns är ett litet barn, och där man kan jämföra minnen och verklighet medan minnena är någorlunda färska. Sådana fall, som ju prof. Stevenson har undersökt i hundratal, talar enligt min åsikt starkt för reinkarnation. Men när personer i barndomen kanske inte fick tala om sina minnen därför att föräldrarna var oförstående, och alltså börjar tala om dem först i vuxen ålder – hur kan man då veta vad som är de ursprungliga minnena och vad som är senare utbroderingar, fantasier och ifyllda luckor? Just det faktum att man inte som barn får tala om sina minnen som något naturligt kan medverka till att man sysslar alltmer med dem i fantasin – det kan i alla fall ingen ta ifrån en. Gränsen mellan minnen och fantasibilder suddas ut mer och mer.

Alla har vi väl någon gång varit med om att vårt minne har lurat oss, att någon-ting som vi bestämt "mindes" visade sig vara alldeles fel? Själv har jag flera sådana upplevelser, och ändå tror jag inte att mitt minne är så mycket sämre än andras. Så kan det vara i det nuvarande livet. Hur mycket

Dåvarande Lundaläkaren Nils-Olof Jacobson, 34, hade i tio års tid intresserat sig för frågan om det finns något liv efter döden och bedrivit omfattande forskning, när han 1971 kom ut med boken "Liv efter döden?".

lättare bör det då inte vara att minnet spelar en ett spratt när det gäller händelser tvåhundra eller tvåtusen år tillbaka?

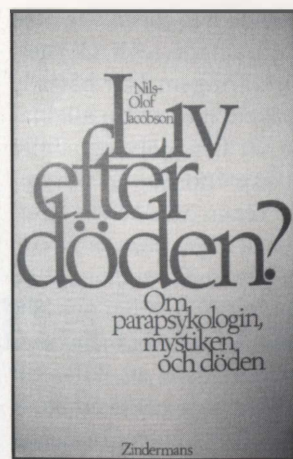
Som intresserad forskare känner jag mig alltmer olustig inför dessa fall med stor-slagna eller mycket omfångsrika minnen. Å ena sidan tror jag personligen att reinkarnation finns och att somliga människor verkligen har äkta minnen från tidigare liv. Å andra sidan visar det sig allt tydligare, att det för åtskilliga personer inte alls är nyttigt att syssla med sådana minnen. Kanske jag då som forskare gör mer skada än nytta, genom att med mina frågor och mitt intresse medverka till att vederbörandes fåfänga, behov av mönster och mening (eller vilken orsaken nu kan vara i det enskilda fallet) leder till ett alltför intensivt sysslande med tidigare liv, på bekostnad av det nuvarande?

Professor Hans Bender har skrivit om mediumistiska psykos. Därmed menar han upplevelser som tolkas som meddelanden från andevärlden och tar så stor plats i medvetandet att individen mer eller mindre tappar fotfästet i den här tillvaron. ("Psykos" är beteckningen på en psykisk störning med gravt rubbad verklighetsuppfattning.) Det finns flera sådana fall också i Sverige. Ett inslag av storhetstänkande är vanligt – man upplever sig ha fått en kallelse, en särskild mission att fylla. Man har kontakt med höga andar, man är på något sätt utvald. Meddelandena från andevärlden (oavsett om de kommer på seanser, som inre röster eller som automatisk skrift) ska föras

ut till människorna, övertyga dem om någonting. Den som tror på reinkarnation kan med goda skäl fråga sig: hurdan var jag förra gången? Med andra ord: vilket utgångsläge har jag i det nuvarande livet, och vilka läxor kan det vara jag särskilt behöver lära mig nu? På vilka områden behöver jag särskilt arbeta med mig själv? Sådana frågor skulle kunna ge ett större perspektiv på det här livet. Men i stället fixerar man sig så lätt vid frågan: vad och vem var jag förra gången? Det leder till att det förra livet får en överdriven betydelse, och sysslandet med de verkliga eller inbillade minnena kan bli så intensivt att individen inte kan leva helt och fullt i sin nuvarande situation. Han utvecklar en reinkarnationspsykos. Också här kommer lätt ett inslag av storhetstänkande. Man upplever en kallelse, en mission: att berätta om sina tidigare liv för människorna, för att övertyga dem om någonting, exempelvis liv efter döden. Man har kanske ett minne att man i det senaste livet lovat att

göra någonting, och det löftet ska nu infrias. (Jämför scientologirörelsen, där kontrakt att arbeta i rörelsen enligt uppgift skrivs på – en miljon år!)

Personligen tror jag inte längre att man med aldrig så noga undersökta parapsykologiska fall och aldrig så väl genomförda experiment kan övertyga människor att det finns en andlig dimension i tillvaron. Det är något som var och en måste uppleva själv. Den upplevelsen behöver inte alls komma som en sorts "frälsning" i en stormande vision eller genom upplevd kontakt med en död anhörig på en seans. Den kan likaväl komma sakta, nästan omärkligt, och växa sig starkare under flera år. Därför är jag inte längre säker på att det är moraliskt riktigt att hålla på och undersöka fall av minnen av tidigare liv hos vuxna, och därmed kanske stimulera folk att till överdrift syssla med sina minnen. Somliga människor skulle definitivt må mycket bättre av att helt sluta syssla med sina inbillade eller

Svenska omslaget till Nils-Olof Jacobsons bok.

verkliga minnen av tidigare liv, och i stället söka sin mening i det här livet. Det är här och nu vi lever. Vilka storartade roller vi än kan ha haft i det förflutna, så är de bara bleka skuggor jämfört med vad vi alla kan skapa i nuet – den enda punkt i evigheten som vi säkert vet något om.

Eftertankar 2003

Reinkarnationsexperiment

I början av 1960-talet läste jag medicin i Lund. I Gleerups Universitetsbokhandel köpte jag ett par tunna böcker av Melwin Powers, som var en känd estradhypnotisör i USA. Han lärde ut konsten att hypnotisera. Jag slukade böckerna med intensivt intresse. Sedan gällde det att finna "försökaniner". Astrid, en flicka i min studentkorridor, var modig nog att våga först. Jag satte henne i rummets enda bekväma stol och läste högt direkt ur boken, översatt till svenska. Efter en stund insåg jag "Herregud, hon är i hypnos, hur gör jag nu då?" Jag bladdrade snabbt fram till slutet av boken där det stod hur man väcker sitt hypnosobjekt. Lyckligtvis kände sig Astrid skönt avslappad efteråt.

Mitt rykte som hypnotisör spred sig snart i korridorerna, och det var ingen brist på villiga försökspersoner. T.o.m. en psykolog på den klinik där jag nu arbetar har påmint mig om att han en gång var hypnosobjekt åt mig; jag hade sedan länge glömt det. Jag minns en annan manlig försöksperson som utan några särskilda suggestioner plötsligt utbrast: "Jag är fyra år!" Han beskrev en scen där han med fars hand i sin gick på vägen till kyrkan där hans far var präst. Upplevelsen var mycket levande och tydligt ett starkt och vänligt minne.

Mitt intresse för parapsykologisk

forskning väcktes av Ian Stevensons första lilla skrift om minnen som tyder på tidigare liv. Den, tillsammans med Morey Bernsteins bok om Bridey Murphy, ledde till försök att "återföra" personer till tidigare liv.

Siv var ett av mina bästa hypnosobjekt och tyckte försöken med tidigare liv var intressanta. I det avsnitt av seansen där jag frågar hur hon uppfattar min ålder bad jag henne också beskriva mitt utseende. Under seansen halvlåg hon blundande i en bekväm fåtölj, men upplevde sig i detta avsnitt av "det tidigare livet" ligga sjuk till sängs. Det var på sommaren och jag hade en kortärmad T-tröja. Hon beskrev mig sittande vid sängen, kommenterade att jag hade en konstig skjorta, och fortsatte "och så har du väl byxor också, men dem kan jag ju inte se för sängkanten". Detta visar hur livligt och "verkligt" hypnosobjektet kan uppleva den situation som suggereras fram. Det är som en tredimensionell film spelas upp med hypnosobjektet i huvudrollen.

Eller hittar hypnosobjektet just då på alltsammans för att tillfredsställa den nyfikne hypnotisören? Det är en återkommande fråga i litteraturen om hypnos, och den har inget slutgiltigt svar.

Den farliga reinkarnationen

Medicinstudierna tog det mesta av min tid, och det blev inte så många systematiska

Vad menar Nils-Olof Jacobson idag, ytterligare 30 år senare?

försök om reinkarnation som jag hade tänkt. Jag studerade också Martinus kosmologi, där reinkarnation är ett huvudtema. Mitt intresse för parapsykologi ökade. Efterhand fick jag kontakt med allt fler personer som hade olika slags upplevelser som kunde tänkas vara paranormala. Många tolkades av den som berättade upplevelsen just som minnen av tidigare liv.

Med några av dessa personer hade jag en rätt långvarig och periodvis tät kontakt, via brev, telefon och besök. Artikeln med rubriken "Den farliga reinkarnationen" uttrycker mina betänkligheter inför hur min egen forskning i några fall utvecklades. Jag tycker artikeln fortfarande håller, och har inget att dra ifrån eller lägga till.

Senare forskning

Forskningen kring reinkarnation har ju fortsatt, främst av Ian Stevenson som har samlat ett enormt material av fall med "möjliga minnen". Särskilt två typer av fall synes stödja föreställningen om möjliga minnen av reinkarnation. Den ena är där ett barn berättar om minnen "när jag var stor", och man utifrån barnets beskrivning kan identi-

fiera den "tidigare personen" som ingen i familjen kände till. Den andra typen är när barnet har ovanliga födelsemärken som motsvarar den skada som den "tidigare personen" fick vid sin död. Stevenson diskuterar sådana fall mycket ingående i sina böcker och artiklar.

Hypnos är fortfarande aktuell i forskning kring reinkarnation, men mest för att utveckla en form av psykoterapi. Psykiatern Brian Weiss har blivit ledande på området, med flera böcker om erfarenheter av patienter som blivit hjälpta av att återföras till ett förmodat tidigare liv. I Sökaren nr 3, 1999 skrev jag utförligt om hans bok "Tidigare livs läkande kraft". Ett citat ur recensionen:

"För mig som psykiater är detta en högst fascinerande bok. Oavsett om patienten tror på reinkarnation eller inte, så förefaller upplevelsen av tidigare liv ha en läkande potential som i somliga fall kan verka nästan mirakulös. Ibland tycks patienterna medverka i ett kosmiskt drama: Problematiska eller plågsamma personer i det nuvarande livet dyker upp i liknande roller i tidigare liv. Det kan förefalla som en konstruktion som patienten fantiserar ihop. Det märkliga är då att just denna konstruktion har en så stark läkande kraft, så att långvariga och svåra problem ibland löser sig definitivt efter en enda session."

Det förefaller som många (eller kanske alla?) har sådana "dramer" färdigskrivna inom sig. Det behövs bara en lämplig producent, till exempel en hypnotisör, för att dramat med oss själva i huvudrollen ska spelas upp på den inre scenen, lika verkligt som det yttre livet. Vi vet inte om dramat bara skapas av fantasin utifrån de psykologiska behov vi har just då, eller om delar av det kan utlösas av minnen av tidigare liv. Frågan är om vi någonsin kan ta reda på det?

NOJ

Frågan huruvida reinkarnation är en verklighet tycker jag är ett av de viktigaste och inressantaste spörsmålen inom sanningsökandet. Indicier för själens upprepade återfödelser finns, men jag måste hålla med professor Martin Johnson, som sagt: "Jag vet inte hur ett bevis för reinkarnation skulle se ut."

Läs på Sökarens hemsida:
www.sokaren.se/DEX173.HTML
SM

Marcello Truzzi död

1976 grundade den amerikanske sociologen Marcello Truzzi skeptikerorganisationen CSICOP, the Committee for the Scientific Investigation of Claims of the Paranormal, tillsammans med filosofen Paul Kurtz.

Mycket snart lämnade emellertid Truzzi ledningen för CSICOP, eftersom han ogillade den hårdnackade förnekelse som kom att dominera inom föreningen. Själv var han skeptisk men samtidigt öppen för nya fakta. Han ville ha en konstruktiv dialog mellan parapsykologer och deras kritiker.

Truzzi beskrev sig som en "zetetic", en skeptisk sökare, och han menade att den rätta vetenskapliga attityden till påstådda skeenden utanför det normala är öppenhet i förening med en skeptisk, kritisk uppmärksamhet.

Han gjorde skillnad mellan ifrågasättare, som är skeptiska sökare, och förnekare, som har en rent negativ inställning. Verklige skepsis, menade han, är uttryck för icke-tro, en position av uppskjutet omdöme, men det är inte absolut förnekelse.

– Vi skall komma ihåg, sa Truzzi, att vetenskapens mål är att förklara, inte att bortförklara.

2 februari 2003 avled Truzzi, 67 år gammal.

"Känslan" att lämna kroppen

Illustrerad Vetenskap har i nr 4 i år en artikel som vill förklara hur utanförkroppen upplevelser uppkommer. Schweiziska forskare har upptäckt att när inopererade elektroder med svag ström stimulerar en viss del av hjärnan, får personen en "känsla" att lämna kroppen och kunna se den utifrån.

Intressant, men det utgör knappast en förklaring av fenomenet. Artikelförfattaren undviker att nämna att personer som upplevt sig vara utanför kroppen, medan medvetandet syntes ha varit utsläckt, har kunnat korrekt berätta vad exempelvis läkare och sjuksköterskor har sagt och gjort.

Om en person som upplever sig vara utanför kroppen kan observera händelser utanför denna som han egentligen inte skulle ha kunnat se, så är ju detta en antydning om att medvetandet faktiskt befunnit sig utanför den fysiska kroppen.

Röster till ledning:

Guru A: Världen är sådan som jag förklarar den, helt i överensstämmelse med vår gamla andliga tradition. Men akta er för vissa andra guruer!

Präst B: Det förhåller sig så som vi säger inom vår kyrka. Andra kyrkor misstar sig! Vi tar avstånd från dem.

Medium C: Jag har kontakt med Gud, och Han måste ju veta. Andra medier har kontakt med lägre nivåer!

Filosof D: Min filosofi, och endast den, utgören logiskt övertygande beskrivning av världen. Mina tankar kommer till slut att slå igenom helt och hållet.

Religionsstiftare E: Jag är Herren Guds språkrör på jorden. Han har Själv utsett mig att förklara Sin vilja. Så det är mig ni skall lyssna på!

Tänkare F: Så här är det, eller hur? Följ mina tankar och ni skall själva se!

Mystiker G: Jag har observerat den yttersta verkligheten genom direkt skådande. Alltså *vet* jag.

Språkrör H: Jag redogör ödmjukt för vad den Store Läraren en gång förkunnade. Hans lära är kristallklar och till hjälp för oss alla.

Vetenskapsman I: Det vetenskapliga tänkandet visar vad vi objektivt kan säga om verkligheten. Inget annat tänkande är vettigt. Allt annat är mystik!

Materialist J: Vi beskriver världen utan metafysiska krusiduller, precis som den är. Allt annat är sjukt!

Ödmjuk sökare K: Jag vet så litet. Jag förhåller mig stilla undrande inför den oerhörda verkligheten. Intet mänskligt är sant!

Från ockultism till extremhöger

Det går ett spöke genom Europa – nazismens, rasismens och extremhögerens spöke. Partier och organisationer som företräder extremt nationalistiska och modernitetsfientliga åsikter vädrar morgonluft. De hämtar sin ideologiska näring ur flera källor. En av dessa källor är vissa ockulta och esoteriska läror.

I Sverige är vi ännu så länge relativt förskonade från större partier med en högerextrem agenda. Däremot finns det nyandliga rörelser som fungerar som ideologisk grund och rekryteringsbas för den svenska extremhögeren. En av dessa rörelser är hylozoiken, vars ledare är Lars Adelskog. Eftersom jag själv under ett antal år deltog i och byggde upp denna rörelse i Sverige, ser jag det som ett personligt ansvar att informera om och varna för de idéer som hylozoiken står för.

Den mystiske Henry T. Laurency

"Lärare ledde nazistisk sekt." Så lyder rubriken på ett TT-meddelande som bland annat kunde läsas i Dagens Nyheter den 14 april 1997. Det var första gången som massmedia på allvar uppmärksammade hylozoiksekten och dess koppling till svensk extremhöger. En journalist på Radio Skaraborg stod för avslöjandet, som ledde till att Lars Adelskog tvingades säga upp sig från sin lärartjänst. Första delen av TT-meddelandet lyder:

"Skara. En lärare på Axevalla folkhögskola ledde en nazistisk sekt på fritiden. Via eget bokförlag och Internet spred han judefientliga åsikter. Radio Skaraborg avslöjade tidigare i veckan lärarens antisemitiska verksamheter. På folkhögskolan undervisade han i IT-kunskap, språk, historia och religion. Och på fritiden ägnade han sig åt en nazistisk sekt, spred antisemitiska budskap på Internet och gav ut judefientliga böcker på eget förlag ...".

Historien bakom detta korta TT-meddelande är historien om en relativt okänd svensk mystiker, Henrik von Zeipel, som med rötter i Uppsala filosofi och teosofi, men även utifrån egna uppenbarelsen, skapade en intellektuell variant av teosofin – hylozoik – en esoterisk lära som idag inspirerar ett antal svenska högerextremister, antisemiter och rasister.

Henrik von Zeipel (1882–1971) mera känd under pseudonymen Henry T. Laurency, studerade teoretisk och praktisk filosofi vid Uppsala universitet vid förra seklets början. Som lärare hade han de kända filosoferna Axel Hägerström och Karl Hedvall. Axel Hägerström var professor i praktisk filosofi i Uppsala åren 1911–33. Klassiskt är hans yttrande "metafysiken måste förstöras". Hägerström skulle sannolikt vända sig i sin grav om han visste att en av hans elever blivit en betydande företrädare för metafysik i Sverige.

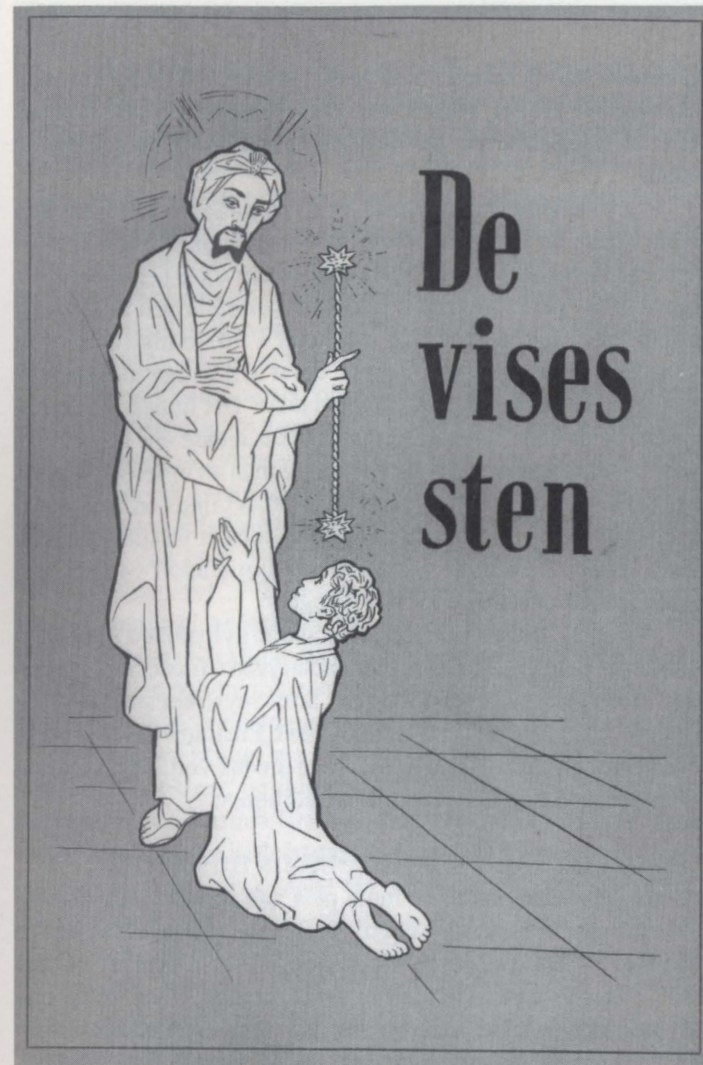
Genom intresse för yogafilosofi kom Henrik von Zeipel i kontakt med teosofin som han grundligt studerade åren 1917–

1925. Som ung läste han väldiga mängder litteratur, framför allt inom områdena filosofi och teosofi. Idén till sin första bok *De vises sten: Världs- och livsåskådning* fick von Zeipel genom en mystisk upplevelse midsommaren 1931. Boken publicerades dock först 1949 av Sydsvenska Dagbladet, som då hade ett förlag som bland annat publicerade doktorsavhandlingar. *De vises sten* utgavs under den pseudonym som Henrik von Zeipel kom att använda för alla sina böcker: Henry T. Laurency. När förlaget lite för sent upptäckte att boken till stor del var ren ockultism, vägrade man distribuera den och hela upplagan på ett tusen exemplar översändes till författaren. *De vises sten* innehåller, förutom en allmän filosofisk och kulturhistorisk orientering, grunderna i den esoteriska världs- och livsåskådning som fått namnet hylozoik.

Om detta och andra personliga data kan man läsa i de självbiografiska anteckningar som senare publicerats i boken *Livskunskap fyra*.¹ Någon större ödmjukhet är det aldrig fråga om i anteckningarna. von Zeipel förklarar att "Denna min inkarnation är min sjunde som esoterisk filosof... Som gammal pytagoré hade jag kunskapen latent".² von Zeipel hyser en stor motvilja mot att avslöja sitt rätta namn och förklarar att han egentligen bara mottagit kunskapen från mästarna. Han är "ett redskap, ingenting annat".³ Lars Adelskog, som idag leder hylozoiksekten, berättade för mig vid ett tillfälle att Henrik von Zeipel ansåg sig vara en reinkarnation av den grekiske filosofen Demokritos och att den mästare som dikterat budskapen telepatiskt till von Zeipel är den i teosofin omtalade Hilarion.

I sina självbiografiska anteckningar betecknar von Zeipel själv sina böcker som "utan motstycke i världslitteraturen". Han hyser ett suveränt förakt för den akademiska opinionen och alla som inte inser böckernas oerhörda kvalitet och är mycket bitter över att de inte recenserats i pressen. Sven Stolpe, som vid ett tillfälle fick en skrift av von Zeipel sig tillsänd, betecknade honom som en "bygdeprofet" och tillade att "den här karlen är uppenbart vrickad".⁵

Den andra boken som Henrik von Zeipel publicerade under sin livstid har titeln *Kunskapen om verkligheten* och trycktes privat 1961. Distributionen sköttes av von Zeipels nära vän, fru Sonja Reuterskiöld, som han under senare delen av sitt liv delade bostad med i Göteborg. *Kunskapen om verkligheten* innehåller en något mera populariserad version av hylozoiken samt en kritisk genomgång av filosofins historia, dessutom en mycket kritisk granskning av Rudolf Steiners antroposofi samt av den in-

diska yogafilosofin.

Henrik von Zeipel pensionerades 1947 från sin tjänst som aktuarie vid kommerskollegium i Stockholm. Han ägnade sig sedan åt ett intensivt skrivande inom hylozoikens ämnesområden, men det materialet har publicerats först postumt av Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency. von Zeipel höll också föredrag om hylozoik i diverse sammanhang, bland annat i teosofiska loger. Han var medlem av Teosofiska Samfundet Adyar. Någon estradör var von Zeipel uppenbarligen inte. Efter att Nykterhetsrörelsens Bildningsverksamhet (NBV) i Örebro 1993 anordnat en kurs i hylozoik skrev Gösta Wilson i en debattartikel i Nerikes Allehanda:

"1961 när Laurencys bok *Kunskapen om verkligheten* presenterades i ett föredrag (satt) författaren, mediet, 79 år, tyst och i det närmaste orörlig under föredraget och det följande samtalet. Han trodde att han var Demokritos (400-talet f. Kr.) som hade återföts och att han stod i direktförbindelse med andliga mästare som höll till på planeterna och var grupperade i hierarki efter en skala för andlig utveckling. På den mannens uppenbarelsen bygger hylozoiken."⁶

Efter Henrik von Zeipels död 1971 förvarades hans efterlämnade manuskript hos Sonja Reuterskiöld i Göteborg. Senare uppstod en dragkamp om vem som skulle ta hand om materialet. Det gick till Lars Adelskog i Stockholm.

Hylozoikens världsbild

Om man slår upp ordet hylozoik eller hylozoism i en filosofisk uppslagsbok får man reda på att ordet kommer av grekiska hyle =

materia och zoe = liv. Det är alltså den filosofiska åsikten att materien är levande eller besjälad. För att förstå hylozoiken i Henrik von Zeipels tappning måste man sätta in den i ett större idéhistoriskt sammanhang. Den är en representant i vår tid för den gnostiska idétraditionen, som uppstod vid vår tidräknings början och kämpade om makten med den kristna kyrkan. Termen gnosticism kommer av det grekiska ordet gnosis, som betyder kunskap – i det här fallet en "kunskap" om andliga världar och krafter, förmedlad av invigda. Gnostikerna ansåg människoandens vara fallen ner i en ond materiell värld, skapad av Demiurgen, en ond gud. Människan är fångad i materien och kan endast återlösas med gnosis – andlig kunskap. Inställningen är således utpräglad dualistisk. Den onda materiella världen står mot den goda andliga världen, som är människans mål.

Gnostiska rörelser och idéströmningar har då och då dykt upp i historien. Två exempel är katarerna och bogomilerna under medeltiden. En speciell variant skapades av den ryska adelsdamen och mediet Helena Petrovna Blavatsky. 1875 grundade hon i New York Teosofiska Samfundet. Hon är framför allt känd genom sitt stora verk *Den hemliga läran*, en compilation av religiösa, ockulta och magiska föreställningar. Blavatsky påstod att läran dikterats telepatiskt till henne av visa mästare, varav några bodde i Tibet. Några av dessa mästare kom ursprungligen från Venus för cirka 18 miljoner år sedan.

Inom teosofin finns redan alla de föreställningar om andliga världar, mästare, svarta och vita magiker, auror, liv på andra planeter etc. som man numer hittar böcker om i new age-bokhandlar. Teosofin splittrades snart i flera sekter när nya profeter framträdde som också påstod sig stå i kontakt med mästarna.

Den teosof som, förutom Blavatsky och Alice Bailey, påverkat Henrik von Zeipel mest är den excentriske engelsmannen Charles Leadbeater, som författat ett otal verk om mästarna och andlig utveckling. Han beskrivs av von Zeipel som en "esoterisk kapacitet". Om hans böcker sägs: "... ett forskningsarbete, som särskilt vad Leadbeater beträffar resulterade i en såväl kvalitativt som kvantitativt enastående produktion."⁷

Leadbeater har granskats i en avhandling av Gregory Tilllett, bibliotekarie och religionshistoriker i Australien. Han har ägnat tolv års forskning åt Leadbeater, vilket resulterade i det 1982 utgivna verket *The elder brother – a biography of Charles Webster Leadbeater*.⁸ Trots sin torrt akademiska stil och opartiska inställning är boken en förintande kritik av teosofin och speciellt Leadbeater.

Tillet konstaterar att Leadbeater var mytoman. Han ljög om det mesta: födelseår, uppväxt, utbildning etc. Genom sina påstådda kontakter med mästare, änglar och människor på andra planeter blev Leadbeater en teosofisk auktoritet – en äldre broder. Därför kom det som en chock för många när det 1906 avslöjades att Leadbeater hade homosexuella förbindelser med flera minderåriga pojkar, vilka han var lärare för. Skandalen tvingade honom en tid att fly till ön Jersey.

När stormarna lagt sig kunde Leadbeater återta sin ställning och 1916 vigdes han till biskop i Liberala katolska kyrkan. Med tiden tog sig Leadbeaters aversion mot kvinnor alltmera excentriska uttryck. Han varnade unga män att ha något som helst med kvinnor att göra. Under föredragsresor vägrade han sova i hus där äkta makar sov i samma rum. Åtskilliga skilsmässor blev resultatet av Leadbeaters uppmaning att upphöra med sexuellt samliv. Hans aversion mot kvinnor blev till slut så grav att han vägrade skaka hand med kvinnor eller vistas ensam i ett rum med

Henrik von Zeipel

en kvinna.⁹ Det är alltså denna bisarra mytoman och mystiker som höjs till skyarna av von Zeipel som en verklig andlig kapacitet.

Det mesta av Henrik von Zeipels stora produktion har idag publicerats av Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency. Förutom *De vises sten* och *Kunskapen om verkligheten*, som publicerades under hans livstid, serien *Livskunskap* i fem delar. Bockerna kan sägas utgöra en syntes av teosoferna Blavatsky, Leadbeater och Bailey, en mera intellektuell och akademisk form av esoterik. von Zeipel imponerar onekligen genom sin intellektuella förmåga och stora kännedom om filosofi och kulturhistoria. Den som första gången ger sig i kast med att läsa böckerna stöts dock direkt av den fullständigt absurda självsäkerheten, von Zeipels hävdande att hylozoiken är den enda rätta läran, allting annat är fel. Bockerna är en märklig kombination av filosofisk skarpsinnighet och fullständig galenskap.

Kortfattat säger hylozoiken att universum består av 49 världar, där den 49:e, den fysiska världen, är den enda som normalmänniskan kan se. Människan består innerst av ett odödligt jag, monad, vars livsmening är att utveckla sig för att nå högre naturriken där mästare, en form av övermänniskor, lever. Utvecklingen går från mineral-, växt-, djur- och människoriket till femte naturriket som är övermänniskornas rike. Därefter fortsätter utvecklingen i ännu högre riken. Hylozoiken är således ett slags förändlig form av Darwins utvecklingslära. Vår jord styrs av en hierarki av mästare som arbetar tillsammans i den så kallade planethierarkin, motsvarande ett lands regering. Högt utvecklade

människor kan få kontakt med dessa mästare och motta kunskap och magiska krafter. Henrik von Zeipel påstod sig stå i kontakt med mästaren Hilarion, ansvarig för vetenskaplig utveckling på jorden.

Evolutionen kompliceras av att på jorden också finns den svarta logen, en sammanslutning av onda magiker som vill motverka evolutionen. Frågan vilka människor eller organisationer som styrs av planethierarkin respektive svarta logen är ständigt aktuell inom hylozoiken och resulterar i fullkomligt befängda konspirationsteorier. von Zeipel delar frikostigt ut sataniststämpeln. Så här kan det till exempel låta: "Det finns två internationella så kallade sällskapsordnar, vilkas ledare äro svarta logens medvetna agenter. Det betyder ingalunda att ordens alla medlemmar veta ordens egentliga syfte. Men det finns en inre, hemlig cirkel."¹⁰ Alla motståndare till hylozoiken är förstås styrda av svarta logen. Dessutom var mystiker som Rudolf Steiner och Krishnamurti påverkade av svarta logen.

Den av Henrik von Zeipel skapade hylozoiken är unik så tillvida att den är ett heltäckande metafysiskt-filosofiskt system som utvecklats på svensk botten. Som mystiker och systembyggare kan man jämföra honom med Emanuel Swedenborg. Swedenborg utgick från kristendomen medan von Zeipel hämtar sin inspiration från den teosofiska traditionen.

Lars Adelskog – hylozoikens missionär

En inte sällan anlitad talare inom new age-rörelsen och diverse studieförbund är Lars Adelskog (1950 –) numera hemmahörande i Skövde. Föredragen har rubriker som "På väg mot en ny världsbild", "Vad Pytagoras lärde om livets mening" och "Den nya världsordningen". Det senare behandlar inom extremhögern vanliga konspirationsteorier. Sannolikt känner ganska få av arrangörerna till de mörkare sidorna av Lars Adelskog och hylozoiken.

Under sin uppväxt bodde Lars Adelskog i Stockholm och kom som tonåring i kontakt med kretsen kring Sten Lindgren och den av honom grundade UFO-kulten Intergalaktiska Federationen. Sten Lindgren har sedan 1960-talet påstått sig stå i fysisk och telepatisk kontakt med rymdmänniskor. Lars Adelskog var en kort tid aktiv inom UFO-kretsar men intresserade sig efter hand mera för teosofiska läror.

Som nämnt blev Adelskog den som fick överta Henrik von Zeipels efterlämnade manuskript. Tillsammans med sin dåvarande fru Gertie Adelskog, Casimir Reuterskiöld och Curt Edgard Östergren grundade han den 21 februari 1979 Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency. Enligt stiftelseurkunden är ändamålet att "organisera och genomföra utgivandet av Henry T. Laurencys verk, så att de får största möjliga spridning". Den första bok som den nybildade stiftelsen gav ut var en engelsk översättning av *Kunskapen om verkligheten*, som också senare publicerades i en andra svensk upplaga 1982. Efter sin skilsmässa bosatte sig Lars Adelskog i Spånga, utanför Stockholm, som också blev stiftelsens adress.

Den 4 augusti 1984 grundades i Norrköping stiftelsen Institutet för hylozoiska studier, med syfte att organisera och leda studier i hylozoik och allmän esoterik. Grundarna var Lars Adelskog, hans nya fru Irmeli samt jag själv. Jag hade kommit i kontakt med Lars Adelskog i början av 1980-talet genom mitt intresse för antroposofi, teosofi och UFO. Hylozoiken framstod för mig som ett intellektuellt starkare kort än antroposofin. Jag imponerades av von Zeipels beläsenhet, klara språk och stora allmänbildning. Hylozoiken framstod för mig som en vetenskapligt godtagbar världs- och livsåskådning.

Med tiden blev jag nära vän med Lars Adelskog och vi genomförde tillsammans både studiecirklar, seminarier och föredrag i hylozoik. Ofta retade jag mig på Adelskogs bryska sätt och militäriska uppträdande. Han kunde skarpt tillrättavisa och skälla ut både vänner och medarbetare i hylozoikkretsen. Jag fick ofta agera tröstare. Men eftersom jag trodde att han stod under mästarnas inflytande, översåg jag med utbrotten. Hösten 1983 träffade Adelskog sin nya fru Irmeli under en föredragsresa, och han flyttade till Skövde i december 1983, som därefter blev hylozoiksektens högkvarter.

Henrik von Zeipels namn och personliga bakgrund var en väl bevarad hemlighet inom sekten. Den som frågade Adelskog vad författaren Laurency egentligen hette, fick mycket snabbt klart för sig att ämnet var tabubelagt. Sådant frågade man bara inte. Grunden till denna inställning finns hos von Zeipel själv som ofta i sina böcker framhåller att en esoteriker aldrig frågar "vem som sagt det".¹¹ Den som frågar efter något personligt anses inte som någon sökare och har ingen rätt att få veta något, en inställning som gör källkritik omöjlig men som förstås är perfekt för sektledare och mytomaner. I gnostisk anda lyser här igenom ett förakt och avståndstagande från den "onda" fysiska världen.

I kretsen kring Lars Adelskog i Stockholm samlades ett stort antal personer, de flesta nyandliga sökare. En av de mera färgstarka var Christian Bratt, under 1970- och 1980-talet direktör för Vina AB. Jag lärde känna Christian Bratt genom Adelskog och han blev en mycket nära vän som också genom sin kritiska distans ökade min skepsis till hylozoiken. Christian Bratt tillhörde lite av Stockholms jet-set och var god vän med finansmannen Anders Wall. Åtskilliga timmar tillbringade jag i sällskap med Christian Bratt på Café Opera i Stockholm, livligt diskuterande hylozoiken. Christian Bratt deltog också vid några tillfällen i de så kallade fullmånemöten som arrangerades hos Adelskog i Spånga. Då lästes i samband med meditation även Alice Baileys hymn *Den stora åkallan*. Genom Christian Bratt gjorde Lars Adelskog flera försök att föra ut hylozoiken bland Stockholms direktörer och finansmän, bland annat genom en kurs i positivt tänkande. Jag uppfattade dock att Christian Bratt aldrig tog hylozoiken riktigt på allvar utan mera såg den som en fascinerande myt. Några totalitära idéer påverkades han inte av utan hade snarare en sund, levnadsglad livsinställning. När Christian Bratt vid 68 års ålder avled, skrev Anders Wall nekrologen i Svenska Dagbladet.¹²

Många nyandliga sökare kom en kort tid in i hylozoiksekten. De lämnade snart rörelsen, ofta på grund av Adelskogs militäriskt hårda sätt eller för att de inte sympatiserade med vissa idéer i läran. De som stannat kvar är ofta välutbildade akademiker.

Brytning och konflikt

Hur kom det sig då att det tog så många år innan jag själv hoppade av hylozoiken? Jag har försökt förklara sektproblematiken i åtskilliga artiklar. Kortfattat handlar det om psykologiska och sociala faktorer. Jag är uppvuxen i ett hem där antroposofi, teosofi, spiritualism och UFO hörde till intressena. Från 12-årsåldern läste jag själv stora mängder litteratur i dessa ämnen och påverkades starkt av idéerna så att jag blev en nyandlig sökare. Jag hann prova på åtskilligt inom nyandligheten: UFO, antroposofi, teosofi, nyhedendom med mera innan jag slutligen hamnade i hylozoiken, där jag var aktiv åren 1982–1986.

Den främsta anledningen till att jag kunde godta hylozoiken var att jag sedan tonåren skolats i att tro på den inre

kunskapsvägen, alltså lita på att mystikers inre röster och syner ger verklig kunskap. Utan den övertygelsen faller det mesta inom religion, ockultism, mystik och nyandlighet samman som grund för en hållbar världs- och livsåskådning. Istället för att inse att mystikers uppenbarelser kan förklaras i biologiska, psykologiska och kulturhistoriska termer godtog jag dessa som fakta. I dag kallar jag denna tragik för kulturens akilleshäla, eftersom denna illusion styr en stor del av mänskligheten. Har man en gång godtagit den inre kunskapsvägen blir det sedan mera en slump i vilken sekt eller religion man hamnar. Ofta blir det en fråga om vilken grupp som bäst motsvarar de psykologiska behoven av mening, tröst och social gemenskap.

Under de första åren i hylozoiksekten var jag som många andra ärligt troende på von Zeipels läror. Jag led visserligen av Lars Adelskogs hårdhänta kritik och utskällningar av anhängare, men hittade inga större fel i läran. Det var först när Adelskog öppet för mig deklarerade sin hätska antisemitism som jag började reagera. Hans ständiga tal om "det krok nästa folket" och att judarna infiltrerar överallt gjorde mig betänksam. Vid ett tillfälle förbjöd han mig till och med att träffa en judisk vän i Stockholm.

I början av 1980-talet bjöds Adelskog på middag hos den ökände antisemiten Ditlieb Felderer i Täby. Efter den middagen förklarade Adelskog för mig att det var skönt att träffa någon som verkligen förstod judeproblemet.

Lars Adelskog påpekade ofta under den här tiden att det var viktigt att vi bara informerade om judefrågan till dem som var "pålitliga". Vid mina besök hos honom i Skövde i mitten av 1980-talet började han spela kassettband med gamla nazisånger som han fått av "de gamla kämparna" – alltså gamla nazister. Die Fahne hoch och andra sånger dundrade på hög volym i hans hem. Ibland roade sig Adelskog också med att göra Hitlerhälsning till nazisångerna. Även jag påverkades av dessa idéer och efter lyckade seminarier kunde vi ibland tillsammans sjunga Die Fahne hoch. Även om jag till stor del såg detta nazistiska inslag mera som en udda kuriositet reagerade jag till slut och förklarade för Adelskog att vi inte borde ha de här nazistiska kopplingarna och spela sådan musik.

Det som till slut fick mig att bryta med hylozoiken var en serie händelser i augusti 1986. Då publicerades Henrik von Zeipels bok *Livskunskap ett*, första delen av de efterlämnade manuskript som Adelskog förvarade. Boken lästes av min gode vän Hans Abrahamsson, aktiv inom Riksförbundet för Social och Mental Hälsa (RSMH) och den person som blev mitt främsta stöd efter brytningen med hylozoiken. I ett kapitel om äktenskapet hittade han följande passus: "Den sexuella frågans lösning ligger hos kvinnan, i hennes krav på att mannen vid äktenskapets ingående är oskuld liksom hon själv. Dispens må kunna beviljas. Men principen måste proklamerats och upprätthållas."

Denna konservativa och livsfientliga sexualmoral förvånade mig, eftersom von Zeipel i *De vises sten* pläderat för en betydligt liberalare sexualmoral. När jag frågade Lars om vi verkligen skulle predika denna moral, blev hans svar "ja, det står ju så". Själva hade vi aldrig levt enligt denna regel eller hade några planer på att göra det. Men nu skulle det bli tidens melodi – åtminstone för alla andra. I ett brev till Adelskog den 9 augusti 1986 anklagade jag honom för oärlighet och hyckleri i frågan och förklarade att jag lämnar hylozoiken.

I brevet tog jag dock inte upp alla skäl till mitt avhopp. I augusti 1986 hade jag av Adelskog fått uppgiften att kolla upp två svenska män som enligt von Zeipel var "medvetna agenter för svarta logen". Deras brott visade sig bara bestå i att de inte

lämnat igen material till von Zeipel. Jag insåg emellertid det befängda och paranoida i att utse dessa två personer till satanister på så simpla grunder.

I början av augusti 1986, i ett telefonsamtal med Adelskog, ifrågasatte jag den hårda antisemitismen inom hylozoiken. Han vidhöll dock sina åsikter och menade att bland judarna kunde man finna ondskans redskap på jorden. När vår lära blivit känd och accepterad, skulle detta stå klart för alla. Adelskog förklarade avslutningsvis: "När det här blir känt kommer Majdanek att vara rena lekskolan." Majdanek var som bekant ett utrotningsläger i Polen under andra världskriget. I min dagbok den 19 september 1986 skrev jag: "Jag har mått illa av många av Lars uttalanden... Nu är jag fri och kan gå min egen väg – en härlig känsla."

I augusti 1986 kom det närmast som en chock för mig att jag svalt ett totalitärt bete bara för att det presenterades som andlighet. Det skakade om mig så rejält att jag kritiskt började granska hela mitt liv och de idéer jag vuxit upp med. Jag ville förstå "varför jag blev den jag är", för att citera titeln på Ingemar Hedenius självbiografi. En god psykologisk hjälp och samtalspartner efter avhoppet blev min vän Hans Abrahamsson. I det tunga arbetet med att intellektuellt bygga upp en helt ny livssyn blev också Sven Ove Hanssons bok *Vetenskap och ovetenskap* till ovärderlig hjälp. Det var tack vare hans bok jag kunde reda ut begreppen med den inre och yttre kunskapsvägen och lära mig skillnaden mellan en vetenskaplig kunskapssyn och "uppenbarelseskunskap".

Långsamt växte en ny livssyn fram och jag kände en oerhörd tillfredsställelse i att kalla mig ateist och humanist. Det är förmodligen för vanliga människor svårt att förstå den känsla av befrielse man upplever efter att ha lämnat en sekt. Hösten 1987 kände jag mig mogen att skriva en första kritisk artikel om mina erfarenheter. Resultatet blev "Varning för hylozoiken", som publicerades i Sökaren.¹³ Den resulterade i mängder av brev och telefonsamtal, de allra flesta positiva. Flera hade också noterat fascistoida idéer i hylozoiken men lämnat rörelsen i tysthet och tyckte det var bra att någon äntligen talade klarspråk. Artikeln orsakade också flera avhopp från sekten.

När jag skrev min första kritiska artikel om hylozoik 1987, förnekade i stort sett alla aktiva inom new age att det skulle finnas någon koppling mellan new age och extremhöger. Sökarens redaktör Sven Magnusson skrev att new age inte hade som syfte att "ta över den politiska maktapparaten".¹⁴ Men det var precis vad vi hade diskuterat inom hylozoiksekten – att bilda ett politiskt parti till höger om höger för att föra ut våra idéer. Och vi infiltrerade medvetet new age-rörelsen. Mitt senare avhopp och mina kritiska artiklar blev ett hårt slag för Adelskog. Han försvare sig och sin verksamhet i brev till medarbetare med att förklara att jag "ljuger skamlöst" och är en "psykiskt labil person". Sannolikt betraktar han mig fortfarande som en "medveten agent för svarta logen".

Hylozoik och svensk extremhöger

1988 började Adelskog i sina publikationer införa en ny tidsräkning, grundad på astrologi. År 1950 kallas år 1 Aqu efter Aquarius, Vattumannens stjärnbild. 1988 startade också Lars Adelskog tillsammans med Peter Wersäll ett nyhetsblad som följaktligen dateras 39 Aqu. Peter Wersäll är läkare vid Karolinska institutet i Stockholm och en av Adelskogs medarbetare.

Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency¹⁵ fortsätter att publicera von Zeipels böcker och översätter dem även till andra språk. I början av 1990-talet startade Adelskog Foinix förlag. Det ägs

av stiftelsen Institutet för hylozoiska studier. Där publicerade han 1991 sin egen bok *Förklaringen*, som ursprungligen är en korrespondenskurs i hylozoik. 1992 utgavs *Nattlektioner* av Viola Petitt Neal och Shafica Karagulla. Lars Adelskog översatte boken som består av budskap från olika mästare. Budskapen har grovt antisemitiska inslag. I boken kallas judarna för x-gruppen och de påstås styras av onda rymdmänniskor från Pluto. Mästarna skall dock se till att både plutonianerna och judarna avlägsnas från jorden. Foinix förlag har också publicerat en av nutidens stolligaste konspirationsteoretiker, engelsmannen David Icke, med boken ... *och sanningen skall göra er fria*.

Hylozoiken lockar ständigt nya skaror av andliga sökare. De har också slagit sig samman i ett nätverk "Hylozoikens vänner i Norden" under ledning av Mikael Sivebratt och Robert Hagman.¹⁶ All denna verksamhet med stiftelser, förlag, kurser och nätverk bidrar till att hylozoikens idéer sprids. Eftersom iddéerna i många fall är direkt fascistoida, är det naturligt att det uppstår kopplingar till svenska högerextrema organisationer och personer.

Flera svenska studieförbund har från 1990-talet och framåt i god tro anordnat kurser i hylozoik eller esoterisk filosofi, bland andra Studieförbundet Vuxenskolan och Nykterhetsrörelsens Bildningsverksamhet (NBV). Några har dock blivit tveksamma till kurserna. I november 1991 kontaktades jag av Birgit Huldin, studieledare för NBV i Örebro. Hon var upprörd över NBV:s hylozoikkurser och kopplingen till antisemitism. Hon hade också uppmärksammat att Lars Adelskog inte svarat på frågor om väsentligheter. Enligt Huldin hade kurserna hållits även i Umeå och Kristianstad.

En offentlig kritik av hylozoikkurserna följde i Nerikes Allehanda hösten 1993. Den initierades av humanisten Gösta Wilson. Kurserna försvarades då av Arne Christianson, verksamhetschef vid NBV i Örebro län. Han skriver i ett debattinlägg: "Gösta Wilson vill göra gällande att NBV sprider antidemokratiska läror... Den studieplan i hylozoik vi använder är från 1991 – och godkänd på central nivå. Gösta Wilson må ha vilka åsikter han vill, men vad jag känner till är han ingen erkänd auktoritet inom detta område. Därför föranleder det inte NBV att på grund av Gösta Wilsons åsikter ta bort detta ämne."¹⁷ Svenska studieförbund borde vara lite mer uppmärksamma på vilka idéer de sprider. I det här fallet kan man säga att statliga pengar används i syfte att propagera för en ockult extremhögersekt.

Infiltration i studieförbunden är en medveten strategi från Lars Adelskog. Under den tid jag var med i hylozoiksekten utarbetade Adelskog en rent militär plan för spridande av läran. Den går under namnet *Förslag till första trettiofemånersplanen för hylozoiken* och framlades 1983. Följande citat är belysande:

"Planen är okänd för alla utanför ledningsgruppen. Utanför denna finns inte ens kunskapen om planens existens."

"Verksamheten på område två har två syften:

– Att utbilda Sakens Agenter (SA)

– Att lära dem att arbeta tillsammans, icke var för sig, i Aktiva Grupper (AG).

De två syftena förenas harmomiskt i de Aktiva Grupperna (AG), som utgör stommen i den metodiska uppbyggnaden inför den slutliga mobiliseringen på 2000-talet."

"Genom detta arbete lägges idégrunden till den nya civilisationen".

"Möjligheter att pröva: Inträngning bland vetenskapens avant-garde."

"Egenskaper hos Sakens Agenter (SA):

– förmåga att lägga bort fruktan

– förmåga av tystnad, vaksamhet och lydnad."

Lars Adelskogs förkärlek för nazistisk terminologi lyser igenom i Sakens Agenter (SA), en term som medvetet valdes på grund av likheten med det nazistiska SA (Sturmabteilung). Egenskaperna tystnad och lydnad är intressanta. Adelskog förklarade ofta att "lojalitet är viktigare än sanningen", en devis han hämtat från teosofen Charles Leadbeater.

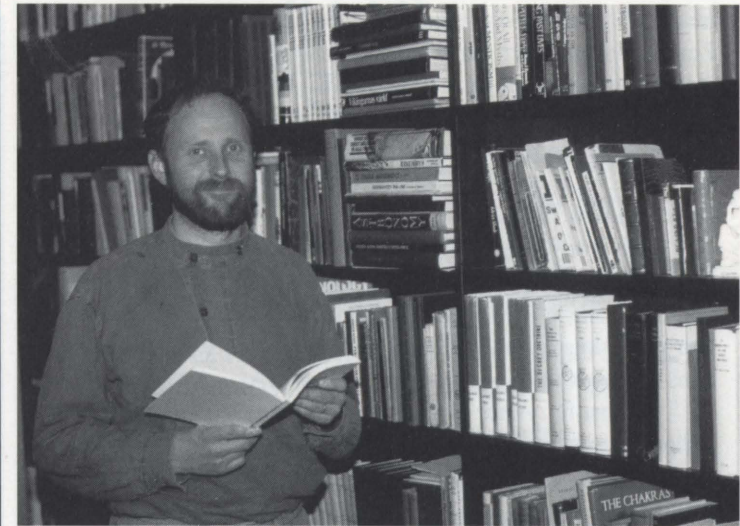
Under min tid i hylozoiksekten var antisemitismen en väl bevarad hemlighet som inte fick avslöjas för vanliga medlemmar. Det kom därför som en stor överraskning när jag fann artikeln "Är EU en judegrej?" på Internet våren 1997. Artikeln var skriven av Lars Adelskog som också undertecknade med "Svensk patriot, Skövde". I princip förklarar Adelskog i artikeln att svenska judar lurat Sverige in i EU. Den var publicerad på en hemsida tillhörande Esa Nyberg i Göteborg, en av Adelskogs stödjare.¹⁸ I dag är artikeln borttagen.

Peter Öhlén, journalist på Radio Skaraborg fick höra talas om Adelskog och den antisemitiska hemsidan. Öhlén bandade i hemlighet samtal med Adelskog där han bland annat pratade om judarna. Inslag från inspelningarna sändes i Radio Skaraborg flera gånger den 9 april 1997. Händelsen fick stor uppmärksamhet i media och kablades ut i TT och Dagens eko. "Lärare med i nazistisk UFO-sekt", skrev Göteborgs-Posten den 10 april. Vid Axevalla folkhögskola, där Adelskog arbetade, kom avslöjandet som en chock. Rektor Seppo Puolle beslutade att avstänga Adelskog vilket fick stöd av lärarfacket vid folkhögskolan. Den 12 april meddelades att Adelskog sagt upp sig själv från sin tjänst.

Uppenbarligen blev detta en vändpunkt i Lars Adelskogs karriär. Han har därefter alltmer öppet sökt samarbete med olika företrädare för svensk extremhöger och antisemitism. Hösten 1998 dök han upp som chefredaktör för den nyandliga tidskriften Nexus, en publikation som, förutom traditionell new age, innehöll en blandning av konspirationsteorier och antisemitism. Bland annat översatte man artiklar från den amerikanska *Spotlight*, en ökad antisemitisk propagandatidning som ägs av den gamle mångmiljonären Willis Carto, välkänd i extremhögerkretsar. Tidskriften *Expo* ägnade en stor artikel åt Nexus, Lars Adelskog, dennes vän Jüri Lina och nynazism våren 2000.¹⁹ När Nexus lades ner år 2000 på grund av ekonomiska problem övertogs lagret av *Den svenske nationalsocialisten*, en tidskrift som ges ut av partiet Nationalsocialistisk Front. På sin hemsida skriver man: "Många prenumeranter har beställt tidningen och sedan hört av sig med positiva omdömen... Tidningen är idag nedlagd men samtliga 10 nummer som hann utkomma finns till försäljning genom NS-butiken."²⁰

En något märklig allians har Adelskog ingått med den ärkereaktionära katolska tidskriften *Adoremus in aeternum* där han publicerat flera artiklar om konspirationer. Dessutom har han publicerat sig i den radikalkonservativa tidskriften *Samtidsmagasinet Salt*, på Sverigedemokraternas hemsida och Blågula frågers hemsida. Det är väl knappast heller någon slump att reklam för Lars Adelskogs förlag Foinix finns på den starkt antisemitiska hemsidan för Radio Islam.

Stieg Larsson och Mikael Ekman skriver i sin bok Sverigedemokraterna att Adelskog nu sympatiserar med partiet och uttalar sig på följande sätt på deras hemsida: "Hos oss är Sverigedemokraterna det enda politiska alternativet, det enda parti, som öppet, klart och entydigt tar ställning emot internationalisterna och deras ljusskygga planer."²¹ Enligt Stieg Larsson på tidskriften Expo

Lars Adelskog i hemmet i Skövde 1984

har dock Lars Adelskog nu anslutit sig till det mera hårdföra utbrytarpartiet Nationaldemokraterna.²²

Mästarnas lära

De som vill försvara hylozoiken hävdar ibland att Lars Adelskog har förvanskat von Zeipels idéer, att det i hylozoiken inte alls finns några totalitära drag. Låt oss därför avslutningsvis granska några uttalanden i von Zeipels böcker.

ANTIINTELLEKTUALISM. Trots sin utbildning och akademiska stil har von Zeipel ett uttalat förakt för vanlig vetenskap och bildning. Här några belysande citat:

"Akademisk bildning är snarare idiotisering ifråga om insikt i och förståelse för verklighets- och livsproblem."²³

"De härskande ideologierna inom religion, filosofi och vetenskap måste förstöras för att lämna plats åt den esoteriska kunskapen."²⁴

"Sedan hylozoiken lagt grunden för verklig kunskap, kan direkt anknytning ske till denna och hypotesmetoden förvisas till historiens skräpkammare."²⁵

"Vad skall dessa, som är tiotusentals inkarnationer äldre än sina skolkamrater, med allt det livsodugliga skräp som läres i skolorna."²⁶

Hylozoikens vetenskaps- och kunskapsideal ligger mycket nära det nazistiska som gjorde skillnad mellan en nordisk (arisk) vetenskap och en traditionell (judisk) vetenskap. Man kan också fråga hur och vem, i den nya sköna hylozoiska världen, som skall avgöra vilka barn som är "tiotusentals inkarnationer äldre"? Hylozoiken bygger delvis på Henrik von Zeipels inre röster, alltså vad Sven Ove Hansson kallar den inre kunskapsvägen. Men den inre kunskapsvägen kan aldrig bygga upp en gemensam verklighetsuppfattning utan att hemfalla åt andlig auktoritetstro. Denna auktoritetstro är inte förenlig med demokrati och en vetenskaplig kunskapssyn. Antirationalism har alltid varit en integrerad del i fascistiska rörelsers program.

TEOKRATI. Ett ständigt återkommande budskap i von Zeipels böcker är att det inte kan bli någon ordning i samhället förrän vi överlämnar den politiska makten till mästarna. Även här återstår förstås den knepiga frågan: hur skall det avgöras vem som är

mästare? Över huvud taget lyser det igenom i texterna att von Zeipel längtar efter den starke mannen eller de starka männen (mästarna) alltså en form av teokrati.

"Idealstater få vi inga förrän planethierarkin återkallats och fått övertaga skötseln av vår planets affärer."²⁷

"... demokratis jämlighetsideal är en livsokunnighetens och avundens illusion."²⁸

Hylozoikens politiska ideal är en teokrati. Det är därför fullt naturligt att Adelskogh et consortes allierar sig med anti-demokratiska politiska grupper. Hur det går när religionen får den politiska makten erbjuder både historien och många av dagens länder tragiska exempel på.

Teosofen Alice Bailey, som är en av von Zeipels huvudkällor, är mycket tydlig vad gäller judarna. De påstås där ha misslyckats med sin utveckling i ett tidigare solsystem, är egoistiska och materialistiska och styrs av den svarta logen.²⁹ För egen del är von Zeipel ganska försiktig vad gäller rasism och judarna men åsikterna lyser igenom här och var.

"Gamla regeln att 'gifta sig inom sitt stånd' där livssynen genom miljö och uppfostran är likartad var en vis levnadsregel. Även olika ras- och nationstillhörighet med olika rasinstinkter medför onödigt stor risk för egen del och barnens. Rasblandning är alltid ett misstag. Det strider mot 'naturens ordning'."³⁰

RENHETSSYNDROM. Enligt hylozoiken är människans mål att utvecklas till övermänniska i ett femte naturrike. För att nå dit måste man leva andligt och rent i tanke, ord och handling. Sexualiteten räknas till de lägre, negativa känslorna som det gäller att höja sig över. Henrik von Zeipel själv har en egenartad dubbelhet i inställningen till sexualiteten. Han går till storms mot kristendomens sexualfientlighet i sina tidiga böcker men påbjuder senare celibat före äktenskapet. I sin dagbok upprörs han över flickornas bara ben på teatern och att "sängkammarscener" får förekomma i litteraturen. Intressant är att det inte finns några kvinnliga mästare. För att nå sista biten till mästarstadiet måste man enligt hylozoiken inkarnera som man.

Hylozoiken och framtiden

Henrik von Zeipel läste väldiga mängder teosofisk litteratur och var filosofiskt skolad. När han upplevde inre röster, så var det det teosofiska systemet som meddelades, men i en mera akademiskt, logiskt skolad form. Det är en psykologisk gåta att en intellektuell med von Zeipels kapacitet trodde på mästarna och inte insåg den psykologiska förklaringen till de inre rösterna. I sin kritiska biografi över Rudolf Steiner visar religionspsykologen Hjalmar Sundén³¹ hur denna form av inre hörande och skådande (auditioner, visioner) fungerar. Han kallar sin förklaring reproduktionsteorin. Kortfattat går den ut på att mystikern reproducerar, får tillbaka i inre röster och syner, vad han eller hon läst, hört eller sett, hämtat från det egna minnet. Det är en form av avancerat självbedrägeri där egna föreställningar ges en mera gudomlig sanktion genom att de påstås komma från mästare, Jesus, änglar, rymdmänniskor eller andra mytiska väsen.

Med de fakta jag meddelat angående hylozoiken och Lars Adelskogh borde det stå klart för alla demokratiskt, rationellt och humanistiskt sinnade människor att hylozoiken är en kulturfara av fascistoid typ. Läran är en grogrund för antidemokratiska rörelser och den fungerar som inkörsport till svensk extrem höger.

Noter

1. Henry T. Laurency: Livskunskap fyra. Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency, Skövde 1995.
2. Ibid., s. 10
3. Ibid., s. 14-15.
4. Ibid., s. 16.
5. Ibid., s. 36-37.
6. Gösta Wilson: Vad har "planethierarkier" i en folkbildningsorganisation att göra? Nerikes Allehanda, 25 aug., 1993.
7. Henry T. Laurency: Kunskapen om verkligheten. Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1982, s. 83.
8. Gregory Tillett: The elder brother. A biography of Charles Webster Leadbeater. Routledge & Kegan Paul, London 1982.
9. Ibid., s.199.
10. Henry T. Laurency: Livskunskap fem. Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency, Skövde 1995, s. 388.
11. Livskunskap ett, s. 308.
12. Anders Wall: Christian Bratt. Gjorde internationellt inriktad karriär inom Prippskoncernen. Svenska Dagbladet 9 juni, 1995.
13. Håkan Blomqvist: Varning för hylozoiken, Sökaren nr. 8, 1987, s. 28-31. Senare publicerade jag också två andra kritiska artiklar om hylozoiken i Sökaren: Henry T. Laurency och teosofin i nr. 4-5, 1988 samt Mästarnas lära i nr 1, 1992.
14. Sökaren, nr. 1, 1985, s. 7.
15. Förlagsstiftelsens officiella hemsida är: www.laurency.com
16. Hylozoikens vänner i Norden har hemsidan: <http://hem.bredband.net/sivebratt/esohy>
17. Arne Christianson: Wilson ingen auktoritet! Nerikes Allehanda, 3 sept. 1993.
18. Esa Nyberg har hemsidan: <http://www7.tripnet.se/~esa/home/innehall.html>
19. David Lagerlöf: Judehat i den nya tidsåldern. Expo, nr. 2, 2000, s. 2-6.
20. Informationen finns på Nationalsocialistisk fronts hemsida: www.den-svenske.com/nexus.htm
21. Stieg Larsson & Mikael Ekman: Sverigedemokraterna. Den nationella rörelsen. Ordfront förlag, Stockholm 2001, s. 264-265.
22. Mejl från Stieg Larsson, Expo 25 juli 2002.
23. Livskunskap ett 1986, s. 203.
24. Ibid., s. 286.
25. Ibid., s. 204.
26. Ibid., s. 204.
27. Livskunskap fem 1995, s. 390.
28. Livskunskap ett, s. 312.
29. Alice Bailey: The externalisation of the hierarchy. Lucius Press Limited, England 1958, s. 74-76.
30. Ibid., s. 305.
31. Hjalmar Sundén: Rudolf Steiner. En bok om antroposofin. Diakonistytelsens bokförlag, Stockholm 1962.

Håkan Blomqvist är vice förbundsordförande i Humanisterna och redaktör för tidskriften Humanisten.

Artikeln är en något förkortad version av originalartikeln, publicerad i Humanisten nr 3-4, 2002.

Det är aldrig roligt att utsätta människor för offentlig skarp kritik. Men idéer av den sort som finns i hylozoiken och som Lars Adelskogh företräder utgör en så allvarlig avvikelse från godhet och medmänsklighet att jag anser det berättigat att publicera denna kritik.

Red.

I Sökaren vill vi förena öppenhet med ett kritiskt ifrågasättande. Vi vill vara mer sanna än trevliga.

Stiftelsen Martinus Institut i Sverige Program våren 2003

F = Föredrag
S = Samtal
Platsförkortningar
Fj = Fjällgatan 23 A, bv
Lö = Lidingö

EK = Endagskurs
WK = weekendkurs

10/5	Öppet hus	S	E Kollén	12.00	Fj
17/5	Introduktion	F	M Rosell	14.00	Fj
17/5	Symbolförkl.	EK	S Westerlund	10.00	Lö
24-25/5	Polförvandlingen	WK	S Westerlund	09.30	Lö
31/5	Introduktion	F	M Levin	14.00	Fj
31/5	Symbolförkl.	EK	S Westerlund	10.00	Lö
14/6	Symbolförkl.	EK	S Westerlund	10.00	Lö

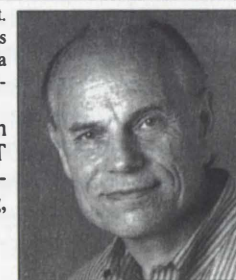
Tel 08-766 08 69 Fax 08-766 08 66

Föranmälan till kurserna på Lidingö o Granhedsgården
Klipp ut, vik, stoppa i plånboken

Den enligt många upplevelse
STÖRSTA ANDLIGA SKRIFTEN I MODERN TID
"MIRAKELKURSEN"
Har även Du funderat på att studera
A COURSE IN MIRACLES® -ACIM®?

I en NY HUVUDKURS studerar vi A COURSE IN MIRACLES (ACIM) på djupet. HELA TEXTMATERIALET PÅ SVENSKA! Hög tid för anmälan till sommarens GRUNDKURS 15-24/6 och FORTSÄTTNINGSKURSEN 1-10/8! RING om aktuella KURS DATA för HUVUDKURSEN 2003 - för introduktionskurser-veckoslutsseminarier-TEMAHELGER/VECKOR och Clearinghelger!
PRIVAT RÅDGIVNING för Din aktuella livssituation. För Dig som upplever oro, rädsla, ångest, sociala eller andra fobier. HJÄLP ATT TA DIG UR en depression i KRISSITUATIONER avseende RELATIONER med avundsjuka, svartsjuka, otrohet, skilsmässa, mobbing, ensamhet, stress, utbrändhet. Det gäller din HALSA och FRAMTID.

Alla praktiska upplysningar genom:
ESOTHERACIM-KURSER i Helsingborg och Karlstad
Tel: 070-170 65 33, 054-56 21 80, 042-13 56 94

Hans-Jörgen Gerloff

Gåvor

Hasse Hellström, 50:-, Lo Högberg, 50:-, Margit Jonsson, 100:-, Bo Bengtson, 250:-, Per Torstensson-Devadas, 100:-, Karl-Gustav Häggström, 50:-, Göran Olsen, 50:-, Anneli Brunberg, 50:-, Carlos Luna, 200:-, Folke Burstedt, 50:-, Laila Nilsson, 250:-, Eric Lexén, 50:-, Yvonne Dahlqvist, 150:-, Esko Alt, 150:-, Bengt Rundblad, 50:-, Gordon Roth, 50:-, Kesti Wistrand, 50:-, Berndt Eriksson, 50:-, Sigvard Strömberg, 50:-, Sonja Wingård, 50:-, Elna Andersson, 50:-, Marie Söderhäll, 50:-, Povel Randén, 200:-, Niklas Bergström, 50:-, Sonja Andersson, 50:-, Bela Löffler, 50:-, Jörgen Peterzén, 100:-, Michael Zammel, 50:-, Louise Malm, 50:-, Kurt Persson, 300:-, Eva Åberg, 50:-, Kristina Emgård-Svensson, 50:-, Lars-Ive Linder, 100:-, Rolf A. Garemark, 50:-, Jan Wastesson, 50:-, Erna Adebjär, 50:-, Viktoria Lanemo, 50:-, Ulrika Keränen, 50:-, Johan Campbell, 50:-, Claes G. Asker, 50:-, Ragnar Wikman, 127:50.
Forts. i ett kommande nr.
Mycket tack! Red.

De mest besökta dokumenten på Sökarens hemsida,
<http://www.sokaren.se>

Satanismen är en egoism
Bermudatriangeln. Författare: Willy Wegner
Conny Larson's story. Avslöjanden om Sai Baba.
Atman-Brahman. Om Vedantafilosofin
UFO
Kristendomens upprinnelse
Filosofins historia
Hildegard av Bingen. Författare: Kerstin Stina Carlsson
Skeptiker i Antiken
Vad kan vi lära av Buddha?

Nyfiken på Anders Linder

Rolig, andlig, musiker, sökare

Av Åsa Freij Foto Anton Svedberg

Anders har en mängd järn i elden, så det har inte varit lätt att hitta något tidshål för en intervju. Jag tjuvstartar med att skriva ned vad jag hittills vet. Han är något slags kändis, en rolig gubbe, lång och smal och har väl hunnit komma upp i 60-årsåldern. Han har synts en hel del i TV under årens lopp, inte minst i barnprogram.

Men jag är framför allt nyfiken på sökaren Anders Linder och på hans livsåskådning. Han har varit prenumerant på denna tidskrift i många år. Det ökar min nyfikenhet, liksom en sak till som jag vet om Anders, att han var en förskräckligt glad, duktig och rolig klarinettist i ett skoldansband, som jag beundrade och dansade till, nobbade till, nobbades till, blev lycklig till och led-sen till. Och Anders var den man märkte, den färgstarka, spexiga och väldigt spelglada Anders Linder.

Anders Linders Gud, ja... säger Anders eftertänksamt på min fråga om hans gudsbild och livssyn.

Men han tänker inte länge. Han är snabb i både tanke och replik, så snabb att man har svårt att hänga med, när han serverar en med en rapp resumé av sitt liv, sitt föräldrahem, sin historiska och religionshistoriska kunskap med många litterära utvecklingar, citat och paralleller och kopplingar till dagens debatt där vi hamnar på dagsaktuella uttalanden av ärkebiskopen om den obefläckade avelsen, som denne vågat likna vid poesi och för den skull fått kritik för från mer bokstavstroget kyrkfolk.

Anders berättar att hans andliga intresse grundades i barn-
domen.

– Jag var ett sådant där Guds barnbarn, du vet, som man säger om dem som vuxit upp i religiösa hem.

Ja, han växte upp i en klart kristen miljö. Men det var en liberal sådan. Båda föräldrarna var missionsförbundare. Pappan var den kända kulturpersonligheten, författaren och tidningsman-nen Erik Hj. Linder, som bland annat skrev 30- och 40-talets svenska litteraturhistoria och i media debatterade Guds existens med bland andra Ingemar Hedenius. Mamman var tandläkare. De träffades som studenter i Uppsala.

– Fadern kom att vidga sina religiösa vyer betydligt, och detta inspirerade också Anders till en andlig nyfikenhet på både bred-den och djupet.

Anders säger att hans uppväxtmiljö var övervägande posi-tiv. Där fanns allt det där vanliga med söndagsskola och andra kyrkliga traditioner, trosbekännelser av det färdigserverade. Det goda var framför allt att det fanns en etik.

– Man fick en självklar etisk fostran, hänsyn till andra människor, inriktning på sanning och tolerans. Att det fanns en andlig dimension i tillvaron blev självklart.

– Mina föräldrars förhållande var nog något av ett resone-mangsäktenskap, baserat mest på en gemensam bakgrund. Detta gjorde att min far hittade den stora passionen utanför äktenska-pet – och det var inte så bra i våra kretsar och stämde inte heller med hans egna traditionella moraliska värderingar. Samtidigt kunde han inte fördöma sin egen stora och äkta kärlek till förfat-tarinnan Ulla Isaksson, som var hans litterära tvillingsjäl. Hans dilemma gjorde att han började se på andra andliga traditioner och värderingar där hans "fria kärlek" passade bättre in än i den traditionella kristendomen. Det vill säga så ungefär har jag i vuxen ålder antagit att det var, tillägger Anders försiktigtvis.

– Det tog dock tolv år innan min far dristade sig till att skiljas och gifta om sig med Ulla. Under tiden hade han rest en hel del eftersom han liksom hamnade mellan de två kvinnovärldarna och löste det genom att stiga ut ur båda ibland. Så kom det sig att han kom i kontakt med hinduism, indiansk religion och många andra livsåskådningar. Detta gjorde att jag hemifrån fick en naturlig väg in i ett brett andligt sökande, säger Anders.

– För övrigt var jag inte så himla andlig i mina yngre år. Jag levde litet lopp och var utåtriktad. Jag var road av att roa mig. Musiken och teatern har dock gått som en röd tråd genom mina livsfaser.

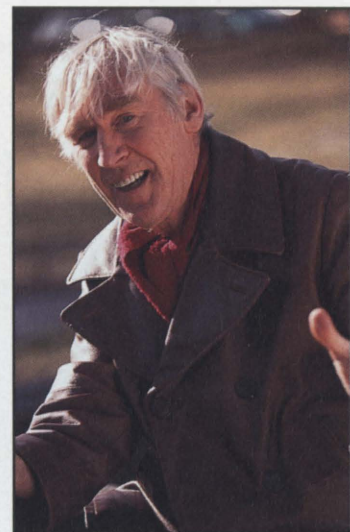
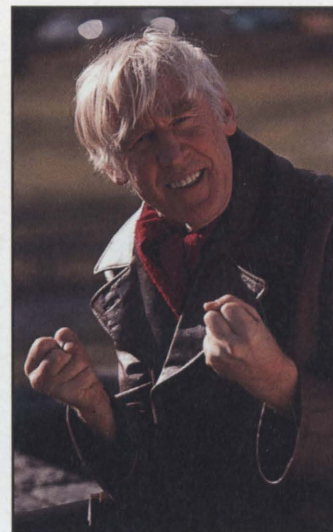
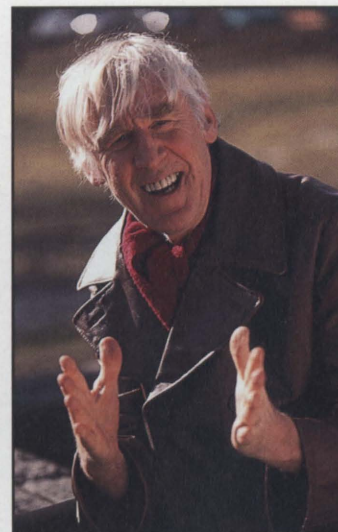
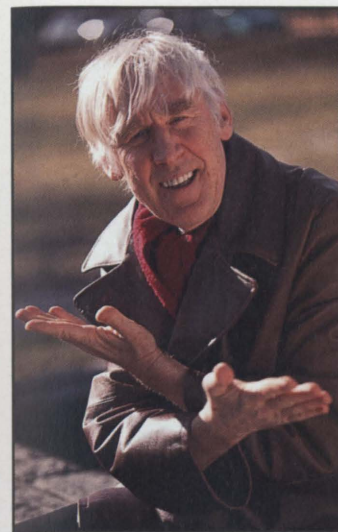
Han tillägger att hans engagemang i ungdomsåren var mer rebelliskt och politiskt än religiöst.

Också den rebell-politiska sidan hos Anders hade en före-bild hos fadern – även om han inte alls var någon pappas pojke utan i högsta grad en egen personlighet. Men vi ingår ju alla i ett sammanhang. Och man lyssnar gärna när Anders bjuder på fa-miljär information om den kände fadern, vars liv och personlig-het satt sina spår hos sonen. Han hade förmånen att kunna iakttä hur en intelligent och engagerad person med civilkurage arbetar samtidigt som denne försökte hantera sina mycket mänskliga känslor och svagheter och det personliga livet.

– Pappa var en av de svenska tidningsskribenter som såg vad Hitler-Tyskland innebar och skrev om det och därmed blev en sanningens röst och en väckarklocka.

– De stora tidningarna var ålagda att ligga lågt med kritik av nazismens Tyskland för att inte Sverige skulle falla i onåd hos Hitler. Även kulturen hade viss munkavle. Men den relativt lilla tidningen Svenska Morgonbladet, missionsförbundets organ, hade inga restriktioner över sig. Den hade väl liksom glömts bort, ansedd som för liten och tandlös för att kunna bli kontroversiell.

Den "frizonen" utnyttjade eldsjelen Erik Hj. Linder som skribent, och den lilla snälla religiösa tidningen kom så att bli en unik och tuff sanningens röst i Sverige.

När Anders och hans blivande livskamrat Anna en tid hade engagerat sig till vänster i politiken under högskoleåren och fann att politiska vägar inte räckte för att stilla hans "helhets-längtan", så tog han upp detta med fadern.

– Jaså, är det så du känner, sa Erik Hjalmar, då tycker jag du skall läsa Arthur Koestler.

Och det gjorde Anders.

Om Koestler kan nämnas att han varnade för extremism i alla former och även kritiserade vetenskapen för dess relativa hybris, tron på sig själv som den enda vägen till sanningen. Han framhöll i stället behovet av vidare ramar av öppenhet för bety-delsen av det vi inte vet och som kanske inte går att få kunskap om på de vanliga vägarna. Inte heller de traditionella trossyste-men har svaren, ansåg Koestler, som också testamenterade pengar till en professur i parapsykologi.

Detta var tankar som tilltalade den sökande Anders och han började sluka böcker om andliga teorier, tvärvetenskap, reli-gion, forskning och sådant som brukar kallas "alternativt".

– Jag blev en ständig kund och blädderbesökare i bokhan-deln Vattumannen på Drottninggatan i Stockholm. Jag följde med framväxten av den seriösa New Age, innan det blev ett missbru-kat begrepp som idag för många ger associationer till flum och andlig business. Men då stod det för tänkande och gräns-utvidgande. Och det var nästan bara på Vattumannen som denna typ av litteratur fanns: Capra, Bohr, Ferguson, Zukav, Sheldrake med flera.

– Men vart tog arkitekturen vägen, Anders? Du utbildade dig ju till arkitekt. Man känner dig bara som skådespelare, musi-ker, underhållare och föredragshållare i andliga ämnen.

– Ja, ser mig själv främst som artist, och sökare privat. I den kombinationen åker jag runt och håller föredrag under rubri-ken "Gudinnans återkomst". Men arkitekturen är på intet sätt ett motsatt intresse som jag fått släppa för det andligas skull. Nej, arkitekturen både följer och förtydligar vissa andliga principer.

– För att ett hus skall bli till finns en idé först om hur det skall se ut och fungera och om hur det ska vara att bo där. Idéer föregår allt skapat. En stor idé föregår sannolikt hela skapelsen av universum.

Anders säger också att han som andligt inresserad inte tror på eller ansluter sig till någon särskild skola.

– Jag vill forska, dra slutsatser, bedöma sannolikheter. Det är sannolikt, menar jag, att det finns ett slags tankeförlaga till allting skapat.

– Den engelske naturvetenskapsmannen Rupert Sheldrake har teorier om "morfologi", att det finns andliga förlagor till de materiella formerna.

Anders håller, som nämnt, föredrag om "Gudinnans åter-komst". Vad handlar de om egentligen?

– Jag är en feminist som tycker att kvinnan är minst jäm-ställd med mannen. Det här med gudinna och gudinnans åter-komst är avsiktligt provocativt. Jag vill locka med en tillspetsad rubrik för att få åhörare till det som jag tycker är viktigt, som jag vill säga, om bland annat kvinnokraft, yin och den högra hjärnhalvan.

– Mitt föredrag är närmast en historisk överblick över mänskligheten och synen på kvinnan, som i sin tur handlar om den ojämna utvecklingen av den vänstra och den högra hjärnhalvan. För att göra en lång historia kort, så förefaller vi idag stå inför en utveckling av den högra hjärnhalvan som mot-svarar den kvinnliga principen, vilken bland annat allt anses stå för känsla, så kallad helhetssyn och intuition. Längre har den vänstra hjärnhalvan präglats mänsklighetens utveckling – det är den manliga principen, som handlar om det faktiska, taktiska, tekniska och isolationistiska, det reduktionistiska och intelligenta men också ganska känslolokalla och konkurrensinriktade. Men under en del tidigare epoker kan den högra hjärnhalvan, den kvinn-liga principen och kvinnorna ha haft större inflytande. Då kan balans och samarbete mellan könen ha varit det naturliga.

Anders drar nästan hela föredraget för mig i avkortad form. Och det kan man naturligtvis inte göra rättvisa, om man försöker återge det ännu kortare.

Men jag kan nämna Anders uppfattning att det funnits en tid av balans, då våra båda hjärnhalvor var lika mycket utvecklade. Att de sedan kommit i obalans menar Anders hänger ihop med att hjärnan hela tiden utvecklas men att hjärnhalvorna inte utvecklas i precis samma takt. Och de här utvecklingsfaserna hos hjärnhalvorna är inte några snabba växlingar. "De springer inte om varandra ideligen precis. Det handlar sannolikt om cirka 5000 år som den vänstra ' varit före ', så att säga. Tror jag, alltså", säger Anders blygsamt igen.

Anders budskap till oss, baserat på mångåriga studier på bredden och djupet av såväl gammal som modern kunskap, på erfarenheter från historien och logiska slutsatser om framtiden, är att det finns hopp om att Gudinnan återkommer, att vi alltså kommer att få se mer av helhetssyn, känsla, medkänsla, emotio-nell intelligens, samarbete osv. Och det tyder jag som att vi, innan det är för sent, kommer att kunna förstå betydelsen av ekologi och stopp för miljöförstöring, för krigstänkande och exploate-ring av människor, djur och natur osv och släpper fram gemen-skap, fred, försoning, helhetssyn med öppenhet för det andliga och det gränsöverskridande.

LYSSNA DIN VÄG TILL HÄLSA

www.musicacupuncture.com

VITALISERA DIN KROPP OCH TA BORT DIN STRESS
FÖRYNGRA DIN KROPP OCH SJÄL

En serie på fem CD-skivor som reducerar stressen i din kropp. Skivorna är uppdelade på de fem elementen; eld, jord, metall, vatten och trä. Varje CD behandlar olika organ i din kropp. Dessa CD-skivor hjälper dig att förbättra och förstärka din hälsa. En CD motsvarar ca 30 akupunkturtimmar och är testad av en kinesiolog. Din karma renas av dessa CDs enligt test gjord av en professionell spirituell healer.

Denna chakra serie är en av de kraftfullaste på marknaden. De fem CD:na innehåller de 10 chakras och är den första produkten i världen i sitt slag. Denna CD kollektion ger en balanserande och vitaliserande behandling till hela chakrasystemet. Vilket är nära kopplat till organen och till de endokrina körtlarna. Balans och harmoni i chakrasystemet är av största vikt för att bibehålla hälsa och vitalitet till kropp och själ.

NYHET!
5 miljoner
akupunktur-
timmar.

Denna CD rensar bort negativa vibrationer i ditt hem eller andra utrymmen som du befinner dig i, som t.ex. på jobbet.

Super Feng Shui är mycket kraftfull vid rening av dina chakras på eter, psykiska och emotionella kroppar. Dina kroppar avslappnas genom diderido. Renar rum, hus, jord, vatten och luft.

Ett kraftfullt och naturligt instrument som frigör och balanserar energin. Dessa CDs ger livskraften tillbaka i det endokrina systemet och förenar de olika energisystemen i hela din kropp genom andlig kraft och hjälper även till att förbättra och vitalisera din hälsa.

Efter 6-12 månaders regelbunden användande av dessa CD skivor, har många människor erfarit en snabb och bestående förändring för sitt eget välmående. Detta har i sin tur reducerat en stor mängd obehag med allt från inre stress till sjukhusrelaterade smärtor med behov av rehabilitering. Du kan se på detta som en underbar form av personlig hälsoförsäkring, likaväl som en enkel och avslappnad metod för att vårda din själ! **Det fungerar!** Med användning av ovanstående CD skivor uppnår du ett högre medvetandetilstånd, och det 6:e sinnet blir därmed öppnat.

Föredrag, seminarium och workshops kan arrangeras på er hemort om intresse finns. Skicka ett E-mail!
För professionell medial kinesiologisk vägledd personlig konsultation och behandling, v.g. kontakta:

MusicAcupuncture®

Michael B Johnsson – Founder and President of MusicAcupuncture

Distributör: Top Health. Torsgatan 59, 113 37 Stockholm, Sweden. Tel: +46-8-300 889. Fax +46-8-612 31 51.

E-mail: top.health@swipnet.se – www.musicacupuncture.com